

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
PŘÍRODOVĚDECKÁ FAKULTA

Katedra geografie

Bc. Tomáš ČEVELA

**Způsoby trávení volného času a spokojenost se
životem ve městě Olomouc
(případová studie Neředín, Nová Ulice)**

Diplomová práce

Vedoucí práce: **RNDr. Tatiana MINTÁLOVÁ, Ph.D.**

Olomouc 2014

Bibliografický záznam

Autor (osobní číslo):	Tomáš ČEVELA (R120238)
Studijní obor:	Regionální geografie
Název práce:	Způsoby trávení volného času a spokojenost se životem ve městě Olomouc (případová studie Neředín a Nová Ulice)
Název práce v angličtině:	The ways of leisure time activities and satisfaction with life in Olomouc (case study Neředín and Nova Ulice)
Katedra:	Geografie
Vedoucí práce:	RNDr. Tatiana MINTÁLOVÁ, Ph.D.
Rok obhajoby:	2014
Abstrakt:	Práce je zaměřená na zhodnocení možností trávení volného času a spokojeností se životem ve dvou městských částech Neředín a Nová Ulice ve městě Olomouc, formou dotazníkového šetření.
Klíčová slova:	Kvalita života, volný čas, životní styl, spokojenost
Abstract:	The work is focused on the assessment options of leisure time and satisfaction with life in two districts Neředín and Nova Ulice in Olomouc form of a questionnaire.
Klíčová slova:	Quality of life, leisure time, life styl, satisfaction

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracoval samostatně pod vedením RNDr. Tatiana MINTÁLOVÁ, Ph.D., a uvedl v seznamu literatury všechny použité literární a odborné zdroje.

V Olomouci dne

.....

Děkuji RNDr. Tatiana MINTÁLOVÁ, Ph.D., za odborné rady a cenné připomínky, kterými pomohla a přispěla ke zhotovení této práce. Dále děkuji všem osloveným respondentům za jejich ochotu a profesionalitu při spolupráci na dotazníkovém šetření.

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
Přírodovědecká fakulta
Akademický rok: 2012/2013

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Tomáš ČEVELA**
Osobní číslo: **R120238**
Studijní program: **N1301 Geografie**
Studijní obor: **Regionální geografie**
Název tématu: **Způsoby trávení volného času a spokojenost se životem ve městě Olomouc (případová studie Neředín, Nová Ulice)**
Zadávatel katedra: **Katedra geografie**

Zásady pro vypracování:

ÚVOD

- 1 Cíle a metodika práce (formulace hlavních cílů práce i dílčích)
- 2 Rešerše literatury
- 3 Teoretická část (definice základních pojmů - kvalita života, volný čas, životní styl apod., geografické výzkumy sápodobným zaměřením)
- 3 Analytická část
(Charakteristika města Olomouc, poloha, dělení, demografická charakteristika, vybavení domácností apod., vybavení službami - dostupnost služeb, zelené plochy apod.)
- 4 Praktická část
Dotazníkové šetření - Metodika dotazníkového šetření (Kdy se dělalo, kde se dělalo, jak se dělalo, kolik respondentů se zúčastnilo, popis dotazníku atd.), Charakteristika výzkumné vzorky (charakteristika respondentů - počet, poměr mužů a žen, věk, zaměstnání atd.)
Analýza trávení volného času respondentů - vyhodnocení dotazníkového šetření
Závěry vyplývající z dotazníkového šetření

ZÁVĚR

- Seznam použité literatury
- Seznam obrázků, grafů a tabulek
- Přílohy

Rozsah grafických prací: **Podle potřeb zadání**
Rozsah pracovní zprávy: **20 000 - 24 000 slov**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**
Seznam odborné literatury: **viz příloha**

Vedoucí diplomové práce: **RNDr. Tatiana Mintálová, Ph.D.**
Katedra geografie

Datum zadání diplomové práce: **12. prosince 2012**
Termín odevzdání diplomové práce: **10. dubna 2014**

Prof. RNDr. Juraj Ševčík, Ph.D.
děkan

L.S.

Doc. RNDr. Zdeněk Szczyrba, Ph.D.
vedoucí katedry

V Olomouci dne 12. prosince 2012

Příloha zadání diplomové práce

Seznam odborné literatury:

KVALITA ŽIVOTA:

ANDRÁŠKO, I. (2008): Hlavné komponenty spokojnosti sá kvalitou životných podmienok vá mestských štvrtiach Bratislavy. In: Kallabová, E., Smolová, I., Ira, V. a kol.: Změny regionálních struktur České republiky a Slovenské republiky. Ústav Geoniky AV ČR a UP v Olomouci, Brno, s. 74-79.

Ira, V. (1996): Subjektívne indikátory trvalo udržateľného rozvoja/sposobu života života. In Izakovičová, Z., ed.: Diskusia ku koncepciám trvalo udržateľného rozvoja. SNK SCOPE, Bratislava, s. 2-36.

Ira, V. (2003a): Územná diferenciácia vybavenosti bytov v SR ako jednej z dimenzií kvality života. České a slovenské regiony na počátku třetího milénia. Sborník 6. česko-slovenského akademického semináře z geografie. Brno, s. 20-26.

Ira, V. (2003b): Changing intra-urban structure of the Bratislava city and its perception. Geografický časopis, 55, s. 91-107.

Ira, V. (2005): Quality of life and urban space (case study from city of Bratislava, Slovakia). Europa XXI, 12, s. 83-96.

IRA, V., MICHÁLEK, A., PODOLÁK, P. Kvalita života a jej regionálna diferenciácia v Slovenskej republike. Životné prostredie : revue pre teóriu a tvorbu životného prostredia. 2005, roč. 39, č. 6, s. 291-294.

IRA, V., ANDRÁŠKO, I. (2007): Kvalita života z pohľadu humánnej geografie. Geografický časopis, 59, č. 2, s. 159-179.

Kellnerová, H., Toušek, V. (1997): Brno z pohľadu faktorové ekologie. MGR 5:1, s. 45-51.

KŘIVOHLAVÝ, J. Psychologická pojetí a způsoby zjišťování kvality života [online]. 2001 [cit. 2006-12-29]. WWW:

http://www.volny.cz/j.krivohlavy/clanky/c_kvalita.html

KŘIVOHLAVÝ, J. Kvalita života. In HNILICOVÁ, H. (ed.). Kvalita života : sborník příspěvků z konference, konané dne 25.10.2004 v Treboni. Kostelec nad Černými lesy : Institut zdravotní politiky a ekonomiky, 2004. ISBN 80-86625-20-6.

MEDERLY, P., TOPERCER, J., NOVÁČEK, P. Indikátory kvality života a udržitelného rozvoje : kvantitativní, vícerozměrný a variantní přístup. Praha: UK FSV CESES, 2004. 117 s. ISBN 80-239-4389-8.

MURGAŠ, F. Index kvality života v krajoch Slovenska a jeho indikátory. In NOVÁČEK, P., IRA, V. (eds.). Udržitelný rozvoj - nové trendy a výzvy : zborník z medzinárodnej konferencie. 2007.

OŠKOVÁ, S., STANEK, S., LALUHA, I. Kvalita života, sociálne nerovnosti a diferenciácia obyvateľstva. Sociológia. 2005, roč. 37, č. 2, s. 119-142. ISSN: 0038-0288.

Ouředníček, M., et al. (2006): Sociální geografie pražského městského regionu. UK, Praha, 159 s.

Pacione, M. (2003): Urban environmental quality and human wellbeing - a social geographical perspective. Landscape and Urban Planning, 65, č. 1, s. 19-30.

POTÚČEK, M. et al. Průvodce krajinou priorit pro Českou republiku. Praha: Centrum pro sociální a ekonomické strategie, Univerzita Karlova, 2002. [online]. [cit. 2007-05-02]. Dostupný z WWW:

<http://martinpotucek.cz/download/books/pruvodce.pdf>

PULLMANN, R., KOMPIŠ, D., BOCHNÍČKOVÁ, D. Kvalita života : Můžeme kvalitu života měřit?. In Kvalita života : Zborník z konferencie. Bratislava: Slovenská lekárska spoločnosť, 2007.

PTÁČEK, P., SZCZYRBA, Z., FŇUKAL, M. (2007): Proměny prostorové struktury města Olomouce sádúrazem na rezidenční funkce. Urbanismus a územní rozvoj, X., č. 2, s. 19-26.

TOUŠEK, V., VITURKA, M. (1979): Metoda faktorové analýzy a její aplikace ve výzkumu prostorových struktur. Zprávy GGÚ ČSAV, Brno, č. 5-6, s. 132-148.

ŽIVOTNÍ STYL:

HOLOUŠOVÁ, Drahomíra, VYHNÁLKOVÁ, Pavla, PĚČKOVÁ, Lucie (ed.).

Výchova žáků základní školy ke zdravému životnímu stylu : sborník mezinárodní studentské spolupráce. 1. vyd. Olomouc : Votobia Olomouc, 2009. 169 s. ISBN 978-80-7220-317-8.

Více zde:

<http://www.upss.cz/products/vychova-zaku-zakladni-skoly-ke-zdravemu-zivotnimu-stylu-drahomira-holousova-pavla-vyhnalkova-lucie-peckova-ed/>

Centru výzkumuá zdravého životního stylu UP Olomouc

Špaček Ondřej: Typologie životního stylu a jeho sociální diferenciacie

Obsah

Úvod	10
1. Cíle a metodika práce	11
2. Rešerše literatury	12
3. Teoretická část	15
3.1 Definice základních pojmů	15
3.1.1 Kvalita života	15
3.1.2 Životní styl	16
3.1.3 Volný čas	17
4. Analytická část	19
4.1 Charakteristika města Olomouc	19
4.1.1 Vymezení, poloha a dělení	19
4.1.2 Obyvatelstvo	22
4.1.3 Byty a domy	24
4.1.4 Doprava	27
4.1.5 Využití ploch	30
4.1.6 Atraktivity cestovního ruchu	31
4.1.7 Plochy pro trávení volného času	36
4.1.7.1 Relaxační zelené odpočinkové plochy	36
4.1.7.2 Sportovní plochy	40
4.1.8 Charakteristika městské části Neředín	45
4.1.8.1 Historie a urbanistický vývoj	47
4.1.8.2 Atraktivity cestovního ruchu	49
4.1.8.3 Plochy pro trávení volného času	52
4.1.9 Charakteristika městské části Nová Ulice	53
4.1.9.1 Historie a urbanistický vývoj	55
4.1.9.2 Atraktivity cestovního ruchu	59
4.1.9.3 Plochy pro trávení volného času	64
5. Praktická část	66
5.1 Dotazníkové šetření – metodika, cíle a charakteristika	66
5.2 Vyhodnocení dotazníkového šetření	67
6. Závěr	82

ÚVOD

Diplomová práce je zaměřena na možné způsoby trávení volného času a spokojenost se životem ve městě Olomouc, kde je hlavní pozornost věnována dvěma městským částem, Něředín a Nová Ulice. Pojmy jako kvalita života, volný čas, životní styl apod., jsou velice důležité pro zhodnocení naší spokojenosti se životem v místě bydliště. Jedná se o velice subjektivní témata, jelikož každá osoba je jiná, a tak si pod pojmem spokojený život, může představovat naprosto odlišné věci, než někdo druhý. Ty charakteristiky a aspekty kvality života a životního stylu, které pro jednoho představují spokojenost, mohou pro druhého znamenat pravý opak, čili můžeme říci, že tyto pojmy představují značně subjektivní aspekty a faktory popisu kvality života a spokojeností se životem.

Dle mého názoru je pro hodnocení spokojenosti se životem ve městě Olomouc a možnostmi trávení volného času, velmi důležitá jeho optimální velikost. Nejedná se o nijak velké město a přitom umožňuje využít veškeré možnosti a aktivity, které poskytují daleko větší města, jako jsou obchodní centra, kultura, relaxační a rekreační zóny, sportoviště atd. Právě díky menší velikosti Olomouce, kvalitní dopravní infrastruktury a husté síti městské hromadné dopravy, jsou všechny tyto služby velmi snadno dostupné prakticky z kterékoliv městské části za velmi krátkou dobu.

Diplomová práce představuje komplexní celek, který se skládá ze čtyř hlavních částí. V první z nich se zaměřuje na zvolené cíle a metodiku práce, kde dochází k popisu a formulaci hlavních i dílčích cílů kvalifikační práce. Druhá část se věnuje rešerši literatury, která se dané problematice věnuje. Poté následuje teoretická část, která se zabývá definicí základních pojmů, jako je kvalita života, volný čas, životní styl apod. V pořadí již čtvrtá část představuje analytickou strukturu práce a jejími hlavními body zájmu jsou charakteristiky města Olomouc, administrativní dělení Olomouce, jeho demografická charakteristika, vybavení domácností, doprava ve městě, využití ploch v Olomouci, charakteristikou hlavních rekreačních a relaxačních zón. Poslední pátá část je věnována praktickému výzkumu, čili dotazníkovému šetření, kdy je podrobně popsána metodika dotazníkového šetření, charakteristiky výzkumných vzorků, analýza výsledků vycházejících z dotazníkového šetření a jejich přehledné grafické znázornění doprovázené slovním popisem. Dotazníkový průzkum probíhal v období červen 2013 – leden 2014 a jeho výsledky byly zpracovány autorem diplomové práce v programu Excel.

1. CÍLE A METODIKA PRÁCE

Hlavním cílem práce je zhodnotit možné způsoby trávení volného času a spokojenost obyvatel s kvalitou života ve městě a jeho dvou městských částech Neředín a Nová Ulice, z pohledu zelených ploch, kulturních aktivit, rekreačních a odpočinkových ploch. Pro zhodnocení problematiky trávení volného času byla zvolena analýza atraktivit cestovního ruchu ve městě i jeho dvou městských částech, které představují zejména velmi cenné a ojedinělé historické památky. Tyto památky jsou velmi vyhledávané a patří mezi hlavní atraktory cestovního ruchu, tedy i trávení volného času. Další částí této analýzy bylo zhodnocení ploch pro trávení volného času, zejména relaxačních zelených odpočinkových ploch a sportovních ploch, kde byly vybrány a následně zhodnoceny nejvýznamnější plochy dané problematiky. Výzkumná část týkající se spokojenosti obyvatel ve zkoumaných městských částech Neředín a Nová Ulice byla provedena pomocí dotazníkového šetření, které důkladně prozkoumalo otázku, jak jsou zdejší občané spokojeni se životem v místě jejich bydliště.

Jako první bylo velmi důležité vysvětlení jednotlivých pojmů, pro jejich jednodušší pochopení, které jsou stěžejními v rámci diplomové práce. K tomu byly použity definice a teoretické vysvětlení renomovaných a významných osobností zabývajících se problematikou a vymezením pojmů jako kvalita života, životní styl, volný čas apod.

Část práce se věnuje městu Olomouc a jeho detailnější analýze z hlediska tvrdých dat, která zahrnují charakteristiku administrativního členění, demografickou charakteristiku, fyzicko-geografickou i humánně-geografickou polohu města, dopravní infrastrukturu města, popis využití ploch ve městě a charakteristiku hlavic zón, které jsou Olomoučany využívány k rekreaci, relaxaci a odpočinku. Poté následuje analýza městských částí Neředín a Nová Ulice, která byla provedena pomocí popisu jejich polohy, rozlohy, počtu obyvatel a atraktivit cestovního ruchu. V rámci důkladnější charakteristiky sledovaných území byl podrobně popsán jejich historický a urbanistický vývoj, popis hlavních atraktivit území a ploch pro trávení volného času, které se na zkoumaném území nachází.

V závěrečné části bylo důležité zhodnotit danou problematiku obou městských částí z hlediska výsledků vyplývajících z dotazníkového šetření, které probíhalo v období od června 2013 do ledna 2014. Formou grafů, jejich slovního popisu jsem se snažil analyzovat postoj obyvatel dvou městských částí z hlediska způsobů trávení volného času a spokojeností se službami a kvalitou života v Neředíně a na Nové Ulici.

2. REŠERŠE LITERATURY

Na začátku zpracování kvalifikační práce bylo potřeba prostudovat velké množství zdrojů, jak literárních tak i internetových, které se zabývají pojmy, jako je kvalita života, volný čas, životní styl apod. Na začátek je potřeba zmínit, že takových zdrojů existuje značný počet, jelikož daná témata spadají do širokého spektra zájmu a jsou zkoumána nejrůznějšími vědními obory.

Hlavními představiteli, kteří analyzují problematiku spojenou s pojmem kvalita života, jsou na území Česka a Slovenska Vladimír Ira a Ivan Andráško. V roce 2007 byl v Geografickém časopisu publikován článek, který se zabývá problematikou pojmu “kvalita života“ z pohledu humánní geografie. Článek nese název: “*Kvalita života z pohľadu humanej geografie*“ a jeho autory jsou V. Ira a I. Andráško. Samotný zájem o kvalitu života je možné považovat za charakteristický pro současnou společnost (Pacione 2003b). Od 90. let 20. století, ale zejména na začátku 21. století vícero odborníků poukazuje na skutečnost, že dochází k nedostatečnému zdůrazňování sociálně-ekonomických aspektů udržitelného rozvoje. Udržitelný rozvoj byl redefinovaný jako holistický koncept o kvalitě života např. v britské Národní strategii udržitelného rozvoje (DETR 1999). V roce 2000 se v souvislosti s uvedenou britskou strategií udržitelného rozvoje objevila studie zaměřená na regionální aspekty kvality života (DETR 1999). Mezi sledované oblasti zařadila široké spektrum témat od ekonomického produktu, investic, zaměstnanosti, přes chudobu, vzdělání, zdraví, bydlení, kriminalitu, dopravu, odpad, využití území až po klimatické změny, kvalitu ovzduší, kvalitu vody a ochranu přírody.

V práci J. Bergsmy a G. L. Engela z roku 1988 je správně konstatováno, že kvalita života obsahově dává nám tématem lidských úvah (bez ohledu na užívané pojmosloví). Tito autoři také poukázali na možnost rozlišení hlavních rovin neboli úrovní zkoumání kvality života. Na makroúrovni jde podle těchto autorů o kvalitu života velkých společenských útvarů (zemí, kontinentů) na mezoúrovni o kvalitu života malých sociálních skupin a na osobní úrovni jde kvalitu života individua.

V roce 1993 předložilo samotná světová zdravotnická organizace (WHO) první pracovní definici kvality života ve vztahu ke zdraví jako vnímání lidí (jedinců) a jejich životních pozic v kontextu kultury a hodnotových systémů, v nichž lidé žijí, a ve vztahu k jejich cílům, očekáváním, standardům, zájmům, starostem a obavám. (WHO, 1993b).

Postupem času se začali objevovat další vědecké práce, které se věnovaly studiu kvality života, jež přinášely nové empirické poznatky. Ve studii, kterou v roce 1994 publikovali C.A.O'Boyle, H.McGee a C.R.B. Joyce, je např. uveden rozsáhlý přehled empirických zjištění, získaných pomocí jedné z metod hodnocení individuální úrovně kvality života (The Schedule for the Evaluation of Individual Quality of Life, SEIQoL).

V řadě výzkumů je sledován vztah mezi kvalitou života, hodnotami, sebehodnocením, a vnímáním a hodnocením společenské situace a jejího vývoje: Schwartz, Bilsky, 1987; Schwartz, 1992; Veenhoven, 1999; v českém písemnictví Blatný, Osecká, Hrdlička, 1998; Blatný, Osecká, Macek, 1998; Blatný, 2001; Hnilica, 2001.

Další důležitý pojem je "životní styl". Pro současnou generaci jde o velmi často používaný pojem. Můžeme se setkat s názory např. u slavných osobností, že je rozebírán jejich životní styl a vlastně každý člověk má určitý životní styl, životní status, způsob jakým život žije. K charakteristice tohoto pojmu, mohou být brány v potaz jak faktory pevné (uchopitelné), jako je např. cennosti, automobily atd., tak i faktory měkké (neuchopitelné) např. cestování, oblíbený druh hudby, vegetariánství atd.

Jedna z definic životního stylu je podle autorů Shulmana a Mosaka (1990, s.1) „životní styl je jedinečný vzorec myšlení, prožívání a jednání, který je vlastní pouze danému jedinci a představuje kontext, ve kterém je nutno chápat veškeré jeho projevy“.

Dalším představitelem, který se zabývá problematikou životního stylu je J. Duffková, která se ve své práci z roku 2005 zabývá rozdělením životního stylu na dvě části, pro jednotlivce a pro skupiny.

O tématu životního stylu se můžeme dočíst i ve Velkém sociologickém slovníku z roku 1996, kde je uvedeno, že životní styl v sobě zahrnuje životní zvyky a akceptované normy, které nalézají svůj výraz v interakci, hmotném či věcném prostředí, prostorovém chování a celkové stylizaci. Součástí tohoto pojmu jsou i hodnoty a zájmy individua, skupiny či celé společnosti.

Pojmem "volný čas" se ve svém díle z roku 1970 zabývá Filipcová, která zde popisuje, že většinou sociologů chápán jako doba, která zbude člověku po odečtení pracovní doby včetně přesčasů, tj. času pracovního, a dále času využitého na dopravení se z a do zaměstnání, času věnovaného domácnosti a rodině a času potřebného pro obstarání vlastních fyziologických potřeb, tj. času vázaného.

O definici označení volného času se můžeme opět dočíst ve Velkém sociologickém slovníku z roku 1996, kde dochází k vymezení volného času prostřednictvím nějaké jeho význačné vlastnosti jako např. svobodné volby činností nebo toho, že bezprostředně nevede k užítku. V tomto slovníku se můžeme dočíst i období hlavního rozvoje tématu volného času, který nastal v období 50. a 60. let 20. století a hlavními představiteli této problematiky byly např. J. Fourastié a G. Soule, který považoval volný čas za jediný prostor pro opravdovou lidskou existenci v současné společnosti. (*Velký sociologický slovník 1996, s. 1176*)

Na našem území patří mezi nejvýznamnější postavy zabývající se touto oblastí zájmu např. B. Filipcová, M. Švigová, J. Linhart a jiní. Švigová ve své práci z roku 1967 popisuje hlavní rysy pojmu volný čas, i prostor který nám volný čas poskytuje a jak lze daný prostor využít.

Pavel Pácl se v roce 1989 ve své práci zmínil o možnosti, jak lze zkoumat náplň volného času, jeho délky a struktury. Nejčastěji se užívá technika časového snímku. Kdy je využito tzv. standardizovaných dotazníků, do nichž respondenti zapisují činnosti, které v daném období vykonávali.

3. TEORETICKÁ ČÁST

3.1 DEFINICE ZÁKLADNÍCH POJMŮ

3.1.1 Kvalita života

Pojem Kvalita života, nelze jednoznačně popsat jednou a vše zahrnující definicí, každá vědní disciplína, která se pojmem kvalita života zabývá, nebo se ho snaží hodnotit, tak vytváří vlastní definici, která vystihuje podstatu právě v dané oblasti výzkumu. V rámci geografického aspektu lze kvalitu života chápat jako sumu kvalit života jednotlivců / obyvatel daného prostoru. (Ira, 2008)

V práci J. Bergsmy a G.L. Engela z roku 1988 je kvalita života popsána jako dávné téma lidských úvah. Oba autoři, také přišli s myšlenkou rozdělení kvality života na tři úrovně. Na mikroúrovni se jedná o kvalitu života velkých společenských částí (př. kontinent), mezoúroveň se zabývá kvalitou života menších sociálních skupin a poslední třetí úroveň tzv. osobní úroveň se týká kvality života samotného individu.

Světová zdravotnická organizace (WHO) představila definici kvality života jako „subjektivní vnímání vlastní životní situace ve vztahu ke kultuře, k systému hodnot, životním cílům, očekáváním a běžným zvyklostem.“

Hancock (2000) v práci zaměřené na problematiku indikátorů kvality života zformuloval hned několik důvodů zájmu o kvalitu života. Je to především zjištění, že rozvoj nemusí nutně znamenat pouze ekonomický rozvoj, ale může také jít o rozvoj sociální, lidský (humání) rozvoj. (Ira, Andráško, 2007)

Rada sociálního rozvoje v Ontariu (Massam, 2002) definovala kvalitu života jako „Produkt vzájemného působení mezi sociálními, zdravotními, ekonomickými a environmentálními podmínkami, které ovlivňují sociální a lidský rozvoj“. (in Andráško, 2008)

Podle Rewicka a Browna (Massam, 2002) kvalita života „jednoduše znamená, jaký dobrý život je jednotlivce“. (in Andráško, 2008)

Maříková et al. (1996), kvalita života „je určena protikladem především k objemovým, makroagregátovým ekonomickým a se ziskem souvisejícím kritériím výkonnosti a úspěšnosti ekonomického systému. Na úrovni života jednotlivce bývá kvalita života jednotlivce stavěná proti konzumnímu životnímu stylu a jeho preferování vlastnictví spotřebních předmětů, které samy osobě nemohou člověka plně uspokojit a nahradit mu redukci či absenci uspokojování jiných potřeb zejména duchovního charakteru“. (in Andráško, 2008)

Clark (in Massam, 2002) konstatuje, že „kvalita života jednotlivce je významně ovlivněná jeho sociálním prostředím“. (in Andráško, 2008)

Timoracký (2002) „kvalita života je výsledkem vzájemného působení sociálních, zdravotních, ekonomických a environmentálních podmínek, týkajících se lidského a společenského rozvoje. Na jedné straně představuje objektivní podmínky pro dobrý život a na druhé straně subjektivní prožívání dobrého života“. (in Andráško, 2008)

Gajdoš (2002) kvalitu života chápe jako „komplex dimenzí lidského života a podmínek jejich dosahování“. (in Andráško, 2008)

Autoři Falce a Perry (1995) definují pojem kvalita života „jako výsledek vzájemného působení kvality životních podmínek a spokojenosti s nimi, hodnocený přes filtr osobních očekávání, nároků a postojů“. (in Andráško, 2008)

3.1.2 Životní styl

Pojem životní styl je v současné době velmi často používaným označením. Můžeme se setkat s názory např. u slavných osobností, že je rozebírán jejich životní styl a vlastně každý člověk má určitý životní styl, životní status, způsob jakým život žije. K charakteristice tohoto pojmů, mohou být brány v potaz jak faktory pevné (uchopitelné), jako je např. cennosti, automobily atd., tak i faktory měkké (neuchopitelné) např. cestování, oblíbený druh hudby, vegetariánství atd.

Definice životního stylu podle Shulmana a Mosaka (1990, s.1) „životní styl je jedinečný vzorec myšlení, prožívání a jednání, který je vlastní pouze danému jedinci a představuje kontext, ve kterém je nutno chápat veškeré jeho projevy“.

J. Duffková rozděluje životní styl na dvě části, pro jednotlivce a pro skupiny „životním stylem jednotlivce je možné rozumět ve značné míře konzistentní životní způsob jednotlivce, jehož jednotlivé části si navzájem odpovídají, jsou ve vzájemném vztahu, vycházejí z jednotného základu, mají společné jádro, resp. určitou jednotící linii, tj. jednotný styl, který se jako červená linie prolíná všemi podstatnými činnostmi, vztahy, zvyklostmi apod. nositele životního stylu“. (Duffková, 2005, s. 80)

„Životní styl skupiny pak představuje do určité míry vyabstrahované, typické společné rysy životního způsobu, resp. jeho hlavních, určujících momentů, které jsou příznačné pro převážnou většinu členů nějaké skupiny (častěji jde o větší či menší skupiny, jejichž členové se navzájem všichni neznají, ale obecně vzato mají společné něco, co je důležité pro vytváření

životního způsobu/stylu – např. profesní skupiny či obecněji skupiny vytvářející se v souvislosti s povoláním a přípravou na něj: životní styl lékařů, profesionálních sportovců, vysokoškolských studentů apod.)“ . (Duffková, 2005, s. 81)

Ve Velkém sociologickém slovníku (1996) je uvedeno, že životní styl v sobě zahrnuje životní zvyky a akceptované normy, které nalézají svůj výraz v interakci, hmotném či věcném prostředí, prostorovém chování a celkové stylizaci. Součástí tohoto pojmu jsou i hodnoty a zájmy individua, skupiny či celé společnosti. (in Lažová, 2010)

Malý sociologický slovník (1970) uvádí, že životní styl je funkční a estetická integrace společenského života. (in Lažová, 2010)

3.1.3 Volný čas

Volný čas bývá sociology chápán jako doba, která zbude člověku po odečtení pracovní doby včetně přesčasů, tj. času pracovního, a dále času využitého na dopravení se z a do zaměstnání, času věnovaného domácnosti a rodině a času potřebného pro obstarání vlastních fyziologických potřeb, tj. času vázaného. (Filipcová 1970, s. 548)

Krom těchto existují ještě definice usilující o vymezení volného času prostřednictvím nějaké jeho význačné vlastnosti jako např. svobodné volby činností nebo toho, že bezprostředně nevede k užítku. (Velký sociologický slovník 1996, s. 156)

Ve 30. letech byly realizovány první sociologické výzkumy volného času. V SSSR je provedl Strumilin, v USA Lundberg. (Filipcová 1970, s. 550-551)

Obdobím hlavního rozvoje sociologie volného času byla 50. a 60. léta. (Velký sociologický slovník 1996, s. 1176). V této době začali někteří autoři hovořit o tzv. společnosti volného času a byla vytvořena řada optimistických i pesimistických teorií o jejím dalším vývoji. O převaze přínosů v souvislosti s nárůstem volného času byl přesvědčen např. J. Fourastié, který v něm spatřoval příležitost k zásadní humanistické proměně lidstva. G. Soule považoval volný čas za jediný prostor pro opravdovou lidskou existenci v současné společnosti. (Velký sociologický slovník 1996, s. 1176)

M. Kaplan, další z optimistů, zdůrazňoval zpětnou vazbu mezi volným časem a společenskými faktory, které jej ovlivňují. (Filipcová 1970, s. 551)

V kontrastu k těmto upozorňovaly skeptické názory zejména na deformaci volného času působením hromadných sdělovacích prostředků, průmyslu volného času a masové kultury obecně. Negativní aspekty nárůstu volného času zdůrazňoval např. Schelsky, když poukazoval na zákonitosti konzumu svazující člověka ve volném čase. Georges Friedmann

navrhoval proti odlidšťující komercializaci postavit systém výchovy ke správnému trávení volného času. (Filipcová 1970, s. 551)

Podle Velkého sociologického slovníku byl významnou osobností Joffre Dumazedier, který se ve svém díle „*Vstříc civilizaci volného času?*“ navrhuje obrátit pozornost právě na volný čas, protože tvrdí, že měřítkem pokroku není materiální bohatství, nýbrž právě volný čas. (Velký sociologický slovník 1996, s. 1176)

Na našem území se sociologie volného času začala rozvíjet od poloviny 60. let. Mezi nejvýznamnější postavy této oblasti zájmu patřili např. B. Filipcová, M. Švigová, J. Linhart a jiní.

Podle Švigové (1967) má volný čas následující rysy:

- Výběr činností, kterými člověk svůj volný čas naplní, je svobodný.
- Volný čas má hédonistickou povahu. Činnosti jsou v jeho průběhu prováděny pouze pro samotné potěšení z nich. Požitek a blaho jimi způsobené jsou jejich jedinými účely.
- Jednou z charakteristik je i různorodost aktivit naplňující volný čas. Člověk pestrost potřebuj mj. proto, aby vyhověl různým svým potřebám.
- Volný čas slouží, resp. může sloužit, k rozvoji lidských schopností a vědomostí. Je prostorem pro rozkvět přirozené touhy po vzdělání a objevování.
- Volný čas umožňuje vyjádření individuality jedince. Tím, jak své volno tráví, vyjadřuje člověk sebe.
- Volný čas poskytuje prostor pro odpočinek, zábavu a rozvoj lidské osobnosti
(Švigová 1967, s. 68-69)

4. ANALYTICKÁ ČÁST

4.1 CHARAKTERISTIKA MĚSTA OLOMOUC

4.1.1 Vymezení, poloha a dělení

Fyzicko-geografická poloha

Město Olomouc leží na Moravě ve východní části České republiky. Rozkládá se v Hornomoravském úvalu v nivě řeky Moravy při soutoku s Bystřicí zleva ve východní části města a Mlýnským potokem zprava v jižní části města. Obklopena je úrodnou krajinou Hané. Charakter města je rovinný, na západě a hlavně na východě výrazně ohraničen vyšším georeliéfem, který tak uzavírá město do protáhlé sníženiny otevřené ve směru severozápad–jihovýchod. Rozloha města je 10 333 ha a střed města se nachází v nadmořské výšce 219 m.n.m. Zeměpisné souřadnice středu města jsou 49°45' s. š, 17°15' v. d. (*Statutární město Olomouc, 2013*)

Humánně-geografická poloha

Olomouc patří mezi nejvýznamnější moravská města a k 31. 12. 2013 zde žilo 99 489 obyvatel. Olomouc je krajským a zároveň okresním městem a spolu s dalšími okresními městy, Šumperk, Jeseník, Přerov a Prostějov, tvoří hlavní páteř Olomouckého kraje. Poloha Olomouce v rámci Moravy je vzhledem k dalším významným moravským městům výhodná, jelikož jak Brno, tak Ostrava jsou od Olomouce vzdáleny pouze 77 km (Brno) respektive 92 km (Ostrava). Dostupnost dvou největších měst na Moravě je teda vzhledem k malé vzdálenosti bezproblémová. Od hlavního města Prahy dělí Olomouc vzdálenost 235 km.

Od 23. ledna 2007 je Olomouc rozdělena na 27 komisí městských částí a jejich označení zhruba odpovídá původním historickým obcím, které se na území města nacházely, i když katastrální hranice se již poněkud liší. V minulosti byly do městských částí započítávány dnes už samostatné obce Křelov-Břuchotín, Bystrovany a Samotišky.

(Historický lexikon obcí České republiky 1869–2005. II. díl)

Podle počtu obyvatel je největší městskou částí Nová Ulice, kde žije 19 391 lidí, poté Nové Sady se 14 472 bydlícími a jako třetí je největší část Olomouc – město, která zahrnuje Olomouc – střed a Olomouc – západ, kde bydlí 13 137 lidí. Naopak nejmenší městskou částí je Radíkov, ve kterém bydlí pouhých 252 občanů.

V práci *“Urbánní a suburbánní prostor Olomouce: Teoretické přístupy, vymezení, typologie”* (M. Halás, P. Roubínek, P. Kladivo, 2012) se pro vymezení města Olomouce použili morfologické kritérium, konkrétně koncept kompaktního města. Tento koncept je založený na analýze spojitosti zástavby. Za kompaktní město potom považujeme širší centrum a obce integrované v meziválečném období, které v průběhu času stavebně srostly s centrem. Toto kompaktně zastavěné území má i vizuálně jako celek městský charakter, přičemž o ostatních městských částech se to již tvrdit nedá. Obce integrované až po druhé světové válce (s výjimkou Holice) jsou naopak stavebně oddělené a stále si zachovávají převládající rurální ráz, příp. se v nich vyskytují novější suburbánní prvky.

Obr. 1. Vymezení kompaktního města Olomouc (vlevo administrativně na základě ZSJ, vprvo pomocí GIS vrstvy budov)

Zdroj: M. Halás, P. Roubínek, P. Kladivo, 2012

Vymezení suburbánní zóny Olomouce na základě syntézy dat bylo provedeno podle intenzity reálně probíhající suburbanizace i potenciálu pro suburbanizaci, tedy i podle vazeb a interakcí s městem. Potenciál pro suburbanizaci je kolem města rozložen pravidelněji a jeho intenzita narůstá s dostupností Olomouce, příp. s dostupností dopravních linií. Reálně probíhající suburbanizace je více koncentrovaná a souvisí s migrací a bytovou výstavbou v

jednotlivých obcích. Soustřeďuje se především směrem na severovýchod do obcí s atraktivnějším přírodním prostředím a intenzivní rezidenční výstavbou. V této oblasti je proces suburbanizace v nejpokročilejším stádiu vývoje.

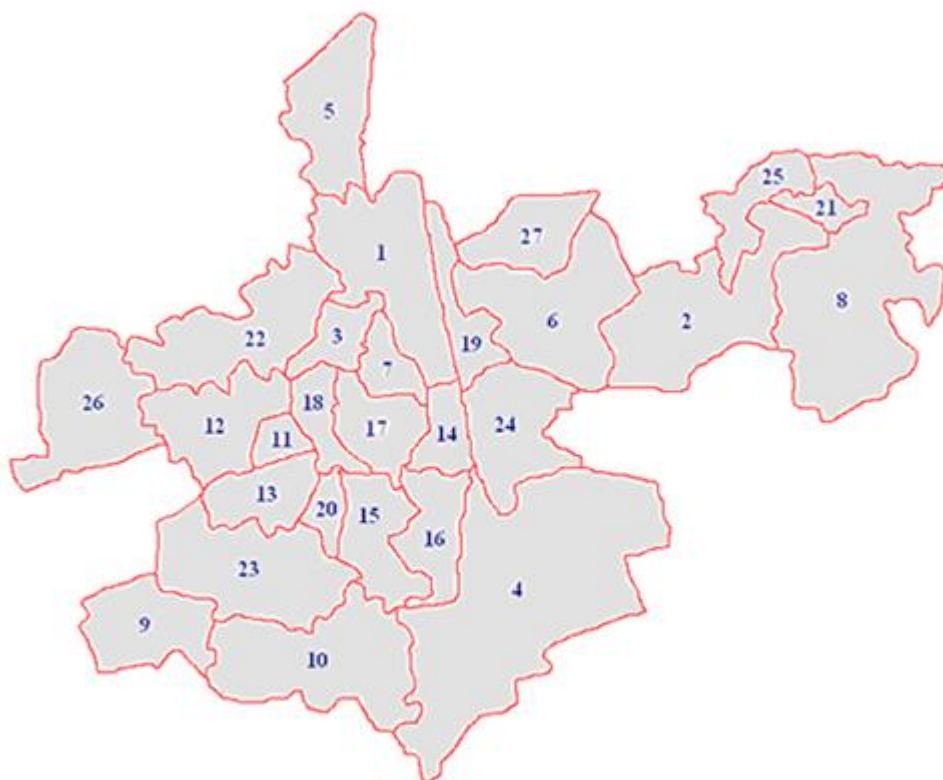
Při celkovém zhodnocení suburbanizačního procesu a jeho typologie se ukázalo, že o intenzitě suburbanizace může rozhodovat několik hlavních faktorů: postoj samospráv při plánování rozvoje obce, hlavně při přístupech k územnímu plánování a rezidenční výstavbě v obcích, příp. v městských částech; dostupnost obce do Olomouce; přírodní prostředí a jeho atraktivita k bydlení; bariéry v podobě stavební uzávěry z důvodu povodňové hrozby.

(M. Halás, P. Roubínek, P. Kladivo, 2012)

Tab. 1. Městské části Olomouce

1	Černovír - Hradisko	10	Nemilany	19	Pavlovičky
2	Droždín	11	Tabulový vrch	20	Povel
3	Hejčín	12	Neředín	21	Radíkov
4	Holice	13	Nová Ulice	22	Řepčín
5	Chomutov	14	Nové Hodolany	23	Slavonín
6	Chválkovice	15	Nové Sady	24	Staré Hodolany
7	Lazce	16	Nový Svět	25	Svatý Kopeček
8	Lošov	17	Olomouc - střed	26	Topolany
9	Nedvězí	18	Olomouc - západ	27	Týneček

Zdroj: olomouc.eu, 2013

Obr. 2. Městské části Olomouce

(Zdroj: olomouc.eu/upraveno v CorelDRAW)

4.1.2 Obyvatelstvo

Olomouc je šestým největším městem podle počtu obyvatel, k 1. 1. 2013 žilo v Olomouci 99 471 obyvatel (47 144 mužů a 52 327 žen), což představuje 43 % obyvatel okresu Olomouc. Počet obyvatel ve městě v posledních letech stále klesal, v roce 2007 byl zaznamenán mírný nárůst, který ke konci roku 2008 setrval na stejné hodnotě jako v roce 2007. V následujících letech byl pak zaznamenán opětovný pokles.

Problematika vývoje počtu obyvatel je přehledně znázorněna v grafu č. 1, který znázorňuje vývoj populace v Olomouci v období let 1991 – 2012. Nepříznivou situaci pro Olomouc představuje pokles obyvatel ve městě pod stotisícovou hranici. Každý asi zná Olomouc jako stotisícové město, ovšem tento ukazatel byl narušen v roce 2011, kdy poprvé klesl počet obyvatel v hanáckém centru pod stotisícovou hranici. Tento jev není nijak ojedinělý, v posledních letech jde o poměrně opakující se situaci u stotisícových českých měst. Takovým příkladem jsou České Budějovice, kde žilo v roce 2001, 97 339 obyvatel a v roce 2011 to bylo pouze 93 883 obyvatel, nebo Hradec Králové, kde v roce 2010 žilo 94 493 lidí a v roce 2012 to bylo 93 490, tedy cca o tisíc lidí méně. Tento pokles může být způsoben, např. zápornou hodnotou celkového i migračního přírůstku.

Hodnota přirozeného přírůstku Olomouce k 1. 1. 2012 (živě narození mínus zemřelí) se pohybuje v kladných číslech a dosahuje hodnoty 110 (živě narození 1 106 – zemřelí 996). Hodnota migračního přírůstku neboli migračního salda, se naopak od toho celkového dostala do záporných čísel s celkovou hodnotou mínus 168 (- 168). Veškeré tyto údaje jsou přehledně znázorněny v tabulce č. 2. Tak jako v celé republice, tak i v Olomouci populace stárne a zvyšuje se průměrný věk obyvatel.

Co se týče věkové struktury obyvatelstva, tak početně nejvyšší zastoupení má skupina 15 - 59 let, ve které ženy dosahují počtu 30 915 a mužů je 29 951. Věková skupina 0 - 14 let možná trochu překvapí, jelikož v ní můžeme nalézt větší počet mužů, konkrétně 7 207, přičemž žen je “pouze“ 6 967, tedy přesně o 240 žen méně. Poslední skupina, která charakterizuje věkovou strukturu obyvatel v Olomouci, jen potvrzuje fakt, že ve skupině 60 a více let, je daleko více žen (14 445), než mužů (9 986), což potvrzuje známý fakt, že ženy se dožívají v průměru více let než muži.

Tab. 2. Základní demografické údaje Olomouce

stav k 1. 1. 2012	Živě narození	Zemřeli	Přistěhovali	Vystěhovali	Přírusek (úbytek)		Stav k 31. 12. 2012
					Migrační	Celkový	
99 529	1 106	996	2 216	2 384	-168	110	99 471

(Zdroj: Český statistický úřad, 2013)

Tab. 3. Věková struktura obyvatel v Olomouci k 31. 12. 2012

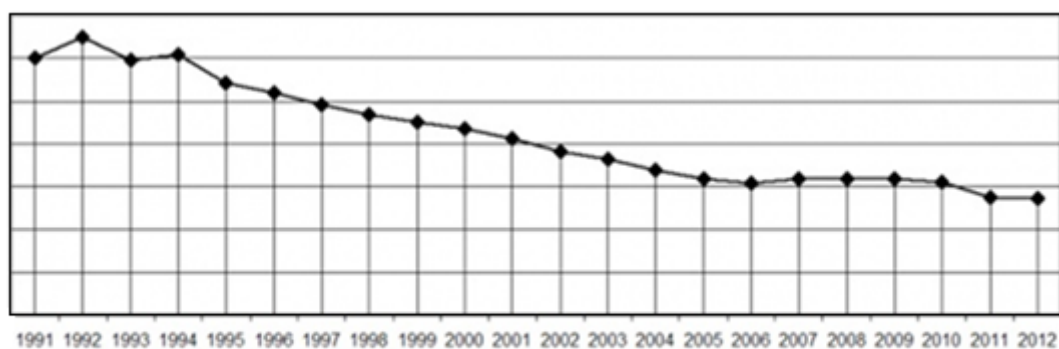
Věkové rozpětí	0 - 14 let	15 - 59 let	60 a více let
Počet mužů	7 207	29 951	9 986
Počet žen	6 967	30 915	14 445

(Zdroj: Český statistický úřad, 2013)

Tab. 4. Vývoj populace Olomouce v letech 1991 - 2012

Rok	Počet obyvatel	INDEX - rok 1991 = 100%
1991	105 990	100
1996	104 380	98,5
2001	102 246	96,5
2002	101 624	95,9
2003	101 268	95,5
2004	100 752	95,1
2005	100 381	94,7
2006	100 168	94,5
2007	100 373	94,7
2008	100 373	94,7
2009	100 362	94,7
2010	100 233	94,6
2011	99 499	93,9
2012	99 471	93,8

(Zdroj: Český statistický úřad, 2013)

Obr. 3. Vývoj populace Olomouce v letech 1991 - 2012

(Zdroj: olomouc.eu, 2013)

4.1.3 Byty a domy

Olomouc je jedním z nejatraktivnějších míst pro bydlení, díky unikátnímu historickému jádru, parkům, kulturní tradici, zázemí pro příměstskou rekreaci, příznivým klimatickým podmínkám a stavu životního prostředí. Svou cenovou nabídkou bytů i úrovní tržních cen nemovitostí potvrzuje město své nově nabyté významné postavení ve středu Moravy.

Podle dat ze sčítání lidí domů a bytů v roce 2011 se v Olomouci nachází 7 493 rodinných domů (6 858 rodinných domů je obydlených) a 2 845 bytových domů (2 816 je obydlených). (*olomouc.eu, 2013*)

Do počtu domů jsou zahrnuty všechny domy určené k bydlení (obydlené i neobydlené), objekty s byty (bytem) a ubytovací zařízení bez bytu, pokud slouží k dlouhodobému nebo trvalému ubytování. Patří sem rodinné domy, bytové domy, domovy mládeže, internáty, dětské domovy, ústavy nápravné a výchovné péče, domovy důchodců, penziony pro důchodce, ústavy pro tělesně a mentálně postižené, kláštery a konventy (objekty s ubytovacími prostory pro členy řeholních řádů a kongregací), provozní budovy s bytem (byty) apod. (*CZSO, 2013*)

Tab. 5. Domovní fond v Olomouci v roce 2011

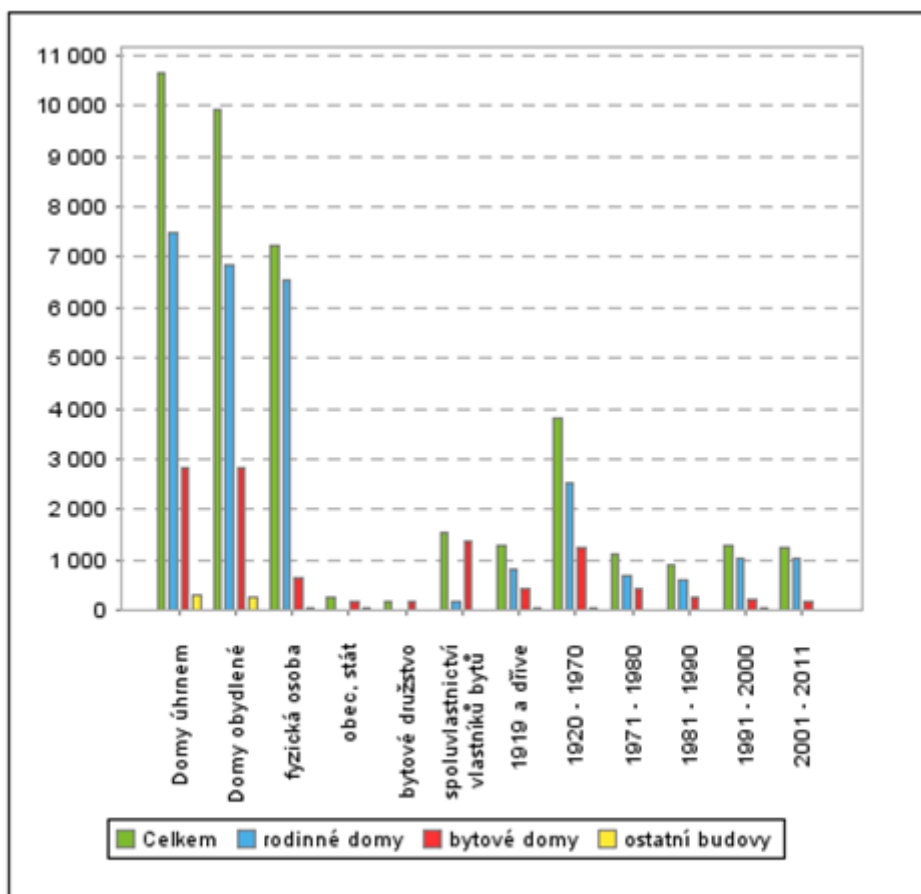
Domy	Celkem	rodinné domy	bytové domy	ostatní domy
Domy úhrnem	10 657	7 493	2 845	319
Domy obydlené	9 952	6 858	2 816	278

(zdroj: *czso/sldb 2011*)

Tab. 6. Bytový fond v Olomouci v roce 2011

Byty	Byty	z toho		Počet osob	
	celkem	v rodinných domech	v bytových domech	celkem	z toho v rodinných domech
Byty celkem	46 680	9 897	36 377	98 083	23 854
obydlené	43 070	8 685	34 038	98 083	23 854

(zdroj: *czso/sldb 2011*)

Obr. 4. Domovní fond v Olomouci v roce 2011

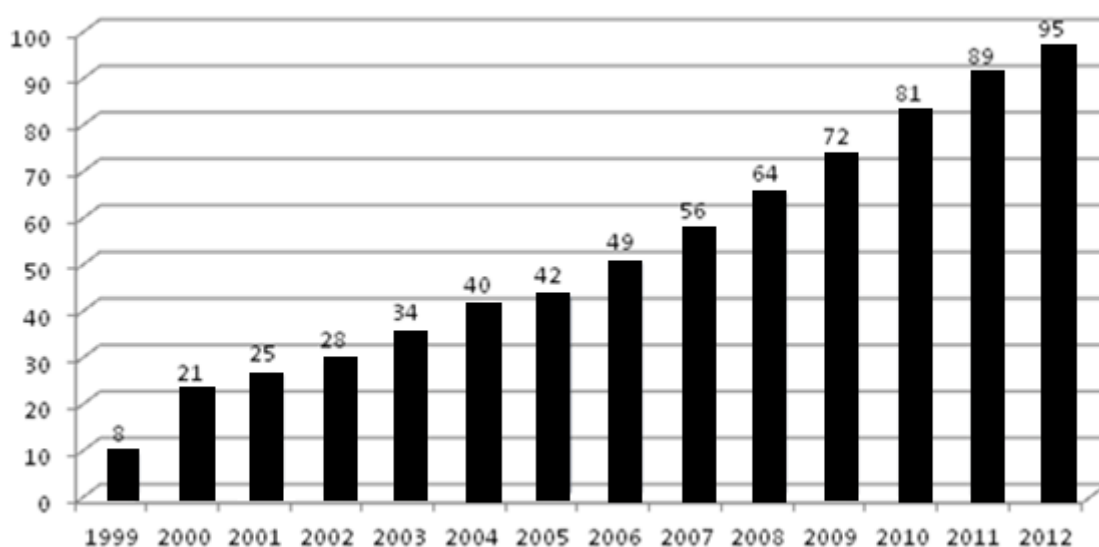
(Zdroj: Český statistický úřad/SLDB 2011)

Vybavení domácností

V dnešní době jsi lze už jen velice těžko představit život bez moderních technologií a stejně je tomu i u vlastnictví počítačů a přístupu k internetu. Názorně je to vidět na vývoji počtu počítačů na 100 českých domácností mezi lety 1999 – 2012. Od roku 1999, kdy se vybavenost domácností počítačem začala sledovat se počet počítačů na 100 domácností, více než zpětinásobil. V roce 2012 na 100 českých domácností připadalo 95 počítačů. Graficky je tento vývoj znázorněn na grafu č. 3.

V Olomouci je celkem 43 070 domácností a z toho celých 25 558 domácností, které vlastní počítač, což představuje 59,3 % domácností. Počítač s internetovým připojením používá 23 632 domácností, což je 92,5 % domácností, které vlastní počítač. Pouze 1 926 domácností používá počítač bez připojení k internetu, to je 7,5 %. Přehledně je tato problematika shrnuta v tabulce č. 7.

počet PC na 100 domácností

Obr. 5. Počet PC (počítačů) na 100 domácností (celá ČR)

(Zdroj: czso.cz, 2013)

Data, která jsou graficky znázorněna v grafu č. 3, jen potvrzují celosvětový trend, kterému se nevyhnulo ani město Olomouc. Celý svět se modernizuje a vše je dnes prakticky řízeno pomocí počítačů, což klade větší a větší nároky na jejich přítomnost v domácnostech. V době kdy má takřka každý člověk tzv. “chytré telefony“ které disponují donedávna nepředstavitelnými možnostmi v oblasti komunikace a internetu, byste dnes jen těžko hledali domácnost, která nevlastní počítač. Nárůst počtu počítačů v domácnostech je opravdu enormní a za posledních 12 let se zvýšil takřka 5 krát, kdy v roce 2000 připadalo na 100 domácností pouze 21 počítačů, tak v roce 2012 už jich bylo 95 ks v 100 domácnostech.

Tab. 7. Vybavenost domácností v Olomouci v roce 2011

Typ domácností	Domácnosti celkem	v tom podle počtu členů v domácnosti				
		1	2	3	4	5 a více
Bytové domácnosti celkem	43 070	14 510	13 293	7 594	5 616	2 057
Vybavenost osobním počítačem:						
s internetem	23 632	4 779	6 989	5 587	4 696	1 581
bez internetu	1 926	698	710	286	174	58

(Zdroj: czso/SLDB 2011)

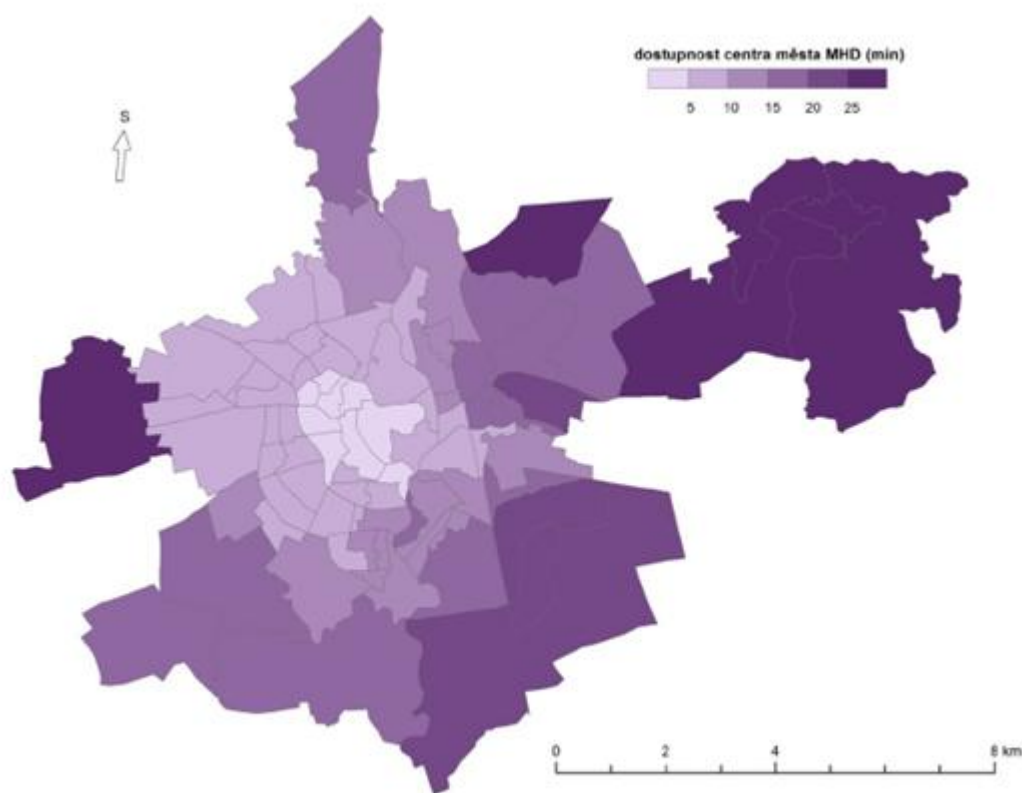
4.1.4 Doprava

MHD

Městskou hromadnou dopravu na území Olomouc provozuje Dopravní podnik města Olomouce a.s. (DPMO). Společnost vznikla 29. března 1994, její sídlo se nachází v Koželužské ulici č. 563/1. Jediným akcionářem je město Olomouc. Akciová společnost je právním nástupcem dřívějšího státního podniku Dopravní podnik města Olomouce, který byl rozhodnutím města Olomouce ze dne 24. listopadu 1993 bez likvidace zrušen ke dni vzniku akciové společnosti, na kterou přešel veškerý majetek zrušeného státního podniku.

Dopravní podnik provozuje celkem 23 autobusových linek s celkovou délkou přesahující 273 km a 6 tramvajových linek s celkovou délkou takřka 32 km. Kromě samotného území města je zajištěno i dopravní spojení s některými okolními obcemi např. Bukovany, Bystrovany, Horka nad Moravou. DPMO má celkem 79 autobusů MHD (i jeden zájezdový a jeden služební) a 70 tramvají MHD (z toho jednu služební a tři historické tramvaje). Tyto hromadné dopravní prostředky přepraví ročně přes 53 milionů cestujících.

(dpmo, 2013)

Obr. 6 . Časová dostupnost centra města z jednotlivých ZSJ
(Zdroj: in Petr Kladivo, 2011)

Vlaková doprava

Vlaková doprava je soustředěna do Železniční stanice Olomouc hlavní nádraží, která se nachází na východním okraji města. To má svůj historický důvod. Jelikož byla Olomouc vojenskou uzavřenou pevností, kolem jejich hradeb nebylo možné stavět žádné budovy, tedy ani nádraží. Proto bylo tehdy postaveno relativně daleko od města. Vzhled hlavní budovy, který známe my, je z let 1936–1938, kdy byla provedena rekonstrukce budovy podle návrhu Antonína Parkmanna z Prahy.

Historie olomoucké železnice se začala psát v roce 1841, přesněji 17. října 1841, kdy do Olomouce přijel první vlak po trase Vídeň – Olomouc. Projektantem a stavitelem byl Ing. Jan Perner, který ve spolupráci s italskými inženýry projektoval a stavěl vlakové spojení mezi Břeclaví a Olomoucí. V současnosti má hlavní nádraží v Olomouci pět nástupišť s devíti nástupními hranami a dvěma podchody, z nichž jižní prošel rekonstrukcí a od 6. listopadu 2006 spojuje přednádražní prostor přes všechna nástupiště s městskou částí Hodolany. Stanici tvoří celkem 60 dopravních kolejí. (*silnice-železnice, 2010*)

Na podzim roku 2013 začal komplexní rekonstrukce vlakového nádraží v Olomouci. Vstupní bránu do města Olomouc čeká během následujících tří let rozsáhlá rekonstrukce. V roce 2016 bude mít jeden z nejvýznamnějších železničních uzlů v Česku další ostrovní nástupiště a v dopravní špičce dokáže odbavit současně i čtyři vlaky na hlavní koridorové trati. Stavbu zahájila Správa železniční a dopravní cesty. Investice za více než tři miliardy korun bude probíhat za plného provozu. Plánované stavební práce zahrnují modernizaci všech stávajících nástupišť, nový odbavovací systém cestujících i úpravu kolejíště, která umožní zvýšení rychlosti vlaků až na 160 km/h.

Obr. 7. Hlavní budova vlakového nádraží v Olomouci
(Zdroj: *perlamorvy.cz, 2011*)

Autobusová doprava

Co se týče dálkové autobusové dopravy, tak na území Olomouce se nachází celkem dvě autobusová nádraží. To větší a hlavní autobusové nádraží leží v městské části Hodolany v severní části města. Můžeme zde využít celkem 8 nástupišť (první nástupiště se nachází přímo před hlavní budovu). Pro přechod na zbývající nástupiště je možné využít bezbariérový přechod, který je opatřen signálními a varovnými pásy. Na každém nástupišti jsou 3 stanoviště autobusů. Druhé autobusové nádraží, které je daleko méně využívané a v budoucnu by mělo úplně zaniknout, můžeme nalézt přímo v historické části města, u Tržnice. Velice atraktivní lokalita v centru Olomouce, na které se málo využívaná nádraží nachází je velkým lákadla pro celou řadu developerů, kteří mají velký zájem realizovat své projekty v této atraktivní lokalitě. S tím však nesouhlasí Hnutí DUHA, které chce území využít pro vytvoření rekreačně aktivní plochy s vysokým zastoupením zeleně, tak aby došlo k propojení Smetanových a Čechových sadů.

Letecká doprava

Olomouc má i své letiště, které se nachází v městské části Neředín. Poprvé bylo otevřeno v roce 1918 a spolu s letištěm ve Kbelích jde o nejdéle provozovaná letiště na území české republiky. Co se týče provozu letištní plochy, tak je vybavena a zprovozněna pro lety VFR a provoz je zajištěn od 6. hodin ráno, až do západu slunce. VFR lety jsou prováděny za lepších meteorologických podmínek, než je předpisem stanovené meteorologické minimum VMC (větší vzdálenosti od oblaků a vyšší letové dohlednosti). Na vyžádání je k dispozici 24 hodinový servis letištního celního a pasového odbavení.

Letiště v Olomouci zažilo i velmi významnou historickou událost, když v roce 1995 navštívil Olomouc papež Jan Pavel II, bylo to právě na olomouckém letišti v Neředíně, kde při bohoslužbě za účasti asi statisíc věřících svatořečil blahoslavenou Zdislavu z Lemberka a blahoslaveného Jana Sarkandera, který byl v Olomouci umučen.

V minulosti se uvažovalo o jeho kompletní přestavbě a vytvoření prostředků proto, aby letiště získalo mezinárodní státu a připojilo se tak Ostravě, Brnu, Praze atd. Nakonec však k rekonstrukci nedošlo a letiště teď slouží jako centrální letiště helikoptér policie, hasičů a pro nemocnici. V současnosti se v areálu Olomouckého letiště nachází Letecké muzeum Olomouc, které vzniklo v červenci roku 2009 a je zaměřené především na historii československého letectví. Kromě muzea zde vzniká restaurátorská dílna a letecký archiv.

(Letecké muzeum Olomouc)

4.1.5 Využití ploch

Data o velikosti a stavu využití ploch na území Olomouce jsou poskytována Českým statistickým úřadem. Z poskytnutých informací vyplývá, že největší plochu na území Olomouce zabírá orná půda (4 884 ha), ostatní plochy (2 399 ha) a lesy (1 167 ha). Naopak nejmenší rozlohu má typ plochy chmelnice (3 ha), ovocné sady (31 ha) a také samozřejmě vinice, které se na území Olomouce vůbec nevyskytují, proto jejich rozloha činí 0 ha.

Lesy na území města Olomouc (1 167 ha) spravuje akciová společnost Lesy města Olomouce a.s. Tato akciová společnost vznikla 1. 10. 2010 a navázala na Správu lesů města Olomouce, která byla založena statutárním městem Olomoucí k 1. 1. 1993 jako příspěvková organizace k obhospodařování navráceného lesního majetku. Základem lesnické strategie organizace je trvale udržitelné hospodaření v lesích založené na maximálním využívání tvořivých sil přírody, které zajistí nepřetržité a vyvážené plnění produkčních funkcí svěřených lesů. Největší plochu lesů může nalézt v městských částech Lošov, Svatý Kopeček a Černovír.

Vodní plochy (240 ha) jsou na území Olomouce zastoupeny dvěma hlavními objekty. Tím první jsou Poděbrady, které spadají do CHKO Litovelské Pomoraví a nachází se v městské části Řepčín. Jezero Poděbrady patří mezi hlavní rekreační plochy na území Olomouce jak v létě, kdy je využíváno místními obyvateli k rekreaci, tak v zimě, kdy se zde objevuje velké množství bruslařů. Tím druhým objektem je Chomutovské jezero, které také spadá do CHKO Litovelské Pomoraví a je vyhlášeno i jako přírodní rezervace Chomutovské jezero, můžeme ho nalézt v městské části Chomutov.

Tab. 8. Využití ploch v Olomouci (k 31.12.2012)

typy ploch	stav (v ha)
<i>chmelnice</i>	3
<i>lesy</i>	1 167
<i>orná půda</i>	4 884
<i>ostatní plochy</i>	2 399
<i>ovocné sady</i>	31
<i>trvalé travní porosty</i>	339
<i>vinice</i>	0
<i>vodní plochy</i>	240
<i>zahrady</i>	531
<i>zastavěné plochy</i>	739
Celková výměra pozemků	10 333

(zdroj: czso, 2013)

4.1.6 Atraktivita cestovního ruchu

Tato kapitola je věnována těm nejvýznamnějším památkám města Olomouc. Jedná se pouze o základní představení jednotlivých památek, které jsou jedním z hlavních atraktorů cestovního ruchu, tedy i trávení volného času. Jedná se o památky: *Sloup Nejsvětější Trojice, Kostely, chrámy a kaple, unikátní orloj a kašny*. Každá z těchto památek je v následujícím textu popsána jen okrajově a jedná se o základní informace, jelikož dané téma je příliš rozsáhlé a kdybychom chtěli jednotlivé památky představit v podrobnějším a odbornějším světle, tak by to stačilo na další samotnou kvalifikační práci.

Sloup Nejsvětější Trojice

Sloup byl postaven v letech 1716-1754 jako okázalá oslava katolické církve a víry, částečně vyvolaná pocitem vděčnosti za ukončení moru. Sloup je vysoký 35 m a představuje nejvyšší sousoší ČR. V roce 2000 byl zapsán na Seznam světového kulturního dědictví UNESCO.

Stavitel sloupu, Václav Render, zemřel již během stavby a stihl postavit jen první patro. Na dostavbu sloupu byl, v souladu s jeho vůlí, věnován veškerý majetek, který po své smrti zanechal. Sloup je ozdoben více než čtyřiceti sochami. S velkolepou sochařskou výzdobou začal Filip Sattler. Po jeho smrti na něj navázal Ondřej Zahner a zlatník Šimon Forstner. Vysvěcení sloupu dne 9. září 1754 se zúčastnila také císařovna Marie Terezie. O pouhé čtyři roky později, když byla Olomouc obléhána pruskou armádou, byl sloup několikrát zasažen koulemi z pruských děl. Brzy po válce byl sloup opraven a do jeho dříku byla zasazena napodobenina dělové koule, která na tuto událost upomíná dodnes.

Sloupu dominují pozlacené měděné sochy Nejsvětější Trojice (Otec, Syn a Duch svatý) doprovázené archandělem Gabrielem na vrcholu a socha Nanebevzetí Panny Marie na dříku pod nimi. Základna sloupu, tvořená třemi patry, je obklopena dalšími osmnácti sochami svatých a 4 reliéfy. Na nejvyšším patře se tkví socha Ježíše, sv. Anny, sv. Jáchyma, sv. Josefa a sv. Jana Křtitele. Spolu s nimi zde stojí sochy sv. Vavřince a sv. Jeronýma. Na nejnižším patře lze vidět postavy sv. Mořice, sv. Václava, sv. Floriána, sv. Jana Kapistránského, sv. Antonína a sv. Aloise Gonzagu. Mezi těmito sochami jsou vytesány reliéfy dvanácti apoštolů. Na spodním patře pak můžete vidět 12 soch světloňů. Nechybí zde rovněž socha sv. Jana Sarkandera, jež stojí na druhém patře. (*tourism.cz*)

Jan Sarkander působil na mnoha místech olomoucké diecéze a byl zde roku 1620 umučen. Sarkander byl blahoslaven až roku 1859 a svatořečen roku 1995 při příležitosti návštěvy papeže Jana Pavla II. v Olomouci. Sloup uvnitř ukrývá také malou kapli s reliéfy znázorňujícími oběti bohu Kaina, Ábela, Noema a Abraháma. Je zde vyobrazena také Ježíšova smrt na kříži. V pozadí tohoto reliéfu lze vidět města Jeruzalém a Olomouc. (*tourism.cz*)

Obr. 8. Sloup Nejsvětější Trojice
(Zdroj: *travelguide.cz*, 2012)

Orloj

Olomoucký orloj je zasazen do severní fasády radnice a jeho historie sahá až do 15. Století. Tento orloj je jedním z mála heliocentrických orlojů na světě vůbec a Olomoučané tak mají ve svém městě opravdový historický skvost. Jeho architektonický rámec tvoří výklenek s lomeným obloukem, dosahující výšky 14 metrů. Dnešní podoba orloje je z 50. let 20. století a je poplatná tehdejší oficiální estetice socialistického realismu. Mozaiková výzdoba orloje sestává z medailonů na bočních stranách výklenku, znázorňujících práce charakteristické pro jednotlivé měsíce v roce. Ve vrcholu výklenku uplatnil autor návrhu - Karel Svolinský –

folklorní motiv Jízdy králů. Ve spodní části mozaikové výzdoby jsou po stranách dobově poplatné postavy představitelů pracující třídy. (*olomouc.eu*)

Kostely, chrámy a kaple

Olomouc je unikátním celkem památek, mezi něž patří také historicky významné kostely, chrámy a kaple, jejichž monumentálnost můžeme obdivovat na mnoha místech centra historického města. Jejich historie a příběh vás tak provede napříč historickými epochami a architektonickými styly od toho románského, až po novogotický styl. Hlavní dominantou mezi významnými chrámy je Dóm sv. Václava s barokní kupolí kostela Sv. Michala. Většina olomouckých chrámů, kostelů a kaplí je po většinu roku zpřístupněna a každý si tak může vychutnat sakrální atmosféru interiérů mnoha olomouckých kostelů a kaplí, která z nich přímo srší. Mezi další obdivuhodné stavby patří i bývalý Klášter Hradisko, ve kterém se dnes nachází vojenská nemocnice a Arcibiskupský palác, kde již od 16. století sídlí olomoučtí arcibiskupové. Historickou zajímavostí tohoto místa je fakt, že v tomto raně barokním paláci byl také uveden na trůn Habsburk František Josef I. a v roce 1995 zde při své návštěvě pobýval papež Jan Pavel II. (*olomouc.eu*)

Obr. 9. Dóm Svatého Václava
(Zdroj: *travelguide.cz*, 2012)

Kašny

Herkulova kašna z roku 1687 zdobí socha bájného antického hrdiny Herkula. Socha v nadživotní velikosti s kyjem v pravé ruce je umístěna na podstavci uprostřed nádrže. V levé ruce drží Herkules šachovanou orlici – symbol města, kterou chrání před sedmihlavou hydrou. Na těle hydry zanechal autor sousoší svou signaturu „Mandik“. V rámci Mandíkovy tvorby patří Herkulova kašna k nejzdařilejším dílům.

Caesarova kašna je nejznámější a umělecky nejnáročnější olomouckou kašnou. Její sochařská výzdoba představuje bájného zakladatele města – císaře Gaia Julia Caesara. Na imitovaném skalisku uprostřed nádrže je socha jezdce na vzpínajícím se koni. U nohou mu leží dvě mužské postavy s kartušemi – jedná se o personifikace řeky Moravy a Dunaje - a dále sedící pes - narážka na věrnost města panovníkovi. Socha Caesara je umístěna tak, že svou tvář odvrací od olomoucké radnice směrem k Michalskému návrší, kde údajně stával tábor římských vojsk. Autor sousoší Jan Jiří Schauberger se inspiroval jezdeckou sochou římského císaře Konstantina Vítěze od Gianlorenza Berniniho ve vatikánské Scala Regia. Nádrž kašny s prolamovanou profilací je dílem olomouckého kamenického mistra Václava Rendera.

Jupiterova kašna vznikla jako poslední ze souboru olomouckých barokních kašen a od roku 1735 zdobí Dolní náměstí. Sochu antického vládce bohů Jupitera se svazkem blesků v pravici a orlem u nohou vytvořil původem tyrolský sochař Filip Sattler. Socha je umístěna na starším, poněkud naddimenzovaném podstavci, na kterém původně stávala socha sv. Floriána od kameníka Václava Rendera. Ta však byla v souladu s antikizujícím barokním programem nahrazena skulpturou Jupitera, která se řadí ke kvalitním dílům vrcholného moravského baroka.

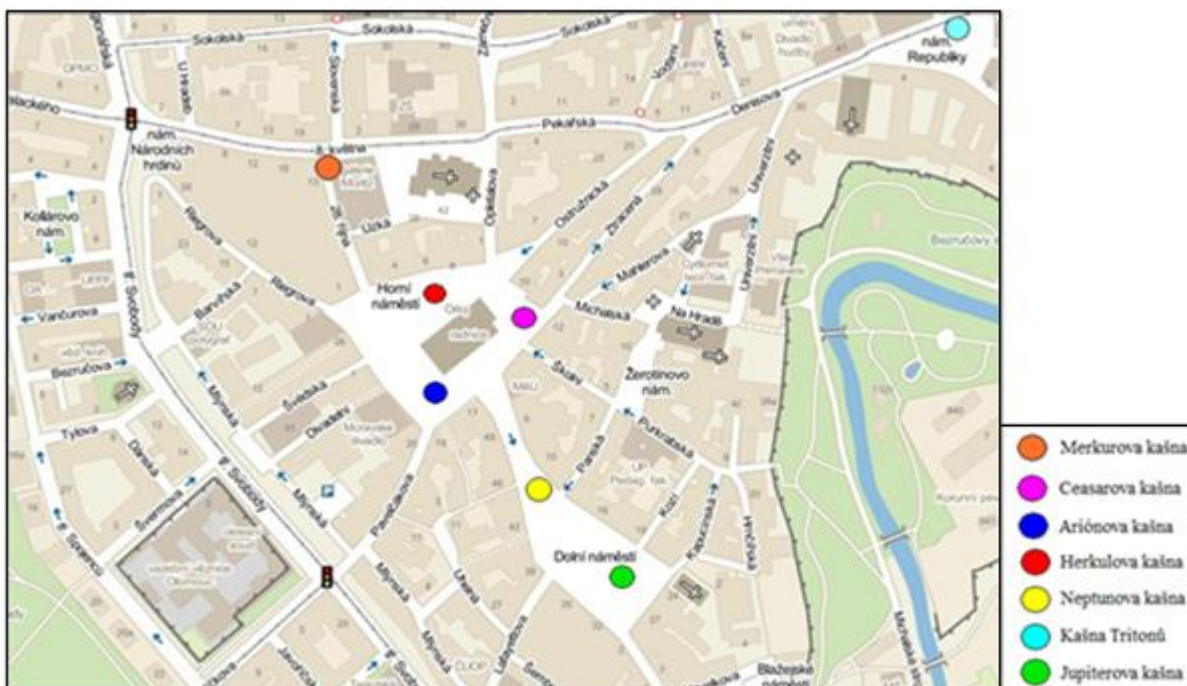
Kašna Tritonů vznikla po požáru města roku 1707 a patří do souboru olomouckých barokních kašen. Původně stála v ústí ulic Ztracená, Ostružnická a Denisova. Na současné místo na náměstí Republiky byla přemístěna roku 1890. Kašnu zdobí sousoší v nadživotní velikosti: dva mořští muži - Tritoni - nesou na svých ramenech mušli s chlapcem a vodními psy. Dva delfíni po stranách plní funkci chrličů vody. Tato kompozice nezapře inspiraci slavnou římskou fontánou Gianlorenza Berniniho "del Tritone" na Piazza Barberini. Nádrž kašny je bohatě profilovaná a má půdorys obdélníku se segmentově prolomenými stranami.

Merkurova kašna z roku 1727 je považována za umělecky nejkvalitnější ze souboru olomouckých barokních kašen. Socha antického patrona obchodníků a ochránce pocestných Merkura je dílem sochaře Filipa Sattlera. Merkur drží v pravici zlacenou hlasatelskou berlu (caduceus) – jeden ze svých atributů. Vertikální pojetí postavy s rozevlátou drapérií se blíží

tvorbě předního představitele římského vrcholného baroka - Gianlorenza Berniniho. Kašna je velmi zdařile zakomponována do prostoru rušné křižovatky.

Neptunova kašna vznikla roku 1683 jako součást unikátního souboru barokních kašen s antickými motivy. Znázorňuje římského boha moří, Neptuna, který je také známý jako řecký bůh Poseidón. Bojoval se svým otcem Kronem a jeho meč byl roztát na známý trojzubec. Na olomoucké kašně drží Neptun trojzubec směrem dolů, čímž uklidňuje vody a chrání město. Autorem nádrže byl olomoucký kameník Václav Render. Sousoší Neptuna vytvořil sochař Michael Mandík. Robustní postavu antického boha umístil na skalisko se čtveřicí mořských koní, sloužících také jako chrliče vody. Pod Neptunovou postavou zanechal sochař na skalisku svou signaturu „MAN/DIK/FE“.

Ariónova kašna se nachází na jihozápadním nároží olomoucké radnice. Vznikla v roce 2002 v rámci rekonstrukce Horního náměstí a jde o novodobou kašnu, která tak doplnila tak soubor olomouckých barokních kašen inspirovaných antickou mytologií. Jejím autorem je slavný olomoucký rodák žijící ve Francii, sochař Ivan Theimer. Námětem sochařské výzdoby je antická pověst o řeckém básníkovi, pěvci a hráči na kitharu Ariónovi, kterého zachránil z mořských vln delfín, přivábený Ariónovým zpěvem. Oválný bazén kašny je zapuštěný pod úroveň dlažby a nese tři bronzové skupiny: obelisk na krunýři monumentální želvy a dále sousoší dvou dětí a stojícího Arióna s delfínem. (*olomouc.eu*)

Obr. 10. Olomoucké kašny

(Zdroj: *mapy.cz/upraveno v CorelDRAW*)

4.1.7 Plochy pro trávení volného času

4.1.7.1 Relaxační zelené odpočinkové plochy

Olomoucké parky

Olomoucké historické parky, které tvoří Smetanovy, Čechovy a Bezručovy sady, patří ke klenotům města, a to nejen kulturním, ale rovněž historickým.

Rudolfova alej, první olomoucký parkový prostor, o jehož založení se postaral olomoucký arcibiskup, arcikníže Rudolf Jan Habsburský, se totiž stala oblíbeným místem vycházek Olomoučanů už ve 20. letech 19. století. V roce 1832 převzalo park, nalézající se původně na vojenských pozemcích, do správy město, a položilo tak základ městských veřejných sadů. Z původního skromného stromořadí se během dvou století rozloha zeleného prstence města tvořeného dnešními Smetanovými, Čechovými a Bezručovými sady rozrostla na více než 47 hektarů. Délka hlavních alejí dosahuje téměř 2.500 metrů a každý, kdo by se chtěl projít všemi ostatními pobočnými cestami, musí počítat s více než čtyřmi hodinami chůze.

Smetanovy sady tvoří nejvýznamnější část olomouckých parků. Svými pozoruhodnými sadovnickými celky a krásnými zákoutími představují oázu odpočinku a relaxace pro obyvatele i návštěvníky hanácké metropole. Jejich 710 metrů dlouhá hlavní alej, vysázena po prusko-rakouské válce podle návrhu olomouckého radního, architekta Maxe Machánka, se stala symbolem olomoucké zeleně a výstav Flora Olomouc.

Obr. 11. Smetanovy sady
(Zdroj: rr-strednimorava, 2013)

Typickou podobu, kterou nesla celých 90 let - až do roku 2009, kdy město rozhodlo o nutném omlazení a rekonstrukci - získala v roce 1919 díky prvnímu českému správci Emanuelu Černému, který nechal vysázené lípy a jírovce přiřezat do vysokých rovných stěn. Estetický dojem dotváří květinový ornament aleje.

Čechovy sady představují v pořadí druhý olomoucký městský parkový prostor, který datuje svou historii do 30. let 19. století. Podobně jako Rudolfovu alej (dnešní Smetanovy sady), tak i Čechovy sady projektoval opět Max Machánek, podle jehož návrhu byla vybudována také hlavní alej ve Smetanových sadech. Čechovy sady, které nesou svůj nynější název od roku 1918, jsou parkem, určeným především k odpočinku. Stromové patro je tvořeno převážně běžnými druhy dřevin, k nejvzácnějším exotům patří topol úzkolistý (*Populus angustifolia*) původem ze západní části Severní Ameriky. Součástí parku je Památník osvobození Olomouce sovětskou armádou odhalený v roce 1945, socha Boženy Němcové profesora V. Navrátila a pomník věnovaný významnému olomouckému grafikovi Karlu Wellnerovi od sochaře Karla Lenharta. (*flora-ol.cz*)

Obr. 12. Památník Rudé armády
(Zdroj: Milan Tichák, 2002)

Obr. 13. Pomník Boženy Němcové
(Zdroj: Michal Maňas, 2005)

Bezručovy sady vznikly na přelomu 19. a 20. století (1898), kdy zde bylo započato s prvními sadovnickými úpravami. V těchto místech pod středověkými a tereziánskými městskými hradbami, panovaly ještě ve 30. letech 19. století katastrofální hygienické podmínky, neboť sem zatékaly splašky z domů stojících na hradbách. Ke změně došlo až v roce 1835, po vybudování kanalizace a následném vybudování promenádní cesty, která dnešními sady prochází. Při tvorbě i rekonstrukci sadů dokázali jejich tvůrci velmi dobře využít zdejších krajinných scenérií - skal, městských hradeb a ramene řeky Moravy - Mlýnského potoka, který tvoří předěl mezi sady a ohrazenou částí botanické zahrady. Architektonickou součástí Bezručových sadů je Jihoslovanské mauzoleum, společná hrobka s pozůstatky jihoslovanských vojáků, kteří během I. světové války z roku 1926 zemřeli na území Moravy a Slezska. Jedenáct metrů vysoká stavba v antikizujícím stylu podle návrhu olomouckého architekta Huberta Austa vyrostla v roce 1926 na území, které město darovalo tehdejšímu Království Srbů, Chorvatů a Slovinců. Park zdobí také památník Petra Bezruče, jehož jméno sady nesou. Je dílem olomouckých sochařů Rudolfa Doležala, Karla Lenharta a Vojtěcha Hořínka. Odhalen byl v roce 1947. (*flora-ol.cz*)

Obr. 14. Olomoucké parky
(zdroj: *flora-ol*, 2013)

Zoo Olomouc

Mezi rekreační a odpočinkové plochy musíme zahrnout Zoo Olomouc. Jedná se o nejnavštěvovanější místo Olomouckého kraje a je situováno v lokalitě Svatý Kopeček. Nutno podotknout, že tato část Olomouce byla v rámci dotazníkového průzkumu zvolena jako jedna z nejatraktivnějších lokalit v Olomouci z pohledu relaxace, odpočinku a možnosti strávení volného času. Pojd'me si teď olomouckou zoologickou zahradu přiblížit od začátku.

Na počátku 50. let 20. století ve Smetanových sadech ve středu Olomouce vznikl provizorní zookoutek, v němž byli umístěni jeleni, srnci, pávi, andulky a bažanti. Pro velký zájem veřejnosti tehdejší Krajský národní výbor pověřil odbor přírodních věd Krajského vlastivědného muzea v Olomouci rozšířením zookoutku. V roce 1952 Biologická společnost Olomouc ustanovila Přípravný výbor pro zřízení zoologické zahrady Olomouc a z více zvažovaných variant umístění byla vybrána oblast na Svatém Kopečku. Od května 1952 probíhaly přípravné práce v areálu budoucí zoologické zahrady – těžba lesního porostu, budování cest, stavba oplocení, jednotlivých objektů a budov. Ve výbězích byli umístěni především zástupci české a evropské fauny.

Zoologická zahrada byla slavnostně otevřena 3. června 1956. Prvním ředitelem se stal RNDr. Václav Roubíček. V roce 1958 byla v zahradě umístěna i více exotická zvířata (např. opice a kočkovité šelmy). Za dlouhou dobu jeho působení (1959 – 1974) byly budovány další výběhy (opic, jelenů), vivárium, pavilon kočkovitých šelem i technické zázemí zahrady (dílny, garáže, sklady). Také byla postavena rozhledna a obří voliéra dravců s jedinečnou konstrukcí. V druhé polovině 70. let bylo dokončeno zimoviště africké zvěře, rozšířen pavilon šelem a zřízena kolekce akvárií a terárií. Za ředitele Antonína Procházky bylo započato s chovem velkých afrických kopytníků. V 80. letech byla zmodernizována většina starých pavilonů (např. pavilon opic) a dále se pokračovalo v budování nových pavilonů (pavilon hyen), výběhů a expozic. V 90. letech byl dokončen pavilon žiraf, zrekonstruován pavilon šelem a bylo vybudováno obří akvárium pro žraloky.

Historicky nejvyšší návštěvnost byla dosažena v roce 2003 (407 901 osob), s výjimkou roku 2001 roční návštěvnost stabilně přesahovala 350 000 osob. Zoologickou zahradu za 50 let její existence navštívilo více než 10 617 000 osob. Nápaditě řešený pavilon netopýrů, často poletujících přímo nad hlavami návštěvníků, volný výběh makaků červenolících i obří žraločí akvárium – největší svého druhu u nás, řadí olomouckou ZOO k nejatraktivnějším výletním místům regionu. (*svaty-kopecek.cz*)

4.1.7.2 Sportovní plochy

Aquapark Olomouc

Areál olomouckého aquaparku se nachází v lokalitě „Pod Vlachovým“ v přímém sousedství Obchodního a zábavního parku Haná poblíž silniční výpadovky na Brno. O záměru výstavby aquaparku s ohledem na nedostatek relaxačních a sportovně rekreačních vodních ploch v Olomouci se začalo jednat už v roce 2002, kdy odbor koncepce a rozvoje vytipoval celkem 13 možných lokalit pro jeho umístění. Prověřovací objemové studie se pak zpracovávaly už jen na dvě vybrané lokality – a sice Pod Vlachovým a Pražská-východ. Samospráva města se nakonec přiklonila v březnu 2004 k lokalitě Pod Vlachovým. Následovalo důkladné posuzování možných forem financování stavby a provozování aquaparku. Na základě analýzy jednotlivých variant a z pohledu celkové výhodnosti byl vybrán model spolupráce se soukromým partnerem (tzv. PPP projekt). (*olomouc.eu, 2013*)

Výstavbu aquaparku s celkovými stavebními náklady ve výši 497 milionů korun realizovala společnost AQUAPARK Olomouc, a.s., vytvořená statutárním městem Olomouc společně se sdružením firem Atzwanger, Gemo, Skanska, které vloni získalo veřejnou zakázku formou koncesního řízení. Stavba ojedinělého moderního centra vodních volnočasových aktivit se rozléhá na ploše 33. 000 m² a její výstavba probíhala od 3.12.2007 do 28.5.2009. (*olomouc.eu, 2013*)

Aquapark představuje výjimečný projekt, který návštěvníkům nabízí zajímavé adrenalinové a relaxační vodní atrakce, odpočinkové zóny, masáže a solária v atraktivním prostředí v rámci jednoho komplexního provozu tvořeného vnitřní bazénovou halou a venkovním areálem s travnatými rekreačními plochami. Ve vnitřním areálu můžeme nalézt adrenalinový obří vodní trychtýř „spacebowl“, který je první svého druhu na Moravě. Další dominantou vnitřního areálu je jízda na nafukovacích duších po nejdelším toboganu v ČR (délka 123 m) se speciálním efektem denního světla a tzv. „streepefektem“ (vizuální efekty, které vytvářejí denní světlo při průjezdu atrakcí).

(*aqua-olomouc.cz, 2013*)

Plavecký stadión Olomouc

Plavecký stadión se nachází v centru Olomouce, v části, kde jsou soustředěna hlavní sportoviště města. Jeho vznik je datován do roku 1965 a v současnosti je jeho provozovatelem společnost OLTERM & TD Olomouc, které byl v roce 1997 svěřen provoz Plaveckého

stadionu Olomouc. Po převzetí plaveckého stadiónu následovala komplexní modernizace včetně rekonstrukce interiéru poničeného povodní, rekonstrukce tepelného hospodářství a technického zázemí, výstavba atrakcí a vodního hospodářství. (*olterm.cz, 2013*)

Poslední velkou rekonstrukcí prošla venkovní část plaveckého stadiónu, která probíhala v období od října 2012 do května 2013 a přišla celkem na 48 miliónů Kč. K financování rekonstrukce byla využita dotace ve výši 14 miliónů Kč z ROP Střední Morava. Úplnou přestavbou prošly oba venkovní bazény, kdy byly vyměněny jejich hliníkové vany, jelikož byly v nevyhovujícím stavu a byly značně poničeny při povodních v roce 1997. Vany obou bazénů jsou nyní z nerez, a to včetně brodítek, velký bazén má také vyznačené dráhy pro plavce. Děti budou moci dovádět například kolem stříkacího hříbku nebo vodních chrličů v dětském bazénu, proběhnout se po novém trávníku i si vyhrát na novém hřišti u terasy restaurace. Nově vyřešené jsou také zpevněné plochy kolem bazénů a opravy se dočkalo i schodiště na terasu krytého bazénu. Součástí rekonstrukce byly také areálové rozvody a nová technologie bazénů. (*olomouc.eu, 2013*)

Vnitřní část Plaveckého stadionu v Olomouci nabízí svým návštěvníkům krytý bazén o velikosti 50x20m, dětský krytý bazén se skluzavkami, whirlpool, 77m dlouhý tobogán s dojezdovým bazénem o ploše cca 21m², saunu a parní komoru. Hosté se mohou i ubytovat v hostelu, který se nachází přímo v areálu krytého bazénu. V areálu je i naturistická pláž se sprchou. V celém objektu plaveckého stadionu je zajištěno občerstvení formou bufetu a lze využít i nabídky pohostinství v přilehlé restauraci. V areálu plaveckého stadiónu můžeme nalézt i Aquacentrum Delfínek, které poskytuje možnost plavání pro kojence a batolata, aquaerobic, kondiční cvičení a solárium. (*olterm.cz, 2013*)

Cyklostezky

Olomouc je oblíbeným místem cyklistů. Od konce devadesátých let město protínají dvě páteřní stezky – Moravská a Jantarová. Zvláště 37 km dlouhá Moravská stezka vedoucí z Mohelnice do Olomouce je mezi kolaři velmi populární. O víkendech vyráží do nedalekého Litovelského Pomoraví stovky turistů. Všechny cyklotrasy v Pomoraví jsou nenáročné, s minimálním převýšením, a tak jsou vhodné pro rodinnou cykloturistiku. V posledních letech byla dokončena cyklostezka z Chválkovic do Samotišek nebo rekonstruována lesní cesta na cyklostezku v Horce nad Moravou. Nová cyklostezka propojila také Olomouc s rekreační oblastí Poděbrady podél železniční tratě v Řepčíně. Pro fanoušky cyklistiky a vojenské historie je do budoucna chystána opravdová lahůdka, speciální cyklotrasa po olomouckých fortech. (*olomouc.eu, 2013*)

Moravská stezka vede přes celou Moravu z Jeseníku až do Mikulova. Olomouc tato unikátní cyklistická trasa protíná ve směru sever - jih a olomoučtí cyklisté ji používají především pro výlety do CHKO Litovelského Pomoraví.

Jantarová stezka spojuje dvě velká evropská města Vídeň a Krakov. Na území ČR protíná území Moravy ve směru Český Těšín – Mikulov, ovšem díky směru Prostějov - Olomouc – Přerov, tak Olomoucí prochází spíše východně-jihozápadním směrem a ideálně tak doplňuje Moravskou stezku, která prochází Olomoucí směrem sever – jih.

Obr. 15. Plán sítě cyklotras na území Olomouce

(Zdroj: kolari.olomouc.com, 2013)

Sportovní areál u Androva stadiónu

Areál bývalého spartakiádního stadionu v blízkosti historického centra a městské památkové rezervace v Olomouci se stal po revitalizaci v letech 2006–2010 těžištěm sportovních a relaxačních aktivit města. Součástí území je fotbalový Andrův stadion, krytý i venkovní plavecký bazén, zimní stadion, univerzitní sportovní hala a mezinárodní hotel. Architektonické řešení výstavby Centra sportu a zdraví v Olomouci získalo ocenění s titulem Stavba roku 2010. (*casopisstavbnictvi, 2013*)

Andrův stadión je fotbalový stadión, na kterém hraje domácí zápasy klub SK Sigma Olomouc, a také zde hraje některé utkání česká fotbalová reprezentace. Stadion má kapacitu 12 014 míst k sezení. Původní název stadionu se poprvé změnil v roce 1950 a to především z politických důvodů na „Stadion Míru“. Až v roce 1993 byl, z úcty k zakladateli olomouckého fotbalu Josefu Anderovi, stadiónu opět navrácen původní název. (*FotbalPortal.cz, 2013*)

OMEGA centrum sportu a zdraví poskytuje nezvyklý počet volnočasových aktivit ve vysoké kvalitě na jednom místě. Omega nabízí možnost využít 9 venkovních tenisových kurtů, pevnou tenisovou halu se 4 kurty, 4 squashové kurty, jediný squashový kurt pro čtyřhru v regionu, 4 badmintonové kurty, stolní tenis, profesionální tým trenérů, turnaje a ligy. Dále můžete navštívit posilovnu s vybavením TECHNOGYM a nadstandardně vybavenou kardiozónou, osobní tréninky, diagnostika a poradenství, Power Plate, krokoměry, poradna pro zdravý životní styl. Pro skupiny jsou připraveny skupinová cvičení, pilates, TRX, H.E.A.T. program, cvičení pro děti - Aerobik klub. Po každém sportuje důležitá regenerace pro kterou je k dispozici relaxační a mokrá zóna, finská sauna, venkovní a vnitřní whirlpool, parní lázeň, privátní zóna, solárium, fyzioterapie, masáže, tradiční thajské masáže, ultrazvuková liposukce, lymfodrenáž, IPL. V areálu se nachází i Adventure Golf první 18-ti jamkové hřiště na Moravě. (*omegasport, 2013*)

BEST Sportcentrum je sportovní a společenský komplex, který Vám nabízí možnost, kde můžete aktivně strávit svůj volný čas. Můžete využít 4 bowlingové dráhy, 2 squashové kurty, posilovnu, nebo restauraci s kvalitní kuchyní v moderním nekuřáckém prostředí.

Univerzitní sportovní hala spolu s celým komplexem venkovních hřišť a loděnicí slouží především pro odbornou výuku studentů Fakulty tělesné kultury UP, zájmovou tělesnou výuku studentů všech fakult UP a pro tréninky a mistrovská utkání oddílů sportovního klubu UP. Ve volné kapacitě, především v období od června do září, je k dispozici pro případné zájemce o pronájem hrací plochy k pořádání sportovních případně kulturních akcí. Sportovní hala svým vybavením splňuje veškeré parametry pro vrcholový sport na mezinárodní úrovni. Hrací plocha splňuje podle certifikátu DIN požadavky

mezinárodních federací volejbalu, basketbalu a házené na olympijské úrovni. Ve Sportovní hale jsou k dispozici dvě samostatné hrací plochy umožňující organizaci turnajů, soustředění, organizaci mezinárodních utkání a pořádání sportovních akcí na Evropské i světové úrovni. V budově loděnice má sídlo Akademik sport centrum Univerzity Palackého. (upol, 2013)

Zimní stadión se nachází v centru města v lokalitě Androva stadiónů, kde jsou soustředěna hlavní sportoviště města. Stadión, který byl otevřen už v roce 1948 a od té doby prošel jen kosmetickými úpravami a rekonstrukcemi je nechvalně přezdíván jako “plecharéna“. Zimní stadión má kapacitu 5 500 míst a je hojně využíván Olomoučany pro veřejné bruslení. Vlastníkem stadiónu je Statutární město Olomouc a své domácí zápasy na něm hrají hokejisti HC Olomouc.

Obr. 16. Sportovní areál u Androva stadiónu

(Zdroj: casopisstavbnictvi.cz, 2013)

4.1.8 Charakteristika městské části Neředín

Městská část Neředín se nachází v západní části města u výpadovky na Hradec Králové. Svou oblibu si získala tato městská část nejen velmi dobrou dostupností, ale také výborným spojením MHD do centra města a nedalekým oblíbeným obchodním centrem Olomouc CITY a hypermarketu Glóbus. Kdo by si chtěl pořídit bydlení v této svým venkovským stylem atraktivní městské části bydlení, bude se muset připravit na to, že zde nalezne jedny z nejdražších pozemků ve městě (nepočítáme-li centrum) a mnoho klidových zón. (realitymorava, 2013)

Neředín je také název katastrálního území ve městě Olomouce. Žije zde 9 363 obyvatel (stav k 26. 3. 2011), což představuje mírný pokles oproti roku 2001, kdy zde žilo 9 747 lidí. Celkově lze říci, že trend je stanoven ve snižování počtu obyvatel ve zdejší městské části, jelikož v roce 1991 zde žilo 9 783 obyvatel. V roce 2011 zde bylo evidováno 932 adres na 43 ulicích. Rozloha katastru Neředín činí 362 ha (3,62 km²). Největší plochu zabírají *“ostatní plochy“* 188,4 ha, mezi které patří např. komunikace, hřbitovy, neplodná půda. Druhou největší plochu představuje *“orná půda“*, která se rozléhá na ploše 110,4 ha. Nejmenší zastoupení mají *“vodní plochy“* 0,5 ha respektive *“trvale travní porosty“* 0,6 ha. Pro sport a rekreaci je určena plocha o velikosti 13,6 ha. Na území katastru Neředín je vystavěno 191 rodinných domů a 68 bytových domů. Celkem je zde postaveno 1350 budov různého charakteru. (ČÚZK, 2014)

Obr. 17. Městská část Neředín

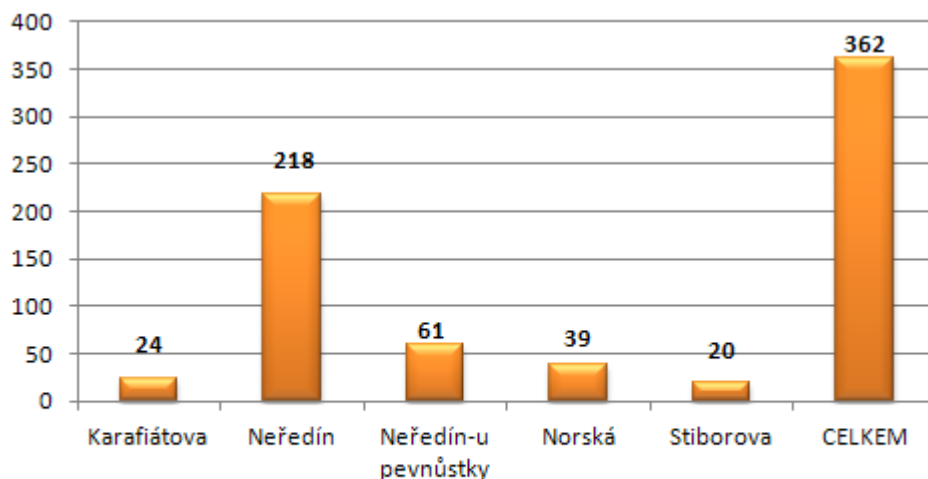
(zdroj: olomou.eu/upraveno v CorelDRAW)

Tab. 9. Neředín - statistické údaje

název dílu ZSJ	výměra území v ha	Počet obyvatel k 3.3.1991	Počet obyvatel k 1.3.2001	Počet obyvatel k 26. 3. 2011
Karafiátova	24	2 099	1 879	1 720
Neředín	218	442	1 095	1 740
Neředín-u pevnůstky	61	-	-	-
Norská	39	2 326	2 266	2 091
Stiborova	20	4 916	4 507	3 812
CELKEM	362	9 783	9 747	9 363

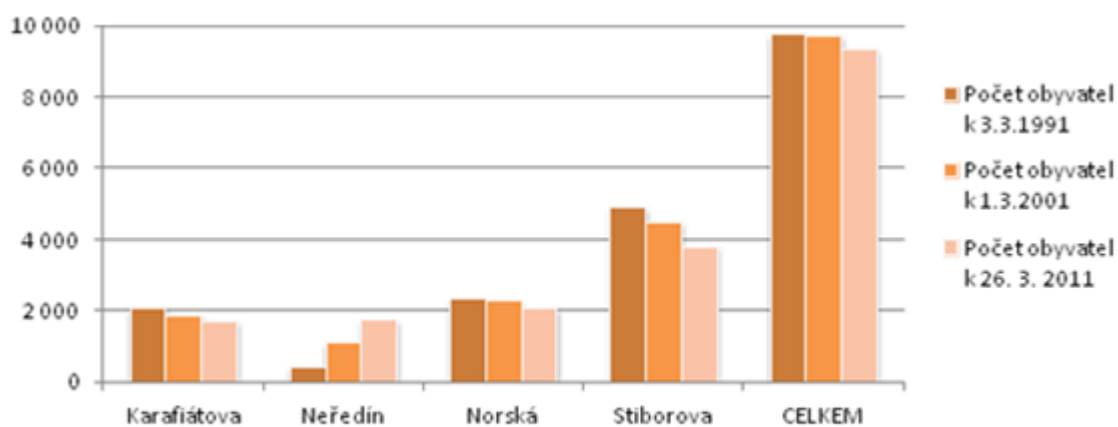
(zdroje: czso, 2013)

ZSJ - Základní sídelní jednotkou se rozumí jednotka představující části území obce s jednoznačnými územně technickými a urbanistickými podmínkami nebo spádová území seskupení objektů obytného nebo rekreačního charakteru. (czso, 2014)

Obr. 18. Rozloha jednotlivých dílů ZSJ Neředín (v ha)

(Zdroj: czso.cz/vlastní zpracování v programu Excel)

Obr. 19. Vývoj počtu obyvatel v jednotlivých dílech ZSJ Neředín 1991 - 2011

(Zdroj: czso.cz/vlastní zpracování v programu Excel)

4.1.8.1 Historie a urbanistický vývoj

Dva a půl kilometru západně od olomouckého Horního náměstí se nachází vesnická návěs někdejší samostatné obce Neředína, která však roku 1919 svoji samostatnost ztratila a dodnes je pouze místní částí Olomouce. Na podrobnější mapě či plánu však dodnes můžeme jasně odlišit hranice tohoto původního vesnického sídla od městského okolí.

První zpráva o Neředínu je datována rokem 1234. Tehdy byl majetkem olomoucké kapituly a zůstal jím až do roku 1850. Urbanisticky byl zřejmě již ve středověku zformován jako tzv. návěsní ulicovka s návší "vřetenového" tvaru. Umístění návsi bylo velice výhodně vybráno v chráněné poloze v údolíčku s několika blízkými prameništi na svazích plných spodní vody. Na těchto svazích byly vysazeny rozlehlé ovocné zahrady a celá vesnice byla ohrazena a uzavřena zdí. Je téměř neuvěřitelné, že tento historický tvar byl takřka beze změn dochován až do konce osmdesátých let 20. stol. a že jeho současná rychlá degradace je dílem až posledních 15 let.

Vraťme se však do minulosti - když bylo v r. 1771 nařízeno číslování domů, začalo se v Neředíně, tak jako ve spoustě ostatních obcí, číslovat od prvního statku při vjezdu do obce vpravo, který dostal č. p. 1 (a dodnes toto číslo nese - i když adresu má Neředínská 30) a pokračovalo se dalšími čísly po dalších tehdy stojících domech až se "smyčkou" došlo opět k vjezdu do obce a poslední dům dostal číslo 23 (adresa: Neředínská 25). V roce 1771 bylo tedy v Neředíně pouhých 23 domů. Z těchto nejstarších se kupodivu dodnes dochovaly téměř všechny - vyjimku tvoří pouze demolovaný dům č. p. 2, na jehož místě stojí provozovny společnosti PM AUTOSERVIS OLOMOUC, s. r. o., s ohradou z vlnitého plechu a demolovaný č. p. 22, který byl sice znovu vystavěn, avšak bez respektování stavební čáry a okolního prostředí. Zbylé statky byly postupem času sice rozděleny na několik menších domečků, avšak pouze funkčně. Umístění a celkový tvar zůstaly stejné dodnes.

Jak již bylo uvedeno, v roce 1850 se Neředín stává samostatnou obcí. Následně se na jeho katastrálním území začínají uskutečňovat zásadnější změny, které již více souvisejí s existencí blízkého města. Ať je to už výstavba fortu č. XV v letech 1850 - 1854 v rámci budování olomoucké pevnosti, vznik městského hřbitova v roce 1901, vojenské cvičiště z roku 1905, později změněné ve vojenské (dnes městské) letiště. Díky těmto stavbám byla roku 1914 zavedena z Olomouce do Neředína tramvajová linka. 16. dubna 1919 byl Neředín sloučen s Olomoucí. Následný stavební vývoj na volných pozemcích neředínského katastru po tomto sloučení ztratil vesnický ráz a představovaly jej zprvu městské vily, vilky, předměstské domečky a od roku 1947 i zde propukla éra výstavby sídlišť.

"Starý" Neředín, tj. lokalita původní výše zmíněné, humny uzavřené zástavby, doplněná o několik objektů postavených do roku 1919 (Hospoda Na rybníčku, hasičská zbrojnice, stará škola aj.) si uchoval svoji nedotčenou podobu idylické vesničky až do konce osmdesátých let 20. století.

Tehdy byly živelně zastavěny staré rozlehlé zahrady statků č. p. 1 - 10 (Neředínská 30 - 60) a č. p. 18 - 22 (Neředínská 27 - 41), ze kterých se obratem stala exkluzivní stavební místa. Po roce 1990 v těchto zahradách vznikly ulice Družstevní a Západní, jejichž situování však bohužel nerespektuje původní urbanistickou strukturu Neředína a domy vystavěné v těchto ulicích jsou již vyloženě městského typu. Tehdy utrpěl venkovský Neředín asi největší zásah. Přesto však silný vesnický duch tohoto svébytného místa téměř zázrakem přežíval dále.

Po delším období téměř nulových společenských aktivit je v roce 1995 dění v Neředíně oživeno návštěvou papeže Jana Pavla II, který přicestoval na místní letiště kanonizovat Zdislavu z Lemberka a Jana Sarkandra. Událost se odehrála za účasti obrovského množství poutníků, z velké části zahraničních. Tehdy bylo k vidění v neředínských ulicích a polních cestách takové množství lidí, jako asi nikdy v celé dávné historii.

Přibližně od roku 2000 se však ve starém Neředíně začínají pozvolna objevovat projekty blízké myšlence obnovy venkova. Jednou z prvních "akcí" byla rekonstrukce klasicistní kaple p. Marie na návsi, která byla završena žehnáním generálního vikáře v neděli 22. 10. 2000. Souběžně probíhala revitalizace místního rybníka z pilotního programu PHARE (fond PHARE slouží k financování projektů, které napomáhají překonat hospodářskou a politickou propast mezi zeměmi bývalého východního bloku a západní Evropy), dokončená roku 2001. Rok 2001 byl vůbec pro "starý" Neředín významný. V závěru roku byl objeven unikátní archeologický nález římského pochodového tábora, který byl identifikován v prostoru dnešních ulic Římské a Slovanské. Do té doby byla na našem území nejsevernějším místem, kde byl prokázán pobyt římských vojsk, lokalita v katastrálním území Modřice, patřícím pod Brno. Neředínským nálezem bylo tedy toto prvenství přesunuto o cca 70 km dále na sever. Staří Římané se tak oficiálně stali částí olomoucké historie. Od podzimu 2013 mají v Neředíně svůj památník. Kamenný milník, upomínající na tradiční římský způsob označování významných cest, stojí jen kousek od místa, kde si ve druhém století vybudovali římsí legionáři opevněný tábor. Venkovní expozice u parkoviště poblíž konečné tramvajové zastávky v Neředíně má podobu stylizované repliky římského milníku na zvýšeném podkladu s betonovou stěnou, opatřenou několika nápisy. Ty informují o tom, že se nacházíme na místě pochodového tábora římské armády a určují vzdálenost do Říma. I člověk, který v hodinách dějepisu nebyl zrovna pozorný, si tak bude moci nad údajem 904 mil snadno představit, jak se

asi museli cítit legionáři, když tak daleko od domova bránili a zabezpečovali hranice říše na území nepokojných germánských Markomanů. *(olomouc.eu, 2013)*

S únorem 2002 se do Neředína vrací i zapomenutá tradice masopustní občůzky "dědiny" s maskami a kapelou. Účast je zatím nepatrná, ale o rok později již dvojnásobná, hrají zde i muzikanti až z luhačovické cimbálové muziky.

V tomtěz roce dochází z iniciativy místních občanů k dalším záslužným počínům: V červenci je to restaurování pomníku padlým z 1. sv války před č. p. 17 (Neředínská 43) a v září téhoz roku ke vzniku zcela nového pomníku padlým - tentokrát z II. světové války u tzv. lípy svobody, vysazené r. 1947 (před č. p. 19 - Neředínská 37). V létě 2003 proběhlo vůbec první řádné restaurování kříže v polích k ulici Jílové, který byl do té doby silně poškozzen a jeho součásti málem navždy ztraceny. *(olomouc.eu, 2013)*

4.1.8.2 Atraktivita cestovního ruchu

Na území Neředína se zachovalo několik drobných památek z minulých dob. Všechny tyto památky jsou podrobně a přehledně znázorněny v obrázku č. 22 a jsou jim přiřazeny číslice 1 až 8 podle toho, jak jsou popořadě popsány v následujícím textu.

Většinu památek najdeme na návsi a v jejím blízkém okolí. Nejvýznamnější pro život vesničanů byla kaplička zasvěcená Panně Marii Loretánské. Byla postavena v roce 1771 na místě původní dřevěné zvonice. Na čtvercovém půdorysu s půlkruhovým závěrem stojí mezi lípami půvabná, nově opravená a udržovaná památka, jejíž zvon ve zvonici plní stále svoji funkci. Nad ní je v parčíku kamenný památník obětem první světové války. Hranol s pamětními deskami se jmény padlých a dekorativním reliéfem je obklopen železným plotem. Na jeho vrcholu byla původně umístěna pískovcová helma. *(Ján Kadlec, 2003)*

Pod kaplí je v parčíku zasazena lípa svobody s pomníčkem na památku padlým ve druhé světové válce a obětem koncentračních táborů. Strom zasadili a pomníček vybudovali po válce občané Neředína. *(Ján Kadlec, 2003)*

Na začátku i na konci původní zástavby obce stojí kamenné kříže. Před restaurací na křížovatce najdeme kamenný kříž s ukřížovaným Kristem z roku 1774. Na hranolovém soklu má reliéf Panny Marie Bolestné, pod křížem se na nás výhružně dívá lebka se zkříženými hnáty. Kamenný kříž umístěný v úvozu nad hospodou byl po poškozzení opravovaný. Na původním zvětralém hranolovém podstavci z 19. století stojí nový kamenný kříž s malým litinovým Kristem. *(Ján Kadlec, 2003)*

Obr. 20. Kaple Panny Marie Loretánské
(Zdroj: Tomáš Čevela, 2014)

Obr. 21. Památník obětem I. Světové války
(Zdroj: Tomáš Čevela, 2014)

U staré polní cesty, vedoucí za humny směrem k Nové Ulici, můžeme objevit už jen podstavec kamenného kříže z 19. století. Na hranolovém podstavci je reliéf Panny Marie Bolestné, na skalce stával kamenný kříž s litinovým Kristem. Ten byl zničený, nebo ukradený a tak na nás hledí již jen torzo památky, jež byla svědkem významných událostí i tajných setkání milenců. Až do stavby nového kostela v Hejčíně v roce 1932 byl Neředín přifařen k Nové Ulici a farníci tudy chodili každou neděli na mši do tamního kostela. Na Velikonoce si družičky na Bílou sobotu donesly z Nové Ulice křížek, který si nazdobily. V neděli velikonoční šlo z Neředína na Novou Ulici kolem kříže procesí s hudbou, ve kterém vyzdobený křížek zase družičky donesly zpět do kostela. Místo kříže mělo také významnou pověst mileneckou. Scházeli se u něj zamilovaní z Neředína i vzdálenějšího okolí. Snad se opuštěný podstavec mezi šeríky jednou dočká opravy. (Ján Kadlec, 2003)

Před zřízením cvičiště na Tabulovém vrchu stávala na rozcestí polních cest z Neředína směrem ke hřbitovu na Nové Ulici socha nebo kamenný kříž. Snad zde stávala socha svatého Vendelína, o které kdysi v neředínské hospodě vyprávěl stařeček Dziuba v jednom nevlídném podvečeru. Socha s křížem byla postavena v roce 1820. Svatý Vendelín byl franckým poustevníkem v 6. století. Podle legendy to byl královský syn, pastýř a opat. Je patronem zemědělství a ovčáctví, bývá zobrazován jako poustevník s pastýřskou holí, mezi dobytkem, vepří a ovci. Socha s křížem byla poškozená od cvičících ženistů, sv. Vendelín byl rozbitý a jeho části byly uloženy ve dvoře stavení č. 21. (Ján Kadlec, 2003)

Místo kříže bylo také před výstavbou nového neředínského hřbitova u silnice před budovou krematoria. Městské hřbitovy byly založeny v roce 1901 a v jejich areálu najdeme mnoho cenných památek na významné olomoucké osobnosti.

Na vrcholu kopce je v zeleni ukrytý fort č. XV, postavený v letech 1850 - 1854. Vojáci rakouské, sovětské i naší armády ho postupně opustili i cvičiště a letiště, atak se Neředín mohl začít rozrůstat z pohledu domovní zástavby. Neředín je stále místem dobových tradic např. v únoru se zde koná průvod fašangových masek s muzikou. Půjdete-li polní cestou z Neředína na Novou Ulici, odkryje se vám překrásný pohled na město s pozadím modrých hor na horizontu. Je to nabídka, jak obohatit svoji duši svátečním prožitkem. V dřívější kapitole byla již zmíněna památka na pobyt římské legie, která si zde vybuodovala pochodový tábor. (JanKadlec,2003)

Obr. 22. Rozmístění atraktivit cestovního ruchu v městské části Neředín

(zdroj: mapy.cz/upraveno v CorelDRAW)

4.1.8.3 Plochy pro trávení volného času

Paintball Game Olomouc se nachází v bývalém fortu XV a jedná se o naprosto unikátní paintball v olomoucké pevnosti. Jestli máte rádi adrenalin, můžete si přijít zahrát a užít si zábavu v jedinečné paintballové pevnosti v Evropě. Tento areál tereziánské pevnosti v Olomouci - Neředíně z roku 1854 je zcela unikátním hřištěm, které jinde v celé ČR nenajdete. Celá tato v posledních letech velmi populární adrenalinová hra se stává zajímavější díky atmosféře této historické budovy. Hry samotné se odehrávají jak na dvou podlažích tohoto opevnění, tak venku kolem něj. V areálu můžete využít příjemné venkovní i vnitřní posezení s grilem. Venkovní hřiště je postaveno pomocí vojenských beden ve stylu sportovního hřiště, tak aby byla ještě více zvýšena atraktivita hry. Vnitřní hřiště je vybudováno ve dvou patrech. Přizemí je celé nasvícené díky zářivkám, což umožňuje užívat si hru i po setmění.

Olomouc CITY je moderní obchodní centrum, které navazuje na hypermarket Glóbus. Toto velmi oblíbené obchodní centrum mezi lidmi, kteří žijí v městských částech Neředín, Tabulový vrch, Řepčín atd. se skládá ze dvou podlaží a poskytuje pro své návštěvníky veškerý komfort a opravdu širokou nabídku služeb. Můžete zde najít restaurace, kavárny, obchod s elektronikou, módní butiky, knihkupectví, směnárnu. Svou ordinaci zde má i velmi uznávaný lékař, doktor MUDr. Radomír Holibka, který se stará o ty největší sportovce v celé ČR i českou hokejovou reprezentaci. Dokonce zde můžete najít i sídlo známého rádia Rubi, které sídlí v prvním podlaží. Dominantou celého obchodního centra je ovšem Multikino Cinestar, které bylo prvním multikinem v Olomouci a stalo se mezi všemi Olomoučany jedním z nejnavštěvovanějších míst v celém městě. Multikino Cinestar tvoří 7 kinosálů o kapacitě 89 – 262 míst a každý sál má bezbariérový přístup. Celková kapacita sálů je až 982 míst. Všechny sály mají divadelní uspořádání sedadel a velké promítací plátno. Pro co největší komfort návštěvníků je zde použit profesionální audio systém a sály jsou vybaveny klimatizací.

4.1.9 Charakteristika městské části Nová Ulice

Nová Ulice je historickou městskou částí a zároveň katastrální území města Olomouc. Jde o největší městskou část Olomouce, kde podle posledního sčítání lidí, domů a bytu v roce 2011 žije 18 266 obyvatel (údaj k 26. 3. 2011), jde o vcelku značný pokles oproti roku 2001, kdy zde žilo 19 391 obyvatel. Nová Ulice (stejně jako Neředín) má tendenci úbytku svých obyvatel, jelikož v roce 1991 zde žilo celkem 21 861 lidí, atak za posledních 20 let došlo k jejich snížení, až takřka o 3 tisíce. Údaje o počtu obyvatel byly poskytnuty Českým statistickým úřadem. Tato městská část má velmi kvalitní dostupnost městské hromadné dopravy, jak autobusem, tak tramvají. Je to hlavně z důvodu, že jde o nejlidnatější městskou část, tak i proto, že se na území katastru Nová Ulice se nachází i velmi rozlehlý areál Fakultní Nemocnice Olomouc. Zdejší obyvatelé mohou využívat i mnohé služby, které jim poskytuje Obchodní Centrum Haná a nedaleký Aquapark Olomouc.

Rozloha katastrálního území Nová Ulice činí 413 ha (4,13 km²). Největší plochu zabírají *“ostatní plochy“* 251,25 ha, mezi které patří např. komunikace, hřbitovy, neplodná půda. Nejmenší zastoupení mají *“vodní plochy“* 0,6 ha respektive *“ovocné sady“* 0,8 ha. Pro sport a rekreaci je určena plocha o velikosti 12,3 ha. Na území katastru Nová Ulice je vystavěno 91 rodinných domů a 262 bytových domů. Celkem je zde postaveno 2131 budov různého charakteru. (ČÚZK, 2014)

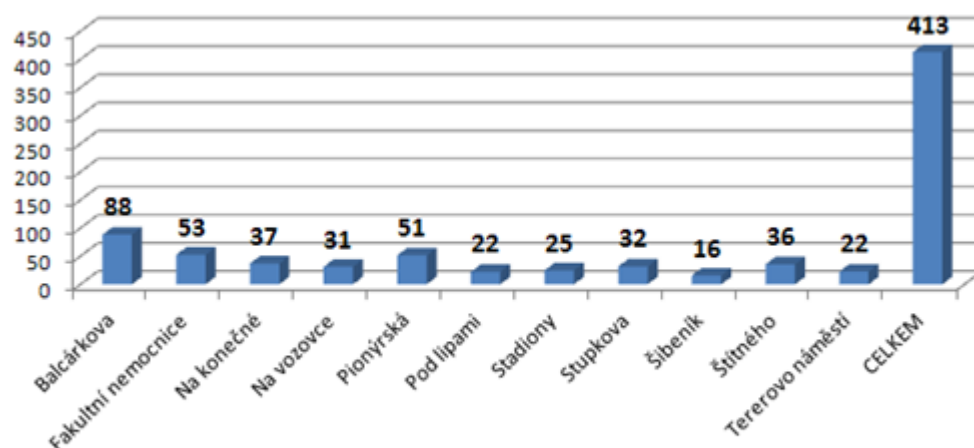
Obr. 23. Městská část Nová Ulice

(zdroj: olomouc.eu/upraveno v CorsiDRAW)

Tab. 10. Nová Ulice - statistické údaje

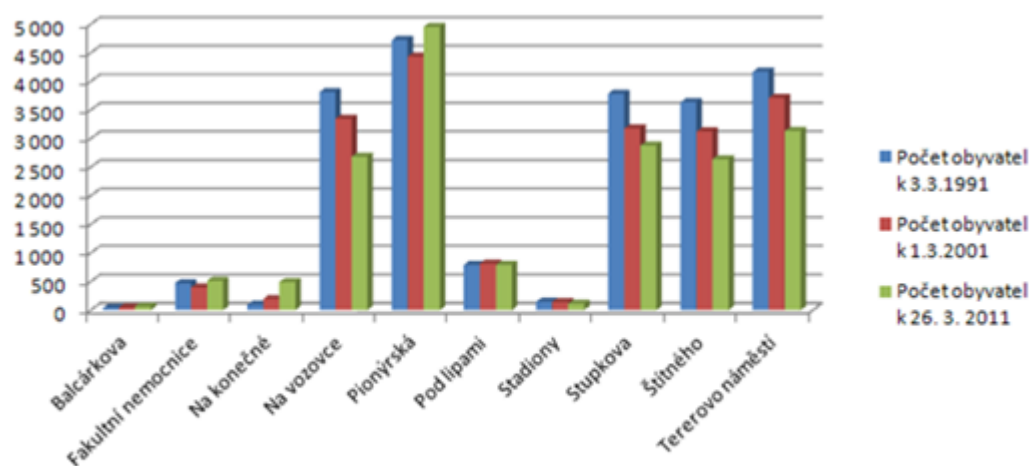
název dílu ZSJ	výměra území v ha	Počet obyvatel k 3.3.1991	Počet obyvatel k 1.3.2001	Počet obyvatel k 26. 3. 2011
Balcárkova	88	36	46	64
Fakultní nemocnice	53	473	396	516
Na konečné	37	96	196	492
Na vozovce	31	3 814	3 348	2 685
Pionýrská	51	4 724	4 436	4 955
Pod lipami	22	793	816	792
Stadiony	25	145	141	113
Stupkova	32	3 787	3 178	2 878
Šibeník	16	189	-	-
Štitného	36	3 636	3 124	2 639
Tererovo náměstí	22	4 168	3 710	3 132
CELKEM	413	21 861	19 391	18 266

(Zdroj: czso.cz/vlastní zpracování v programu Excel)

Obr. 24. Rozloha jednotlivých dílů ZSJ Nová Ulice (v ha)

(Zdroj: czso, 2014/vlastní zpracování v programu Excel)

Obr. 25. Vývoj počtu obyvatel dílů ZSJ Nová Ulice 1991 - 2011

(Zdroj: czso, 2014/vlastní zpracování v programu Excel)

4.1.9.1 Historie a urbanistický vývoj

Předměstí Olomouce dnes označované jako Nová Ulice bylo jedním z mnoha, která obklopovala západní část města mezi Litovelskou a Střední městskou branou. Střední Ulice (Mittergasse), jak se Nová Ulice nejprve označovala, se rozprostírala podél cesty vedoucí do Brna, ve vzdálenosti asi 700 m od města. Bezprostředně sousedila s předměstím Gošikl (Goschickel, prvnímínka 1234) a Zelená Ulice (Grenergasse, známa od poloviny 16. století) a vzdálenějšími Litovelským předměstím a Psí Ulicí (Hundsgass, o nichž se poprvé zmiňují listiny v 15. století) a předměstím Vozovka (Wagendrüssel). Některé prameny však ulici Psí a Vozovku ztotožňují. První nepřímou zmínku o Střední Ulici registrujeme roku 1439, kdy se v písemných pramenech připomíná předměstí, před Střední branou“, jehož součástí byl i sladovnický dům (znám již od 14. století) a špitál Panny Marie Pomocné (též P. Marie v Poli). Střední Ulice měla převážně venkovský ráz, byla obydlena řemeslníky, zahradníky a rolníky, objevovaly se zde však i nemovitosti měšťanů, šlechty a církevních hodnostářů, které jí dodávaly rezidenční charakter. Předměstí představovalo semknutou pospolitost obyvatel v čele s tzv. „Gaseenherre“, který plnil funkci jakéhosi starosty. Střední Ulice, stejně jak ostatní předměstí, podléhala správě a jurisdikci města Olomouce, a to až do roku 1850.

(in Daniel, Frajer, Klapka 2010)

Osud Nové Ulice byl v první fázi vývoje výrazně ovlivněn armádou a válečnými událostmi. První zkázu přinesla Střední Ulici třicetiletá válka a následná okupace Olomouce švédskými vojsky. V průběhu tohoto období byla silně poničena. Teprve od poloviny 17. století se začíná prostor Střední Ulice opět osídlovat a to především venkovským obyvatelstvem z přilehlých panství. Samotní olomoučtí měšťané však nově usazené obyvatelstvo Střední Ulice nazývali Mitwohner (spolubydlící) a nikoli Mitburger (spoluměšťany), což ukazovalo na jisté opovržení, s nímž bylo na toto předměstí nahlíženo.

(in Daniel, Frajer, Klapka 2010)

Druhou ranou pro Střední Ulici byl rok 1742. V tomto roce ztratilo Rakousko v důsledku Vratislavského míru většinu Slezska, čímž výrazně vzrostl strategický význam Olomouce jako „hráze“ proti stále aktuálnímu pruskému nebezpečí. Z tohoto důvodu se Marie Terezie rozhodla vytvořit z Olomouce hlavní hraniční pevnost. A tak se prostor bývalé Střední a Zelené Ulice stal klíčovým při obléhání olomoucké pevnosti vojsky pruského krále Fridricha II. v květnu a červnu roku 1758. Po skončení pruského obléhání Olomouce probíhala rekonstrukce nejen pevnostního města, ale také se započalo s obnovováním zrušených předměstí v nově vybraných lokalitách. Pro obnovenou Střední Ulici byla vybrána

lokalita pod Tabulovým vrchem po obou stranách císařské silnice do Brna. V těsném sousedství vznikla také obnovená Zelená Ulice při severní straně cesty vedoucí do Slavonína. Původní plán počítal s obnovením Střední a Zelené Ulice dohromady s Gošiklem a Novým Německým Povelem, vzniklo by tak rozlehlé sídlo „silnicového“ typu. Od této varianty se však upustilo a Střední Ulice, Zelená Ulice a Povel se dočkaly svých samostatných umístění. Předměstí Litovelské, Vozovka a Gošikl obnoveny nebyly. Díky zkušenosti z obléhání byly při následné modernizaci pevnosti v katastru Nové Ulice zbudovány dva unikátní forty odpovídající polygonálnímu způsobu opevňování. Jeden vznikl v blízkosti vojenského hřbitova na tabulovém vrchu a druhý na nedalekém Šibeničním vrchu. Stavba fortů byla započata v roce 1838 a dokončena v roce 1846. (in Daniel, Frajer, Klapka 2010)

Střední Ulice byla po svém obnovení přejmenována na Novou Střední Ulici (Neumittergasse). Toto označení se však začalo hovorově zkracovat na Neue Gasse, Neugas a Neugasse, postupně se označení „Nová Ulice“ vžilo natolik, že je od roku 1820 používáno i v úředních listinách. Dle Provizorního obecního zákona z roku 1850 se všechna předměstí stala samostatnými obcemi s vlastním starostou a zastupitelstvem. Nová Ulice se, již jako samostatná obec, roku 1856 rozrostla o Zelenou Ulici a nově se pro obec začalo užívat označení Nová a Zelená Ulice (Neu und Greinergasse).

Od roku 1820 platilo povolení výsadby stromů před a na glacis jednotlivých bastionů tereziánské pevnosti. Katastrální území Nové Ulice sahající až k opevnění se tak postupem času proměňovalo na výletní zónu s alejemi pro olomoucké měšťany. Nejvýznamnější výletní oblast olomouckých měšťanů představoval severovýchodní okraj novoulického katastru, kde byla v roce 1838 vystavěna honosná empírová Měšťanská střelnice. Park přiléhající ke střelnici byl místem každoročních letních městských slavností. Samotné jádro Nové Ulice (ležící na jižním cípu katastrálního území) však zůstávalo prakticky nezměněno a zachovalo si svůj čistě vesnický charakter. (in Daniel, Frajer, Klapka 2010)

Mimo zemědělskou a rekreační funkci plnil katastr Nové Ulice v této době samozřejmě stále funkci vojenskou, jež byla navíc výrazně posílena v letech 1838 až 1846. V tomto období byly na dvou vrších, jež představovaly nejslabší článek olomoucké obrany, vystavěny dva předsunutá forty: jeden na Tabulovém vrchu (Tafelberg) a druhý na Šibeničním vrchu (Galgenberg).

Zásadní společenské procesy, jež přeměnily dosud téměř čistě rurální charakter katastru Nové Ulice, souvisejí se zrušením pevnostního statutu města Olomouce. Zrušení olomoucké pevnosti oficiálně uveřejněné 7. listopadu 1888 bylo v Olomouci přijato s velkým povděkem, protože hradby a demoliční revers byly považovány za nejdůležitější překážku

rozvoje a za hlavní důvod zaostávání Olomouce za ostatními městy. Zrušení pevnostního statutu bylo ale již pouhým vyvrcholením snahy o rozbití prstence hradeb, který svíral město nedočkavě čekající na svůj rozvoj. Samotnému aktu zrušení předcházely určité dílčí ústupky, jež nastartovaly zásadní změny již před rokem 1888. Jako první padly za oběť olomouckému úsilí o zrušení pevnosti městské brány. Zbourání bran umožnilo komunikační uvolnění hlavních dopravních tahů a vytvořilo předpoklady k dalšímu rozšiřování města. V západní části města, která sousedila s Novou Ulicí, byla v roce 1882 odstraněna Litovelská branka a následně došlo k probourání opevnění v okolí Terežské brány.

Na počátku 80. let byla postavena místní železniční trať z Olomouce do Čelechovic a provoz na ní byl slavnostně zahájen 4. března 1883. Na území Nové Ulice vznikla pro tuto trať dvě nádraží. První získalo jméno po Nové Ulici a bylo vybudováno co nejbližší k vesnickému sídlu. Druhé nádraží Olomouc – město bylo postaveno blízko místa, kde stávala Litovelská branka. *(in Daniel, Frajer, Klapka 2010)*

Jak z předchozích informací vyplývá, převratné modernizační změny probíhající v Olomouci na přelomu 19. a 20. století, za jejichž nejvýznamnější a nejhmatatelnější projev můžeme označit opožděné bourání prstence bastionového opevnění, se výrazně dotkly i novoulického katastru. Zbourání hradeb představovalo bezpochyby významný impulz pro rozvoj města. Samotné území Olomouce ale neposkytovalo příliš možností pro novou obytnou výstavbu, a to jednak proto, že v Olomouci neproběhla rozsáhlá asanace historického jádra, a jednak proto, že městské pozemky, které Olomouc získala bouráním hradeb, byly přednostně určeny pro veřejné budovy. Proto nově zakládané obytné čtvrtě ve velké míře vznikaly na katastrech obcí přiléhajících k městu a právě novoulická Úřednická čtvrť se stala jedním z největších jader nové olomoucké výstavby.

Mimo obytné stavby vznikaly na Nové Ulici i objekty hospodářského a veřejného charakteru. Větší koncentrace průmyslových podniků vznikla v oblasti mezi Olomoucí a Horní Novou Ulicí, kde se nacházel mimo jiné pivovar, sladovna či plynárna. Významné postavení mezi veřejnými budovami, které vznikly na katastru Nové Ulice, měla zemské nemocnice, jejíž areál byl budován od 90. let 19. století při císařské silnici na Brno.

Zásadní změny v otázce samosprávy obce přinesl vznik Československé republiky. Nejdříve přešla správa města do českých rukou v čele s vládním komisařem a následně pak bylo rozhodnuto o sloučení Nové Ulice s Olomoucí. V dubnu 1919 došlo podle zákona č. 214/19 Sb. Připojením třinácti obcí k vytvoření tzv. Velkého Olomouce.

(in Daniel, Frajer, Klapka 2010)

Další etapa výrazné proměny tváře novoulického katastru byla odstartována v 60. letech. Bloky řadových a zahradních nájemních domů a honosných vil Úřednické čtvrti byly vystřídány výstavbou komplexu velkých panelových sídlišť. Socialistická výstavba velmi výrazně ovlivnila celkovou podobu Nové Ulice, která již úplně ztratila vesnický ráz, a dominantní krajinotvornou úlohu převzala panelová sídliště. Novoulický katastr můžeme i v této fázi rozčlenit do několika samostatných zón podle druhu a intenzity výstavby a celkové proměny lokality, z nichž dominantní postavení zaujímají zdejší rozsáhlé sídliště.

Sídliště bylo zbudováno v letech 1967 až 1975 a nachází se na místech původní Nové a Zelené Ulice. Vlastnímu budování sídliště předcházela demolice staré vesnické výstavby. Z Nové Ulice zůstala zachována pouze řada několika domů nacházejících se mimo hlavní zastavěnou plochu a kostel Panny Marie Pomocnice, který se krčí mezi okolní panelovou zástavbou. Zelená Ulice byla zlikvidována zcela a na jejím místě vznikla radiála prostějovské rychlostní komunikace. Dominantu celého sídliště tvoří věžový vodojem s obytnými byty. Vodojem se stal nejvyšší olomouckou budovou a byl považován za chloubu socialistické výstavby. Zdejší sídliště představuje společně se sousedním sídlištěm Neředín jednu z nejvýznamnějších obytných zón v olomoucké aglomeraci. *(in Daniel, Frajer, Klapka 2010)*

Další dílčí kvalitativní a kvantitativní změny, které dotvořily současnou podobu Nové Ulice, souvisejí s politickým a společenským vývojem po roce 1989. Na novoulickém katastru můžeme identifikovat některé procesy obecně probíhající v městském prostředí v transformačním období. Jedním z nich je výstavba obchodně-komerčních a průmyslových areálů v periferních částech měst. Pro výstavbu komerčního areálu na katastru Nové Ulice byla vybrána lokalita Horní lán v blízkosti hlavního dopravního tahu na Brno. Zde bylo od roku 1997 postupně budováno jedno z největších nákupních center v Olomouci a společně s blízkým aqvaparkem vytváří nový dominantní krajinný prvek. Dalším novým strukturálním prvkem, který dotváří podobu současné Nové Ulice, je komerční bytová výstavba. Nejvýznamnější zónu tohoto typu můžeme nalézt v oblasti Tabulového vrchu, kde bylo realizováno či vzniká několik developerských projektů. *(in Daniel, Frajer, Klapka 2010)*

4.1.9.2 Atraktivita cestovního ruchu

Na území městské části Nová Ulice se zachovalo několik památek z minulosti. Všechny tyto památky jsou podrobně a přehledně znázorněny na obrázku č. 28 a jsou jim přiřazeny číslice 1 až 4 podle toho, jak jsou popořadě popsány v následujícím textu.

Kostel Panny Marie Pomocné byl postaven v letech 1772-74, věž byla přistavěna v roce 1780. Do kostela byl z nedalekého, zrušeného v roce 1758, přenesen oltářní obraz Panny Marie, mramorová kroupka a křtitelnice. Ve věži kostela jsou dva zvony, jeden s letopočtem 1520, druhý 1734. Kostel byl několikrát opravován, v roce 1966 dostal novou střechu, v letech 1972-80 byla provedena generální oprava. (*kostely.cz, 2014*)

Obr. 26. Kostel Panny Marie Pomocné
(Zdroj: *olomouckydenik.cz, 2011*)

Fort Tafelberg patří do soustavy Olomouckých pevností, která se pomalu, ale jistě, stává oblíbenou turistickou atrakcí stotisícové hanácké metropole. „Neočíslovaný“ Fort Tafelberg na Tabulovém vrchu je - zatím utajenou - perlou celého tohoto obranného městského fortifikačního systému. Předsunuté obranné forty, kam fort Tafelberg patří, byly sice součástí fortifikace města, které dvě stě let chránilo habsburskou monarchii před útokem nepřátel ze severu (špatná zkušenost se Švédy a s pruským králem Fridrichem II., který špatně opevněné město obsadil bez boje), ale pevnost na Tabulovém vrchu byla vždy naprostým originálem. Byla totiž využívána hlavně jako vězení. Navíc se nachází v areálu Fakultní

nemocnice Olomouc. Příznivce fortifikačních staveb možná zaujme konstatování, že Tafelberg je údajně jedinou stavbou, která rozlehlostí a zachovalostí vnitřních chodeb může minimálně konkurovat veleslavnému Josefovu. Tafelberg je permanentní fortem, vybudovaným v letech 1839 –1846 a je typologicky shodnou stavbou s fortem na Šibeníku. Tyto forty, které údajně nemají na území někdejší monarchie konkurenci, byly ještě stavěny podle projektu podplukovníka Emanuela Zitty. Pevnost byla vybudována na půdorysu pětiúhelníku, jehož vrchol je protažený do obdélné bašty, která směřuje k jihozápadu. Základna je zesílena protaženými půlkruhovými baštami a je orientována k městu. Hlavní kasárenský objekt je chráněn hlavním valem se zděnou eskarpou, kasematním valem a příkopem, přes který vede dřevěný most na Kamenných pilířích. Na vnější straně příkopu jsou střelecké kontragalerie a najdeme zde také systém protiminových chodeb. A ještě poznámka k začlenění fortu Tafelberg do obranného systému: jednotlivé samostatné pevnostní stavby byly postaveny ve vzdálenosti od jednoho do deseti kilometrů od starého bastionového opevnění a jejich vzájemná vzdálenost činila 1 až 2 km. Celkem jedenáct fortů je v současnosti památkově chráněno a Tafelberg je jedním z nich. Vojenský areál na Tabulovém vrchu tvořily celkem čtyři obranné linie. Ta první se ukryvala především pod zemí a tvořily ji naslouchací a minové chodby. Druhou a třetí linií byly valy, oddělené příkopem; přičemž vnitřní val je až 19 metrů široký, ve vnějším valu se nacházel vstup do labyrintu podzemních chodeb a stáje pro koně, které jsem i dnes poznal okamžitě. V případě dobytí pevnůstky se posledním útočištěm – tedy takovým hradním donjonem – stával objekt zvaný reduit, v době míru kasárny (a dnes archiv FN). Přebreduit byl také jediný oficiální přístup do fortu, a to po dřevěném mostě od přístupové cesty z nemocničního areálu. Jako kuriozita platí pro Fort Tafelberg fakt, že v prostorách pevnosti se natáčel film o pěti hochů, kteří si říkali Rychlé šípy. Za další zajímavost můžeme považovat informaci o velikosti pevnostního nemocničního archivu. Údajně se zde ukrývá šest kilometrů dokumentů (tato jednotka se zřejmě používá pro lepší představivost běžného turisty) a některé z nich se musí archivovat až 150 let (poté možná budou zařazeny do prohlídkového okruhu jako historická listina).

Pevnost, na jejíž stavbu více než 300 dělníků údajně použilo asi deset milionů cihel, tedy využívá Fakultní nemocnice Olomouc jako svůj archiv a běžně je turistům nepřístupná. Během Dnů evropského dědictví v roce 2012 se však fort poprvé veřejnosti otevřel a tato akce by do budoucna neměla být jednorázovou. Vedení FNOL by ve spolupráci s olomouckým magistrátem a krajským úřadem chtělo fort zpřístupnit nejpozději v roce 2015. Vždyť téměř sedmdesátiminutová prohlídka a kilometrová trasa včetně průchodu neosvětlenými chladnými hradebními chodbami je více než atraktivní návštěvnickou možností.

Poslední informací z olomoucké Radnice z dubna 2013 hovoří o tom, že radní města odsouhlasili zpracování investičního záměru na projekt "Zpřístupnění podzemních chodeb fortu Tafelberg" a schválili současně podání žádosti do plánované výzvy k předkládání projektů do ROP Střední Morava, Integrovaný rozvoj cestovního ruchu. Projekt je zaměřen na úpravu nadzemních i podzemních prostor památkově chráněného objektu na Tabulovém vrchu s tím, že by zde došlo k vytvoření prohlídkové trasy i ke vzniku muzejní expozice. Prohlídková trasa by měla zahrnovat: vstupní informační místo, poternu (výpadové branka), kaponiéry (krytá komunikace spojující různé části pevnosti), střelecké galerie, náslechové chodby a upravené – převážně betonové - prostory z druhé světové války.

Celkové předpokládané náklady na tento projekt činí asi 5,3 milionu korun (více než 80 % této částky by však mohly být pokryty dotace). Realizace projektu je skutečně plánována až na období let 2014 až 2015. (*turistika.cz, 2014*)

Obr. 27. Fort Tafelberg
(Zdroj: *olomouckydenik.cz, 2012*)

Fortová pevnost č. XIII

Tato pevnost se nachází nad cihelnou, severně od silnice k Prostějovu. Permanentní fort z let 1850-1854 je postaven na půdorysu pětiúhelníku, na jehož nároží jsou předsunuté bašty. Směrem k Olomouci předstupuje cihelná stavba na půdorysu šestiúhelníku. Vlastní stavba je cihelná a částečně z opracovaného lomového kamene. Terénní modelace před fortem je narušena. Během druhé světové války byla ve fortu umístěna jednotka „Hitlerjugent“, která při osvobozování kladla odpor. Do roku 1998 byl objekt využíván Československou lidovou armádou jako muniční skladiště, což se bohužel projevilo některými necitlivými úpravami původního objektu. V současné době je fort soukromým majetkem. Probíhá jeho rekonstrukce a v budoucnu by tu mělo být muzeum a hostinec (možná i nějaká možnost ubytování). V areálu pevnosti je možno vidět pěknou „sbírku“ vojenské techniky. (*milanoxteam.cz, 2013*)

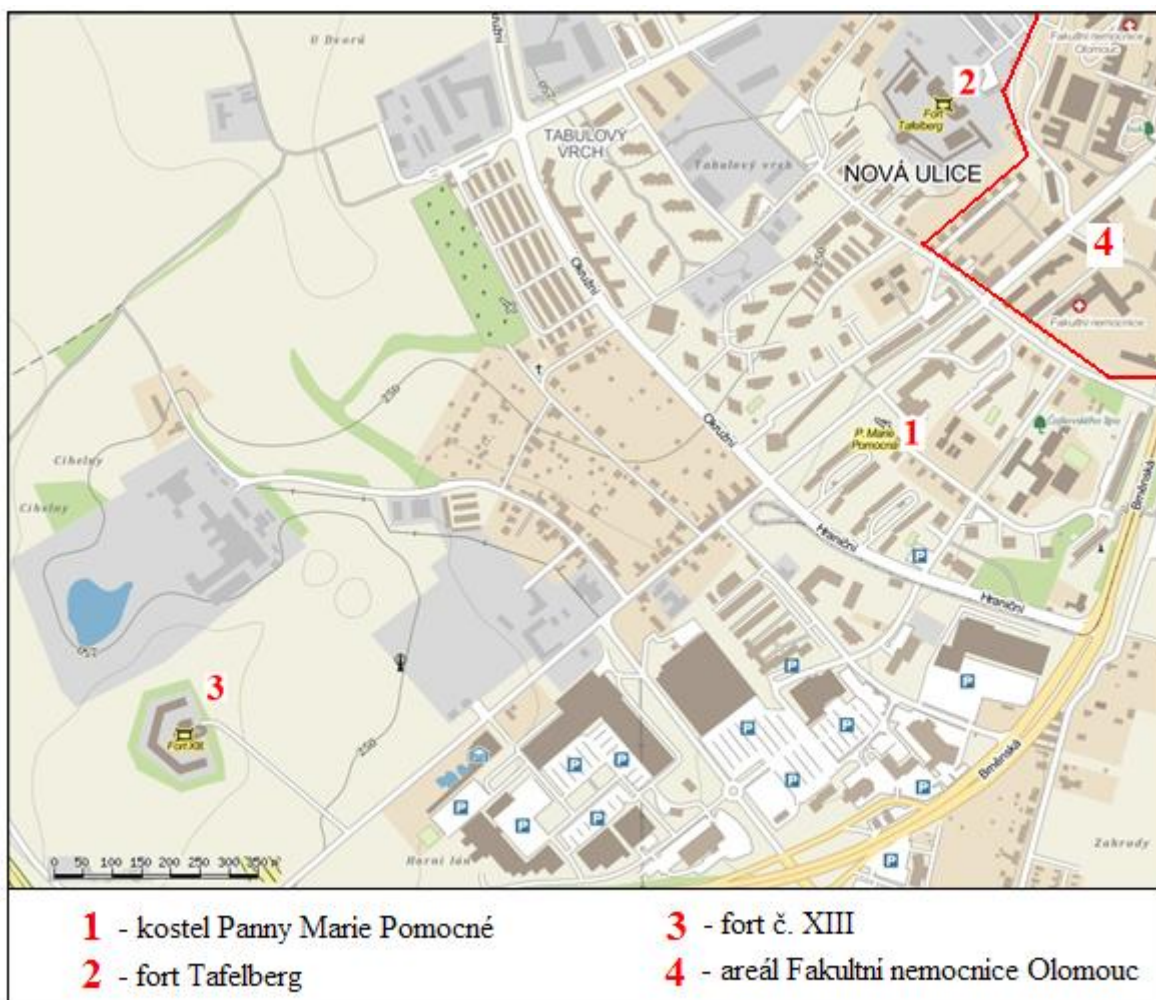
Areál Fakultní nemocnice Olomouc

V roce 1892 udělil císař František Josef I. a také Zemský sněm v Brně souhlas s výstavbou někdejších Zemských ústavů v Olomouci na Tabulovém vrchu, kde o dva roky později začal vyrůstat předchůdce dnešní Fakultní nemocnice Olomouc. Nová nemocnice byla předána ředitelství do užívání 19. srpna 1896. V září téhož roku byli do nových prostor přemístěni pacienti z nemocnice, která byla už od roku 1787 umístěna v prostorách zrušeného kláštera minoritů v Křížkovského ulici v Olomouci. V nové nemocnici byla zřízena interna, oddělení chirurgie, oční oddělení, infekce, lékárna, sklad materiálu, byty lékařů, dům úředníků a domov řádových sester. Dále se v areálu nacházela kuchyně, prádelna, strojovna s kotelnou a stáj. V roce 1899 se otevírala nová porodnice, v roce 1904 oční pavilon, v roce 1906 prosektura, o další dva roky později dermatovenerologie, laboratoře a druhý operační sál chirurgie. ORL bylo v budově oční kliniky zřízeno v roce 1925, po dalších pěti letech se otevřelo také dětské oddělení.

Další etapa výstavby nemocnice začala v roce 1950 vybudováním samostatné stomatologické kliniky. V šedesátých letech byly uvedeny do provozu tato oddělení a kliniky: v roce 1961 oddělení soudního lékařství, v roce 1964 urologická klinika, v letech 1956-1960 adaptovaná gynekologicko-porodnická klinika, v r. 1959 samostatná neurochirurgie, v r. 1961 nemocniční lékárna. Mimo areál FNOL byla v r. 1962 zřízena II. chirurgická klinika v Olomouci - Řepčíně. Dále byla v r. 1964 přestavěna III. interní klinika, v r. 1965 zprovozněno oddělení nukleární medicíny a nové ústřední biochemické laboratoře. V r. 1968 byla dokončena přestavba I. a II. interní kliniky a také rozšířeno transfúzní oddělení. V r. 1976 byla dokončena výstavba nové budovy dětské kliniky a přístavba operačních sálů I. chirurgie,

urologie a prostor pro ARO. V roce 1981 byla zprovozněna nová kožní klinika, v r. 1982 alergologické oddělení a krevní banka. Od roku 1984 byla prováděna rekonstrukce ortopedické kliniky, o rok později byla dokončena LDN. Od roku 1970 šlo vesměs o investiční akce a práce prováděné v akci "Z" při pravidelných sobotních brigádách, kterých se účastnili všichni zaměstnanci FNOL.

Po roce 1989 se začalo jednat o akci "Modernizace a dostavba Fakultní nemocnice v Olomouci". Projekt schválila vláda ČSFR a v roce 1992 se přistoupilo k přestavbě. Šlo o výstavbu centrálního objektu operačních oborů - takzvaného chirurgického monobloku se čtrnácti novými chirurgickými sály s nejmodernějším technologickým vybavením. Jednotlivé nové provozy byly ihned po dokončení předávány postupně do užívání. Koncem roku 2008 se FNOL stala jedním ze třinácti komplexních onkologických center, jedním ze sedmi hematoonkologických center a také jedním z jedenácti traumatologických center v zemi. V roce 2009 proběhla komplexní rekonstrukce kliniky psychiatrie. (FNOL, 2014)

Obr. 28. Poloha atraktivit cestovního ruchu v Městské části Nová Ulice
(Zdroj: mapy.cz/upraveno v CorelDRAW)

4.1.9.3 Plochy pro trávení volného času

Obchodní centrum Haná je nákupní galerie s 65 jednotkami obchodů, služeb, občerstvení a restaurací v příjemném a moderním prostředí obchodního centra HANÁ Olomouc. Můžete zde využít široký sortiment nabídky z produktů a služeb rozdělených do kategorií Móda, Comfort, Obuv a kožená galanterie, Sport a volný čas, Služby, Restaurace a občerstvení a Ostatní. Umístění jednotlivých provozoven v OC HANÁ jednoduše zjistíte na přehledné mapce obchodního centra, které jsou umístěny u obou vstupů. Kompletní seznam obchodů, včetně kontaktů a stručného popisu naleznete v sekci Obchody na oficiálních internetových stránkách (www.ochana.cz). V OC HANÁ jsou připravovány pravidelné akce pro návštěvníky. Podrobné informace o akcích získáte na uvedené internetové adrese v sekci “Akce OC HANÁ“. Rovněž si můžete online prolistovat Magazín obchodního centra s akčními nabídkami prodejců OC HANÁ, nebo pomocí QR kódu stáhnout PDF magazín přímo do vašeho mobilního telefonu. Cesta do obchodního centra je velice snadná, jelikož stejně jako největší olomoucká městská část Nová Ulice, tak i zdejší obchodní centrum má kvalitní dopravní dostupnost MHD. (*ochana.cz, 2014*)

Aquapark Olomouc

Městský Aquapark se sice nenachází přímo v katastrálním území Nová Ulice, nýbrž leží v městské části Slavonín, ale představuje tak dominantní postavení v rámci rekreačních a relaxačních ploch pro městskou část Nová Ulice, že jsem ji zahrnul do případové studie této největší městské části. Areál olomouckého aquaparku se nachází v přímém sousedství obchodního a zábavního parku Haná. O záměru výstavby aquaparku s ohledem na nedostatek relaxačních a sportovně rekreačních vodních ploch v Olomouci se začalo jednat už v roce 2002, kdy odbor koncepce a rozvoje vytipoval celkem 13 možných lokalit pro jeho umístění. Prověřovací objemové studie se pak zpracovávaly už jen na dvě vybrané lokality – a sice Pod Vlachovým a Pražská-východ. Samospráva města se nakonec přiklonila v březnu 2004 k lokalitě Pod Vlachovým. Na základě analýzy jednotlivých variant financování a z pohledu celkové výhodnosti byl vybrán model spolupráce se soukromým partnerem (tzv. PPP projekt). (*olomouc.eu, 2013*)

Výstavbu aquaparku s celkovými stavebními náklady ve výši 497 milionů korun realizovala společnost AQUAPARK Olomouc, a.s., vytvořená statutárním městem Olomouc společně se sdružením firem Atzwanger, Gemo, Skanska, které vloni získalo veřejnou

zakázku formou koncesního řízení. Stavba ojedinělého moderního centra vodních volnočasových aktivit se rozléhá na ploše 33. 000 m² a její výstavba probíhala od 3. 12. 2007 do 28. 5. 2009. (*olomouc.eu, 2013*)

Aquapark představuje výjimečný projekt, který návštěvníkům nabízí zajímavé adrenalinové a relaxační vodní atrakce, odpočinkové zóny, masáže a solária v atraktivním prostředí v rámci jednoho komplexu. Ve vnitřním areálu můžeme nalézt adrenalinový obří vodní trychtýř „spacebowl“, který je první svého druhu na Moravě. Další dominantou vnitřního areálu je jízda na nafukovacích duších po nejdelším toboganu v ČR (délka 123 m) se speciálním efektem denního světla a tzv. „streepefektem“ (vizuální efekty, které vytvářejí denní světlo při průjezdu atrakcí). (*aqua-olomouc.cz, 2013*)

Obr. 29. Aquapark Olomouc - venkovní část

Obr. 30. Aquapark Olomouc - vnitřní část
(Zdroj: *aqua-olomouc.cz, 2013*)

5. PRAKTICKÁ ČÁST

5.1 METODIKA, CÍLE A CHARAKTERISTIKA

Cílem dotazníkového šetření bylo provést analýzu kvality života pro jeho dvě vybrané městské části Neředín a Nová Ulice. Dotazníkové šetření probíhalo v období od července 2013 do ledna 2014. Jednotliví respondenti byli vybíráni a dotazováni byly všechny věkové skupiny i obě pohlaví.

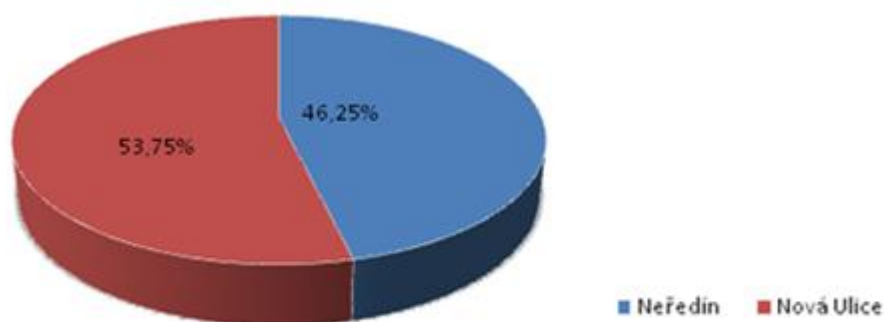
Vyhodnocení jednotlivých otázek z dotazníku probíhalo na základě získaných odpovědí z celkem 21 otázek, které hodnotily kvalitu života z různých aspektů, jako je např. kvalita ovzduší, čistota ulic, množství zeleně, bezpečnost, množství dopravy v ulicích, parkování atd. V rámci průzkumu se objevila i otázka, která byla zaměřena na zhodnocení jednotlivých městských částí Olomouce z hlediska zeleně, vodních ploch a z hlediska možnosti prostoru pro trávení volného času. Vyhodnocení probíhalo ve dvou úrovních, zaprvé byly vyhodnoceny pouze odpovědi respondentů žijících v městské části Neředín (došlo tak k zhodnocení kvality života v této městské části) a za druhé byly zpracovány odpovědi pouze obyvatel žijících v části Nová Ulice. Analýza vyhodnocení dotazníkového šetření byla provedena pomocí grafického znázornění (grafy), který jsou doprovázeny slovním komentářem.

V rámci průzkumu bylo celkem vyhotoveno 160 dotazníků, kdy 74 respondentů patří do městské části Neředín a 86 respondentů má trvalé bydliště v městské části Nová Ulice. Daný dotazník je složen celkem z 21 otázek, z nichž některé byly uzavřené a obsahovali škálu 1 až 5 bodů, kdy respondent ohodnotil daný aspekt a přiřadil mu adekvátní bodové ohodnocení a některé otázky byly otevřené, kdy mohl respondent zvolit libovolnou odpověď (např. otázka týkající se způsobů trávení volného času).

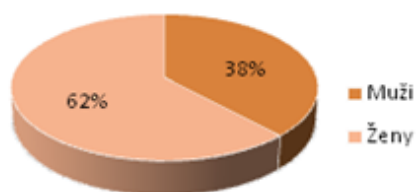
5.2 VYHODNOCENÍ DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ

Charakteristika respondentů

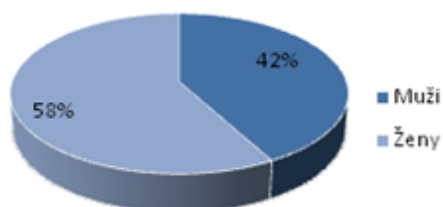
Jako první byla provedena analýza respondentů z pohledu jejich rozdělení podle toho, v jaké městské části žijí. Dotazováno bylo celkem 190 respondentů z toho 53,75% z Nové Ulice a 46,25% z Neředína. Co se týče rozdělení respondentů podle pohlaví, tak v Neředíně odpovídalo v rámci průzkumu více žen, konkrétně 62% a 38% mužů. Situace na Nové Ulici byla obdobná, kdy více ochotné spolupracovat byly ženy (58%), než muži (42%). Obecně lze říci, že nejvíce ochotnou skupinou spolupracovat na dotazníkovém šetření byla 50 let a více a studenti, kteří se umí dobře vžít do pozice vedoucího výzkumu a následně mu takto pomoci. Nejméně byli tak ochotni muži ve věku 37 – 45 let.

Obr. 31. Struktura respondentů podle městské části
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

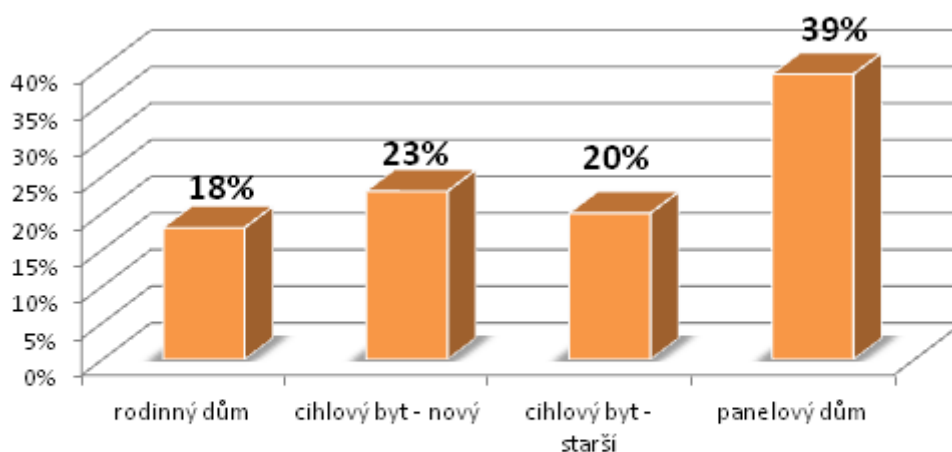
Obr. 32. Neředín - struktura podle pohlaví
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

Obr. 33. Nová Ulice - struktura podle pohlaví
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

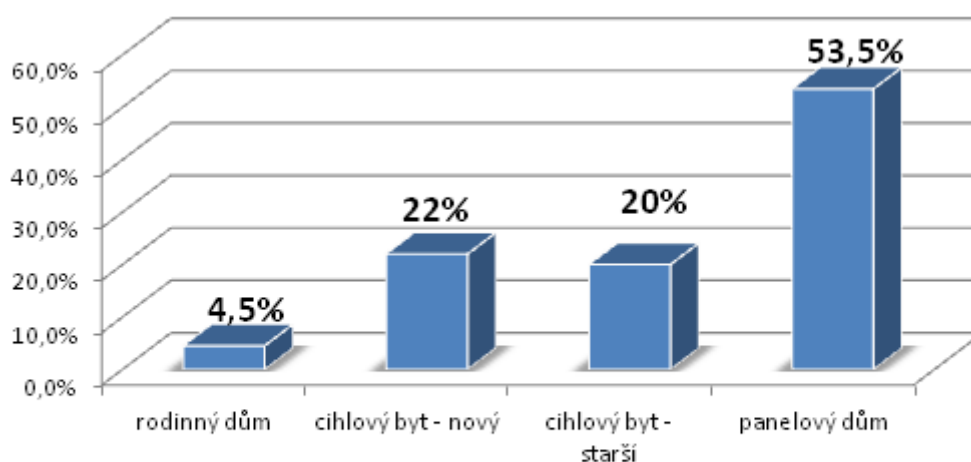
Hodnocení kvality bydlení

Otázka týkající se bydlení hodnotila respondenty podle toho, v jaké typu domu bydlí. Na výběr měli dotázaní ze čtyř možností: *rodinný dům*, *cihlový byt – nový*, *cihlový byt – starší* a *panelový dům*. Z hlediska kvality bydlení můžeme konstatovat, že 39% respondentů v Neředíně žije v panelovém domě a pouze 18% v rodinném domě. Může za to hlavně skutečnost, že současná městská část Neředín je bývalá vesnice, která byla k Olomouci v minulosti připojena a tak má výstavba rodinných domů v této lokalitě poměrně značnou tradici. Další důvodem může být atraktivní lokalita, která se zde na okraji města nachází a tak zde vzniklo v průběhu několika let značně rozsáhlé satelitní městečko. Na Nové Ulici více než polovina lidí (53,5%) označilo jako své bydliště panelový dům.

Obr. 34. Neředín - respondenti podle typu domu ve kterém bydlí

(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

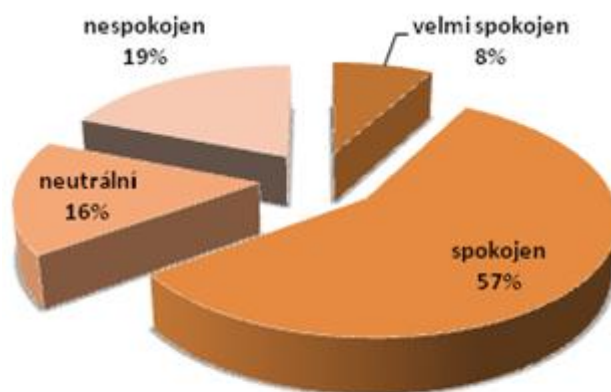

Obr. 35. Nová Ulice - respondenti podle typu domu ve kterém bydlí

(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

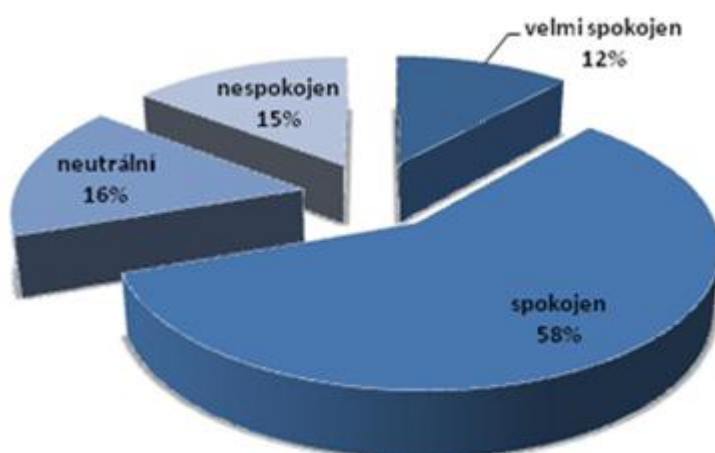
Možnosti nakupování

Otázka, která se zabývá zhodnocením kvality života v obou městských částech z pohledu možnosti nakupování, dopadla takřka shodně. Může za to hlavně skutečnost, že v obou částech se nachází významné městské obchodní centrum. Konkrétně pro Neředín vytváří takřka ideální nákupní možnosti hypermarket Glóbus s obchodní zónou Olomouc City, kde zákazník nalezne kromě módních butiků i kino a lékaře. Obyvatelé Neředína hojně využívají i supermarketů ve vedlejší městské části Tabulový vrch, konkrétně obchodní dům Timpo a supermarket Billa a Albert. Stejná situace nastala i na Nové Ulici, kde naprostý komfort v otázce nákupních služeb poskytuje obchodní centrum Haná. Nespokojení respondenti odpověděli negativně převážně kvůli nespokojenosti s dostupností obchodních center městskou hromadnou dopravou.

Obr. 36. Neředín - možnosti nakupování

(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

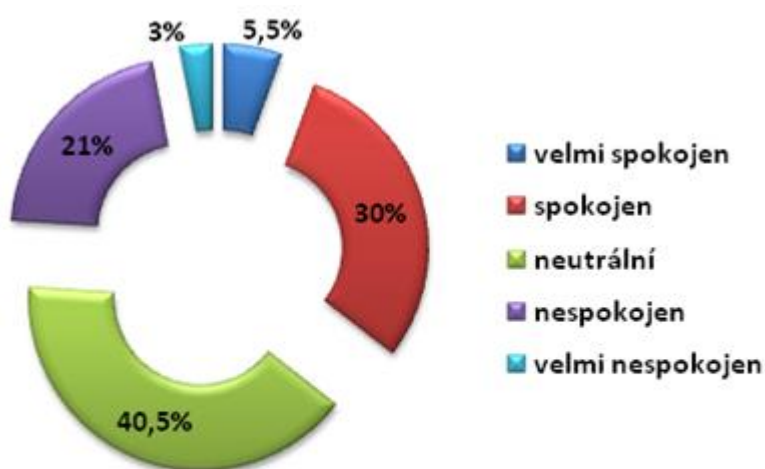

Obr. 37. Nová Ulice - možnosti nakupování

(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

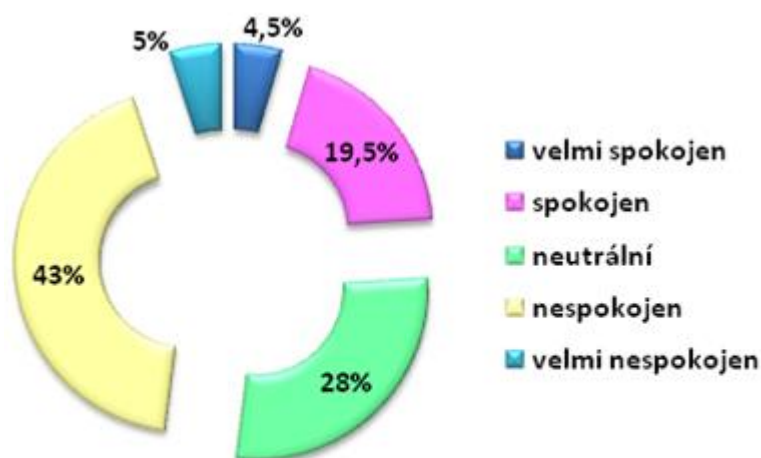
Možnosti Sportování

Pojmy jako kvalita života a způsoby trávení volného času, nepochybně zahrnují i otázku sportu. Výsledek není nijak pozitivní, spíše naopak. V Neředíně získala nejvíce bodů možnost “neutrální postoj“, což v překladu znamená, že 40,5% lidí se o sport jako takový nezajímá a tato problematika je jim lhostejná. Respondenti na Nové Ulici jsou, se 43% nespokojeni s možností sportovat ve své městské části a je nutno jim dát za pravdu, jelikož se zde nenachází, až na malé výjimky žádné volně přístupné a bezpečné hřiště. Chybí zde i cyklostezky, možnosti pro kulečkové brusle atd. Spojenost se sport v této lokalitě, konkrétně 19,5 % označili zejména ti, kteří využívají nedaleký aquapark.

Obr. 38. Neředín - možnosti nakupování

(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

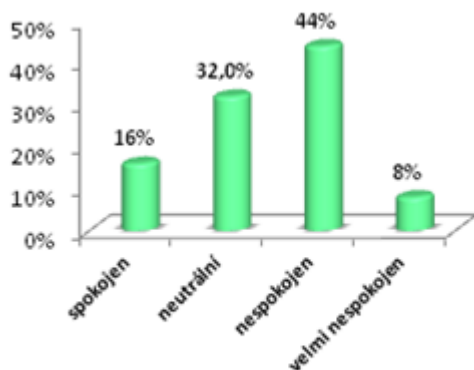

Obr. 39. Nová Ulice - možnosti nakupování

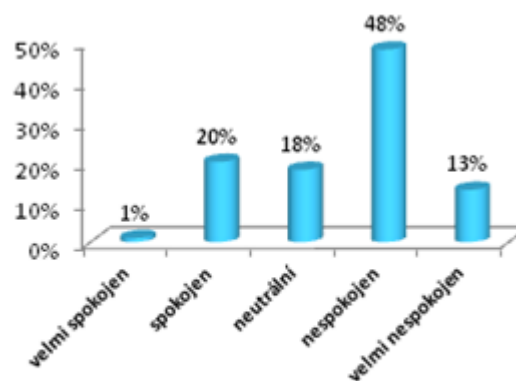
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

Doprava

Otázka týkající se dopravy, respektive množství dopravy v ulicích a možnosti parkování, dopadla podle očekávání velmi negativně. Není náhodou, že sídliště v Neředíně bývá často nazýváno jako *“mačkalov“*. Toto nechvalné označení vzniklo díky takřka nulové šanci zde zaparkovat automobil po 18. hodině odpolední. V městské části Neředín, celých 44% lidí, vyslovilo svou nespokojenost s množstvím dopravy ve zdejších ulicích. S možností zaparkovat zde svůj automobil bylo nespokojeno 47% dotázaných. Na Nové Ulici tomu ovšem nebylo jinak a 48% respektive 56% jasně vyslovilo svoji nespokojenost s dopravní situací v této lokalitě. Nutno podotknout, že se objevili i ti co zvolili možnost *“spokojen“* nebo dokonce *“velmi spokojen“*, avšak jednalo se převážně o vlastníky soukromých garáží, tudíž se jich tento problém až tak netýká.

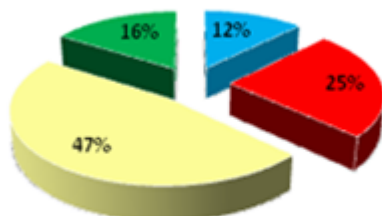

Obr. 40. Neředín - množství dopravy
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

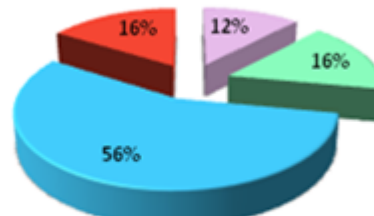
Obr. 41. Nová Ulice - množství dopravy
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

■ spokojen ■ neutrální ■ nespokojen ■ velmi nespokojen

Obr. 42. Neředín - možnosti parkování
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

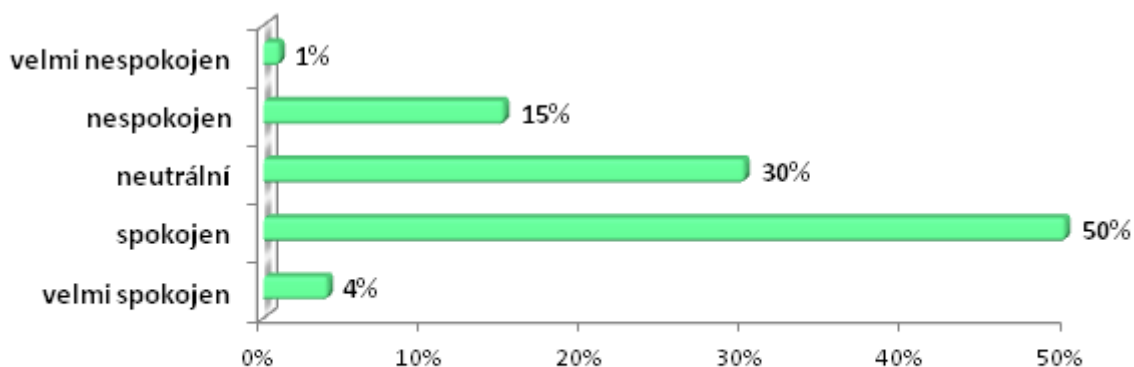
■ spokojen ■ neutrální ■ nespokojen ■ velmi nespokojen

Obr. 43. Nová Ulice - možnosti parkování
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

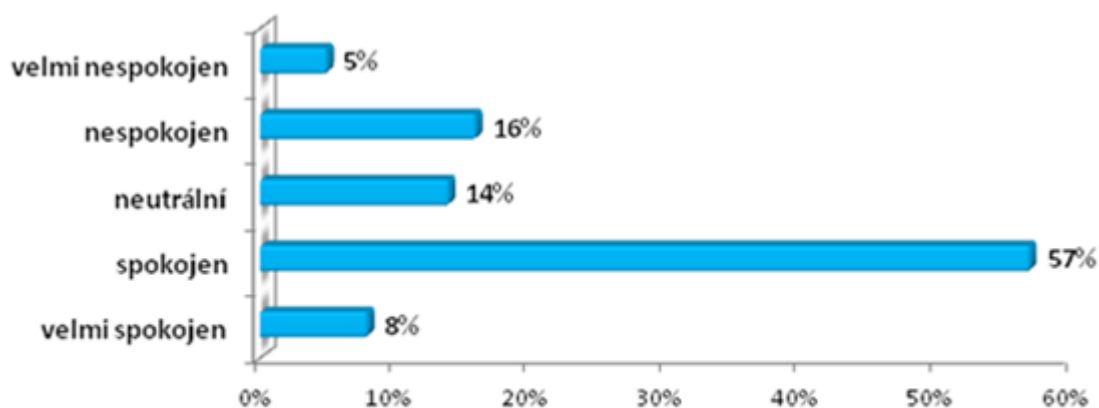
Městská hromadná doprava

Obslužnost městskou hromadnou dopravou, která je na území města Olomouce spravována Dopravním podnikem města Olomouc a.s. (DPMO) je nedílnou součástí hodnocení kvality života v těchto okrajových částech města. I když se jedná o lokality na okraji města, tak díky kvalitnímu propojení městské dopravní sítě vám zabere cesta do centra města max. 10 min. S grafů umístěných níže jasně vyplývá, že se službami MHD jsou více spokojeni obyvatelé Nové Ulice (57%). Zdejší kvalitní dopravní obslužnost je způsobena díky tomu, že jde o největší olomouckou městskou část a nachází se zde i areál fakultní nemocnice Olomouc. Poněkud zvláštěně vypadá 30% ohodnocení možnosti “neutrální postoj“ k otázce služby MHD v městské části Neředín, můžete to být způsobeno tím, že značné množství dotázaných v této lokalitě používá k dopravě převážně automobil.

Obr. 44. Neředín - služby městské hromadné dopravy

(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

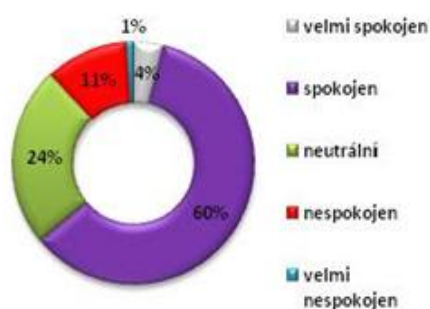

Obr. 45. Nová Ulice - služby městské hromadné dopravy

(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

Bezpečnost

Nedílnou součástí pocitu spokojenosti a kvality života je i otázka týkající se bezpečnosti. Ať už jde o bezpečnost osobního majetku, jako je např. dům, byt, auto, kolo atd., tak i osobní bezpečnost před napadením, loupežemi atd. Neředín i Nová Ulice nespádají, tak jako celé město Olomouc do extrémně rizikových městských částí, kde by se musel místí obyvatel strachovat o sebe i svůj majetek, ale tak jako v každém větším městě respektive městské části jsou i zde případy trestné činnosti. Nicméně v otázce bezpečnosti osobního majetku, se více jak polovina dotázaných cítí spokojeně, Nová Ulice 57%, Neředín 60% (podrobný přehled v grafu č. 23 a č. 24). Při otázce na osobní bezpečnost, tedy možnosti napadení nebo loupežného přepadení, se opět u obou městských částí vyslovila více jak polovina respondentů pro spokojenost s touto problematikou a dá se tak říci, že se cítí ve své domovské lokalitě bezpečně (podrobný přehled v grafu č. 25 a č. 26).

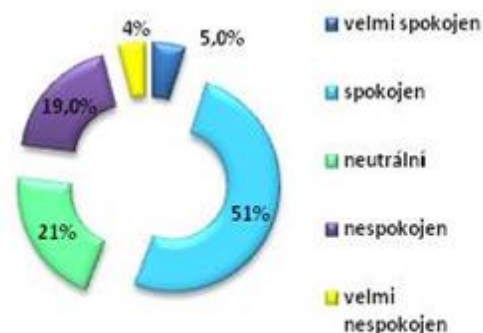
Obr. 46. Neředín - bezpečnost osobního majetku
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

Obr. 47. Nová Ulice - bezpečnost osobního majetku
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

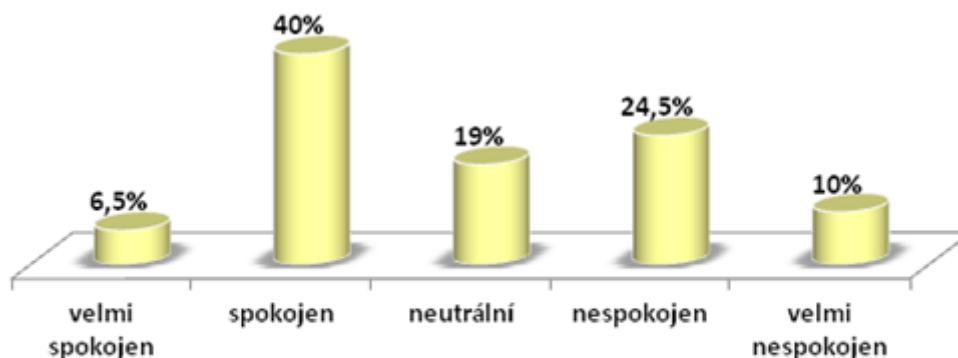
Obr. 48. Neředín - osobní bezpečnost
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

Obr. 49. Nová Ulice - osobní bezpečnost
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

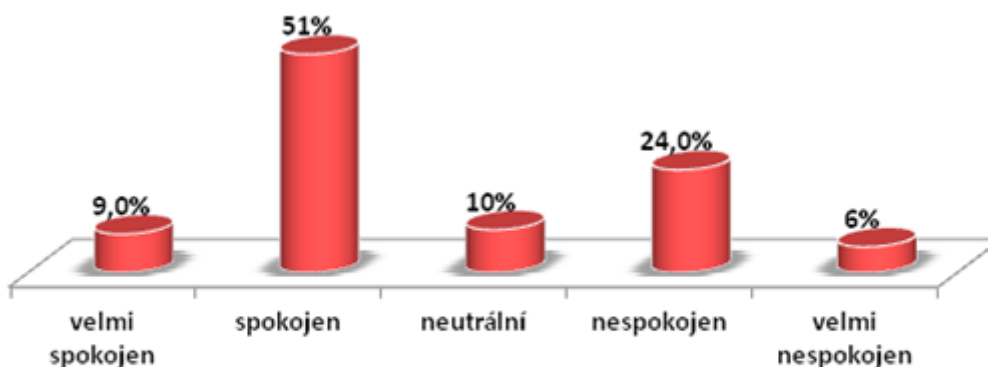
Lokalita bydlení

Jedna z nejdůležitějších otázek charakterizující kvalitu života a spokojenost s životem v místě bydliště je celková spokojenost s danou lokalitou max. do 15 minut chůze od místa bydlení. Tato otázka v sobě ukrývá komplexní pohled na spokojenost s městskou částí. Podle mého subjektivního názoru skončila analýza, hlavně tedy v lokalitě Neředín, celkem překvapivě, jelikož až 40% dotázaných odpovědělo, že jsou s místní lokalitou spokojeni. Mé překvapení plyne z osobní zkušenosti jelikož, zde bydlím (větší část života) a jsem nespokojen, hlavně tedy se vzhledem zdejší lokality, kde dominují “paneláková monstra“. Na druhou stranu je potřeba říci, že část Neředína je tvořena rodinným domky a satelitním městečkem. Důležitou roli sehrálo určitě i to, že 41% dotázaných, žije buď v rodinném domku, nebo v cihlovém domě – nový tip, a proto vyšlo dané hodnocení vcelku kladně. Nespokojeno respektive velmi nespokojeno je s lokalitou Neředín 34,5% (podrobný přehled v grafu č. 27). S lokalitou na Nové Ulici je spokojena více než polovina oslovených obyvatel, na což má určitě velký vliv blízké obchodní centrum a nově vybudovaný aqvapark.

Obr. 50. Neředín - spokojenost s místem bydliště

(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

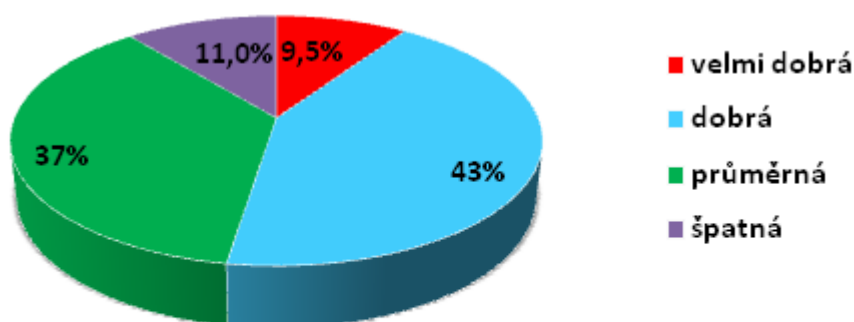

Obr. 51. Nová Ulice - spokojenost s místem bydliště

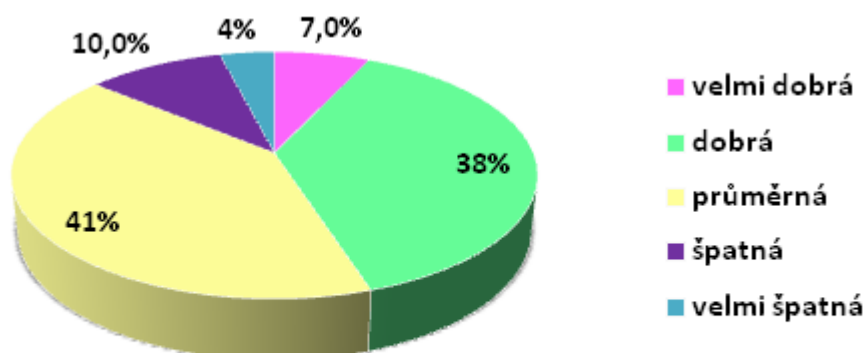
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

Život v Olomouci

Poslední otázka v dotazníku, která se zaměřovala na komplexní posouzení určitého území, byla v tomto případě otázka, která se tázala na spokojenost se životem v Olomouci, neboli kvalitu života v Olomouci. Z odpovědí vcelku jasně vyplívá, že obyvatelé v městských částech Neředín a Nová Ulice jsou se životem ve stotisícové Olomouci spokojeni. Pro odpověď, že kvalita života je měště *“dobrá“* se vyslovilo 43% respektive 38% a *“velmi dobrá“* 9,5% respektive 7% obyvatel. Druhou nejčastější odpovědí byla možnost *“průměrná“*, což lze považovat v jistém slova smyslu za spokojenost, protože daný respondent není vyloženě nespokojen s danou oblastí a proto můžeme takové hodnocení přičíst spíše na stranu kladnou. Město Olomouc svým ojedinělým historickým centrem, nákupními zónami, centrální parkem a množstvím sportovišť a celkovou velmi pozitivní až bych řekl rodinnou a poklidnou atmosférou poskytuje pro své obyvatele komfortní podmínky pro život a to jsou důvody, proč je Olomouc tak oblíbenou destinací a častou zastávkou turistů.

Obr. 52. Respondenti v Neředíně - hodnocení kvality života v Olomouci
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

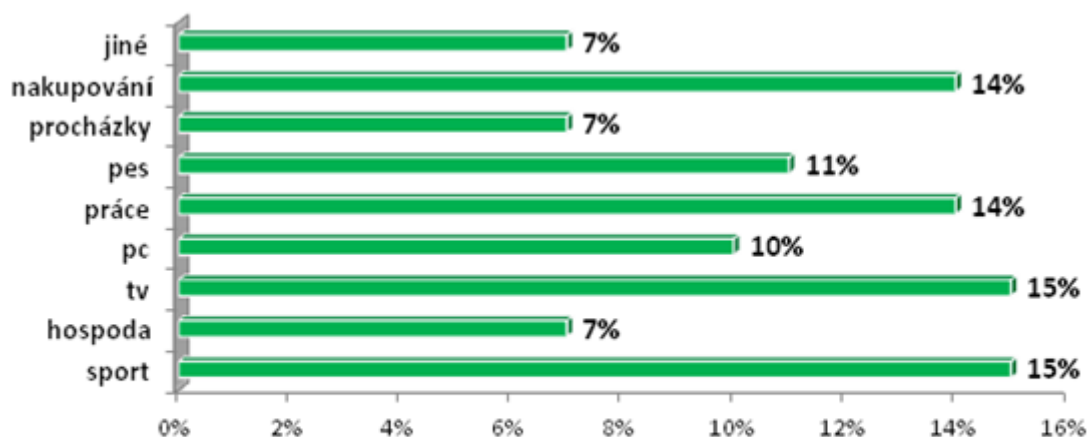
Obr. 53. Respondenti na Nové Ulici - hodnocení kvality života v Olomouci
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

Volný čas - Neředit

Otázka, která se zabývá způsoby trávení volného času, byla složená ze dvou možných otevřených odpovědí. Vzhledem k četnosti a opakovatelnosti odpovědí, bylo vytvořeno devět hlavních kategorií, pod které byly jednotlivé odpovědi respondentů zařazeny. Výsledná analýza poukázala na značnou vyrovnanost výsledků, kdy nejvíce lidí ve volném čase sportuje, nebo sleduje televizi. Ve sportu pak nejvíce převažovalo odpověď *cyklistika, in-line brusle a běh*. Druhou nejčastější odpovědí byla *“práce“* a *“nakupování“*. Odpověď práce v sobě zahrnuje např. domácí práce, přípravu na další pracovní den, brigády. Možnost nakupování je logickým vyústěním vzhledem k blízkosti nákupního centra Olomouc City a hypermarketu Glóbus. Na opačném konci hodnocení se vykytuje možnost *“hospoda“*, která zahrnuje návštěvu restauračních zařízení, barů, kaváren atd. Toto relativně nízké číslo je způsobeno doznívající ekonomickou krizí, která vypukla v roce 2009 a znamenala velký zásah do rodinných rozpočtů většiny rodin a výdaje na návštěvu restauračních zařízení, tak musely být rapidně sníženy a lidé začali volný čas využívat jiným způsobem, který není tak ekonomicky náročný (např. TV, sport).

Kategorie:

- jiné - četba, kino, křížovky, fotografování
- nakupování
- procházky
- pes - venčení psa, cvičení psa, výstavy psů
- práce - domácí práce, příprava na další den do práce, brigády
- PC - sociální sítě, hraní her, skype
- TV - sledování seriálů, filmů
- hospoda - návštěva restauračních zařízení, barů, kaváren
- sport

Obr. 54. Neředit - způsoby trávení volného času

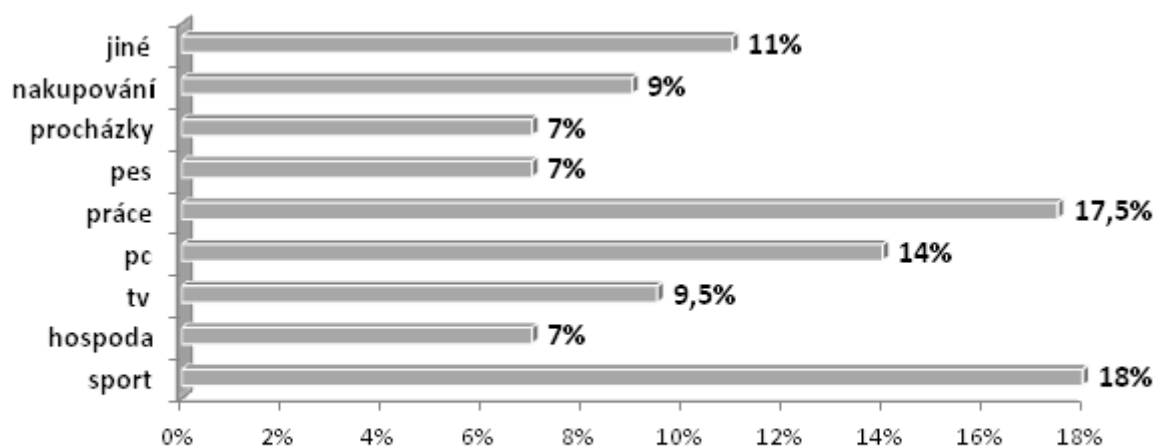
(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

Volný čas – Nová Ulice

Otázka, která se zabývá způsoby trávení volného času, byla složená ze dvou možných otevřených odpovědí a každý respondent si tak mohl vybrat dva různé způsoby trávení volného času. Vzhledem k četnosti a opakovatelnosti odpovědí, bylo vytvořeno devět hlavních kategorií, pod které byly jednotlivé odpovědi respondentů zařazeny. Tyto kategorie jsou popsány na konci textu. Výsledná analýza poukazuje na fakt, že nejvíce lidí ve volném čase sportuje, nebo pracuje. Ve sportu pak nejvíce převažovala odpověď *cyklistika, in-line brusle, běh*. Třetí nejčastější odpovědí byla *“PC“*. Stejně jako v lokalitě Neředín, tak i v lokalitě Nová Ulice se na konci hodnocení vykytuje možnost *“hospoda“*, která zahrnuje např. návštěvu restauračních zařízení, barů, kaváren atd. Toto relativně nízké číslo je způsobeno taktéž doznívající ekonomickou krizí, která vypukla v roce 2009 a znamenala velký zásah do rodinných rozpočtů většiny rodin a výdaje na návštěvu restauračních zařízení se staly takřka luxusem, a musely být rapidně sníženy. Lidé začali volný čas využívat jiným způsobem, který není tak ekonomicky náročný (např. PC, sport).

Kategorie:

- jiné - četba, kino, křížovky, fotografování
- nakupování
- procházky
- pes - venčení psa, cvičení psa, výstavy psů
- práce - domácí práce, příprava na další den do práce, brigády
- PC - sociální sítě, hraní her, skype
- TV - sledování seriálů, filmů
- hospoda - návštěva restauračních zařízení, barů, kaváren
- sport

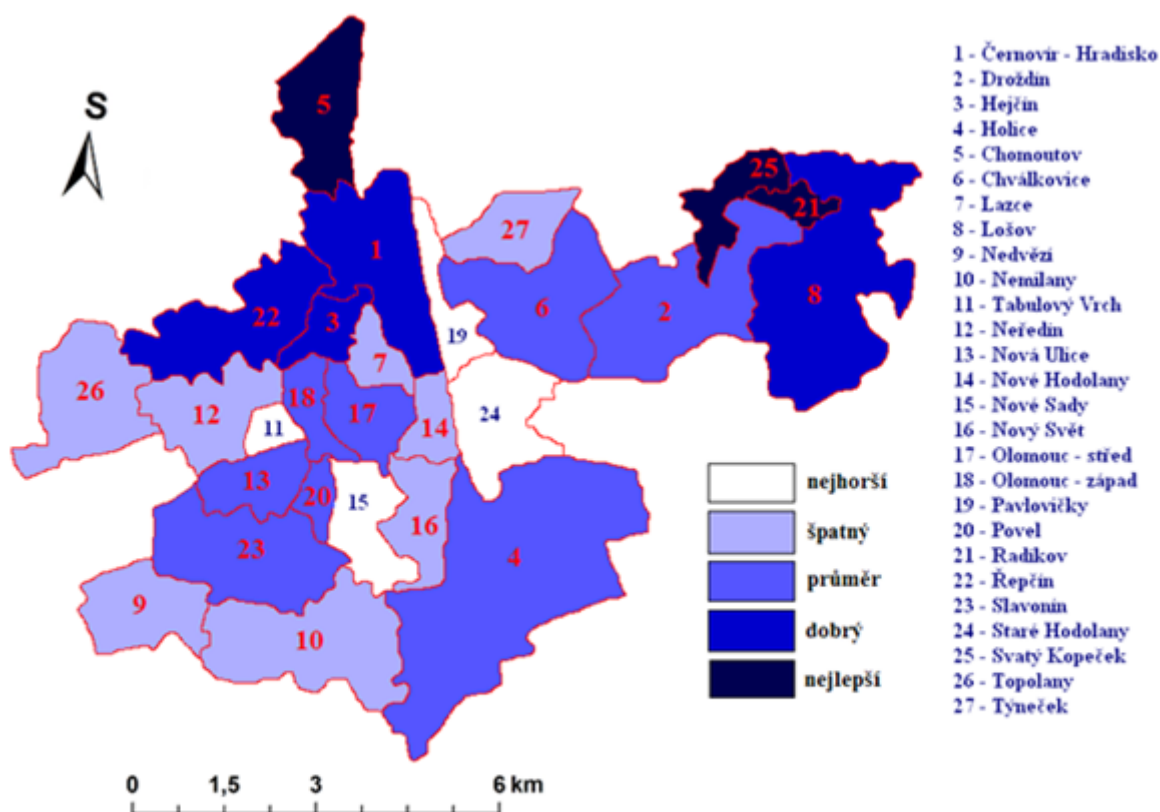

Obr. 55. Nová Ulice - způsoby trávení volného času

(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014)

Neředín – prostor pro relax a odpočinek (zeleň a vodní plochy)

Respondenti v lokalitě Neředín měli také v rámci dotazníkového šetření zhodnotit jednotlivé městské části Olomouce, z hlediska vhodných podmínek pro relax a odpočinek (zeleň a vodní plochy). Jednotlivým městským lokalitám mohli respondenti přidělit bodové ohodnocení 0 – 5 bodů, přičemž 5 bodů bylo nejvyšší možné kladné bodové ohodnocení, tedy nejvhodnější podmínky pro relax a odpočinek. Na základě získaných výsledků byla provedena analýza a jednotlivé části města, byly zařazeny do jedné z pěti systematicky vytvořených kategorií, podle toho kolik daná lokalita získala bodů v rámci prováděného dotazníkového průzkumu. V mapce č. 2 můžete vidět grafické znázornění výsledné analýzy, z které je patrné, že respondenti zvolili jako nejvhodnější lokality pro relax a odpočinek, Chomoutov, Svatý Kopeček a Radíkov. Naopak jako nejméně vhodné části města pro odpočinek, byly zvoleny Nové Sady, Tabulový Vrch, Staré Hodolany a Pavlovičky.

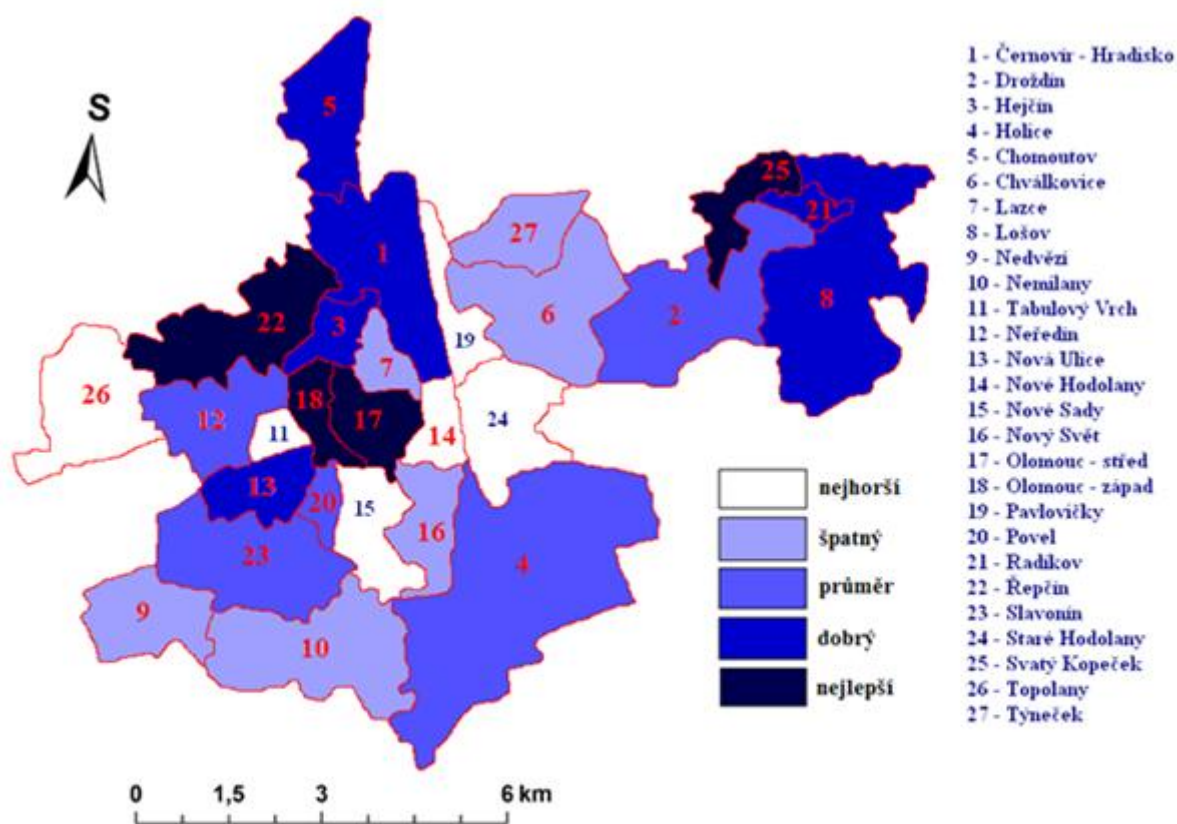

Obr. 56. Město Olomouc z pohledu ploch pro relax a odpočinek (zeleň a vodní plochy)

(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014/upraveno v programu ArcGIS)

Neředín – prostor pro trávení volného času

Respondenti v lokalitě Neředín, měli také v rámci dotazníkového šetření zhodnotit jednotlivé městské části Olomouce, z hlediska vhodných podmínek pro trávení volného času. Jednotlivým městským lokalitám mohli respondenti přidělit bodové ohodnocení 0 – 5 bodů, přičemž 5 bodů bylo nejvyšší možné kladné bodové ohodnocení, tedy nejvhodnější podmínky pro trávení volného času. Na základě získaných výsledků byla provedena analýza a jednotlivé části města, byly zařazeny do jedné z pěti systematicky vytvořených kategorií, podle toho kolik daná lokalita získala bodů v rámci prováděného dotazníkového průzkumu. V mapce č. 3 můžete vidět grafické znázornění výsledné analýzy, z které je patrné, že respondenti zvolili jako nejvhodnější lokality, kde je možno trávit volný čas, Řepčín (hlavně díky nově vybudované cyklostezce jak pro kolaře, tak sportovce využívající in-line brusle), Olomouc – střed, Olomouc – západ a Svatý Kopeček. Naopak jako nejméně vhodné části města pro trávení volného času, byly zvoleny Topolany, Tabulový Vrch, Nové Sady, Nové Hodolany, Staré Hodolany a Pavlovičky.

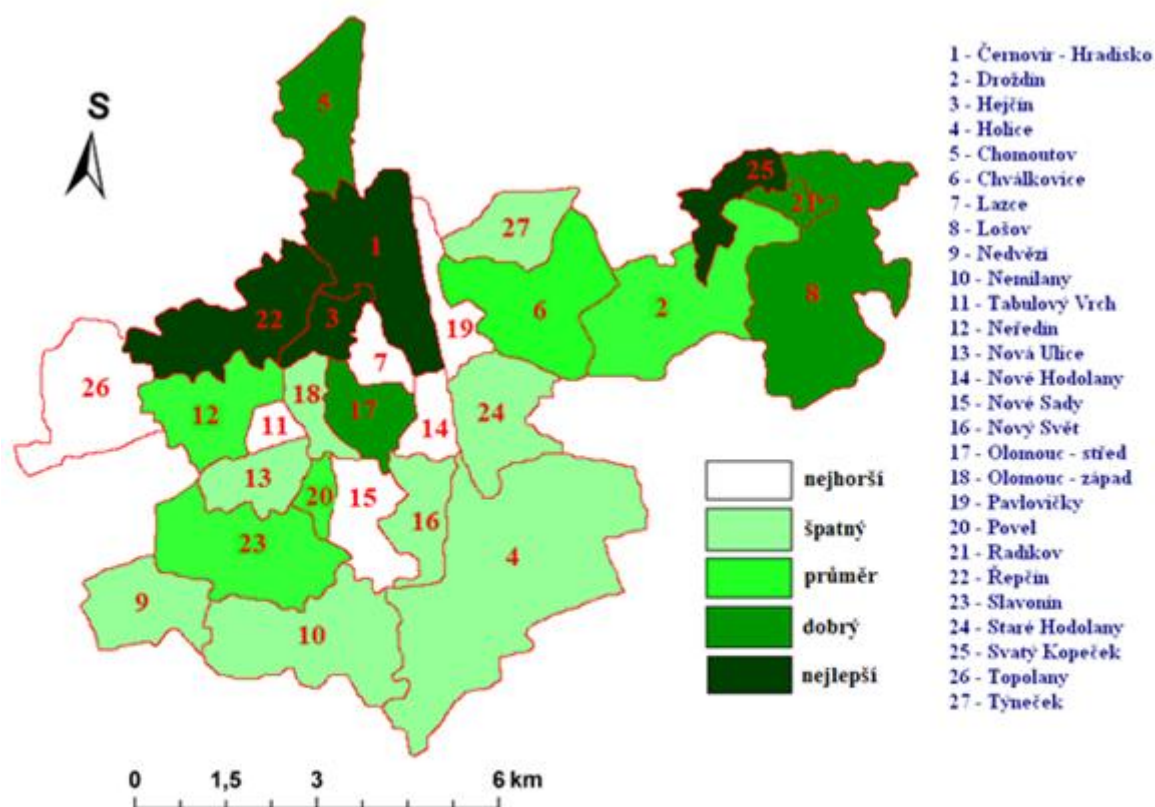

Obr. 57. Město Olomouc z pohledu prostoru pro trávení volného času

(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014/upraveno v programu ArcGIS)

Nová Ulice – prostor pro relax a odpočinek (zeleň a vodní plochy)

Lidé zapojení do výzkumu v lokalitě Nová Ulice měli také v rámci dotazníkového šetření zhodnotit jednotlivé městské části Olomouce, z hlediska vhodných podmínek pro relax a odpočinek (zeleň a vodní plochy). Jednotlivým městským lokalitám mohli respondenti přidělit bodové ohodnocení 0 – 5 bodů, přičemž 5 bodů bylo nejvyšší možné kladné bodové ohodnocení, tedy nejvhodnější podmínky pro relax a odpočinek. Na základě získaných výsledků byla provedena analýza a jednotlivé části města, byly zařazeny do jedné z pěti systematicky vytvořených kategorií, podle toho kolik daná lokalita získala bodů v rámci prováděného dotazníkového průzkumu. V mapce č. 4 můžete vidět grafické znázornění výsledné analýzy, z které je patrné, že obyvatelé městské části Nová Ulice zvolili jako nejvhodnější lokality pro relax a odpočinek, Svatý Kopeček, Černovír – Hradisko, Hejčín a Řepčín. Naopak, jako nejméně vhodné lokality pro odpočinek, byly zvoleny Nové Sady, Tabulový Vrch, Lazce, Topolany, Nové Hodolany a Pavlovičky.

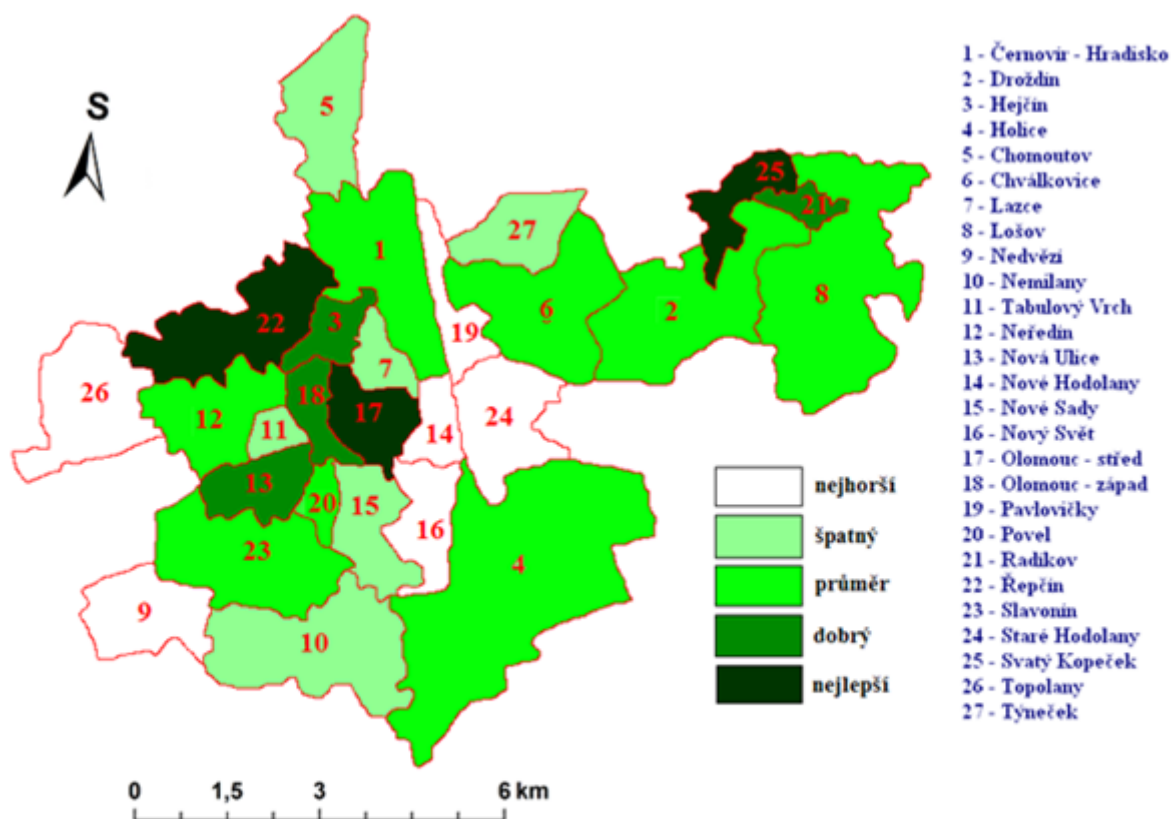

Obr. 58. Město Olomouc z pohledu prostoru pro relax a odpočinek (zeleň a vodní plochy)

(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014/upraveno v programu ArcGIS)

Nová Ulice – prostor pro trávení volného času

Lidé zapojení do výzkumu v lokalitě Nová Ulice, měli také v rámci dotazníkového šetření zhodnotit jednotlivé městské části Olomouce, z hlediska vhodných podmínek pro trávení volného času. Jednotlivým městským lokalitám mohli respondenti přidělit bodové ohodnocení 0 – 5 bodů, přičemž 5 bodů bylo nejvyšší možné kladné bodové ohodnocení, tedy nejvhodnější podmínky pro trávení volného času. Na základě získaných výsledků byla provedena analýza a jednotlivé části města, byly zařazeny do jedné z pěti systematicky vytvořených kategorií, podle toho kolik daná lokalita získala bodů v rámci prováděného dotazníkového průzkumu. V mapce č. 13 můžete vidět grafické znázornění výsledné analýzy, z které je patrné, že obyvatelé Nové Ulice zvolili jako nejvhodnější lokality, kde je možno strávit svůj volný čas, Olomouc – střed, Řepčín (hlavně díky nově vybudované cyklostezce jak pro kolaře, tak sportovce využívající in-line brusle) a Svatý Kopeček. Naopak jako nejméně vhodné části města pro trávení volného času, byly zvoleny lokality, Topolany, Nedvězí, Nový Svět, Nové Hodolany, Staré Hodolany a Pavlovičky.

Obr. 59. Město Olomouc z pohledu prostoru pro trávení volného času

(Zdroj: dotazníkový průzkum, 2013 - 2014/upraveno v programu ArcGIS)

6. ZÁVĚR

Cílem práce bylo zhodnocení kvality života a míst pro trávení volného času v Olomouci na příkladu městských částí Neředín a Nová Ulice. Na základě tvrdých dat můžeme konstatovat, že podmínky v Olomouci poskytují pro své obyvatele kvalitní možnosti z hlediska trávení volného času a kvality života ve městě. Jedná se převážně o atraktory cestovního ruchu, jako jsou historické památky. Dále pak jde hlavně o relaxační zelené a odpočinkové plochy, kde dominují olomoucké parky a nejnavštěvovanější místo Olomouckého kraje za poslední roky, zoologická zahrada na Svatém Kopečku. Problematika trávení volného času z pohledu sportovišť a ploch obecného charakteru pro volný čas je v Olomouci jako takovém vyřešena dostatečnou dostupností kvalitních sportovišť různého typu a nákupních zón, které umožňují nespočet služeb a každý zákazník si tak zde najde způsob, pro uspokojení svých potřeb. Co se týče subjektivního hodnocení kvality životních podmínek a podmínek pro trávení volného času, tak konstatujeme, že obyvatelé jsou převážně nespokojeni s otázkou dopravy ve svých městských částech, ať už se jedná o množství dopravy v ulicích, nebo možnosti parkování. Dále jsou místní občané nespokojeni zejména s možností sportování respektive nabídkou sportovišť ve své lokalitě. Naopak v otázkách bezpečnosti a možnosti nakupování jsou respondenti spokojeni se situací v městských částech Neředín a Nová Ulice.

Když se podíváme na jiné práce podobného typu, které se zabývají o problematiku kvality života a životního stylu v Olomouci, tak může zmínit práci *“Kvalita života a životní styl obyvatel města Olomouc (případová studie Slavonín, Nemilany)”* od Lukáše Vali z roku 2013, nebo práci *“Kvalita života v Olomouci z pohledu objektivní a subjektivní dimenze”*, kterou napsal v roce 2012 Zdeněk Macrineanu. Kde se také zkoumaly jednotlivé městské části z pohledu kvality života, kam spadá podíl zelených ploch, rekreačních a relaxačních ploch a ploch vhodných pro trávení volného času. U analýzy dané problematiky, byly zjištěny shody této práce s prací jak Lukáše Vali, tak práci, kterou napsal Zdeněk Macrineanu. Všechny tři výsledky poukazují na fakt, že jako nejatraktivnější plocha z hlediska kvality života (plochy pro relaxaci a odpočink) je považována městská část Svatý Kopeček. Obdobná situace nastala na opačném pólu hodnocení, kdy jako nejhorší lokality z hlediska kvality života byly vyhodnoceny, mimo jiné, městská část Pavlovičky a Nový Svět. U analýzy nejvhodnějších lokalit z pohledu trávení volného času, došlo opět k podobným výsledkům jako v práci Lukáše Vali, jelikož za nejvhodnější části byly respondenty zvoleny Svatý Kopeček a

Olomouc – střed, naopak za nejhorší lokality z pohledu možnosti strávit svůj čas byly označeny Pavlovičky a Nový Svět. Tedy na základě těchto zjištěných skutečností a srovnání třech analýz, které se zabývaly obdobnou problematikou, můžeme hodnocení označit za objektivní, jelikož nezávazně na sobě byly zjištěny takřka shodné výsledky.

Celá kvalifikační práce má tři hlavní části. První z nich je část teoretická, která přibližuje, o co v dané práci vůbec jde. Jedná se stanovené cíle práce a použitou metodiku (formulace hlavních i dílčích cílů práce). Tou nejdůležitější stránkou v rámci teoretické části je určitě definice základních pojmů (kvalita života, volný čas, životní styl apod.), pomocí nichž lépe pochopíme danou problematiku, kterou se této práce zabývá.

Druhá část práce se zabývá analytickou strukturou, která má za úkol představit město Olomouc a jeho dvě městské části, Neředín a Nová Ulice, z hlediska základních charakteristik, jako je poloha, rozloha, obyvatelstvo, doprava, památky a prostory pro trávení volného času. V rámci celé práce se vyskytuje řada tabulek, grafů, obrázků či map, pro lepší a názornější přehled daného tématu.

Tou nejdůležitější částí celé práce je ovšem ta třetí a závěrečná část, která se nazývá praktická. Praktická část je věnována dotazníkovému šetření. Na úvod je popsána zvolená metodika výzkumu a jeho dílčí cíle, jaký typ dotazníku by zvolen, kde a v jakém termínu bylo dotazníkové šetření prováděno. Odpovědi získané od respondentů bydlících ve zkoumané lokalitě, byly dále zpracovány a z nich vzešli grafické analýzy (grafy), které byly doprovázeny slovním popisem pro jednodušší vysvětlení daného tématu. Tento dotazníkový průzkum poskytl komplexní a objektivní pohled na jednotlivé aspekty, které mají za úkol charakterizovat spokojenost se životem ve městě Olomouc respektive v jeho dvou městských částech, Neředín a Nová Ulice.

SUMMARY

The aim of the study was to assess quality of life and places for leisure activities in Olomouc for example boroughs Neredin and Nova Ulice. Based on hard data, we can conclude that the conditions in Olomouc provide for its residents quality options in terms of leisure and quality of life in city. These are mainly tourism attractors, such as historical monuments. Furthermore, it's all about relaxing, green and recreational areas dominated Olomouc parks and the most visited place of the Olomouc region in recent years, the zoo at Svaty Kopecek. The problem of leisure sports from the perspective of a general nature areas for leisure in Olomouc resolved such as the availability of sufficient high-quality sports facilities of various types and shopping areas that allow countless services and every customer we can find a way to satisfy your needs. As for the subjective assessment of the quality of living conditions and the conditions for leisure and note that residents are largely dissatisfied with the transport issues in their urban areas, whether it is the amount of traffic in the stress or parking. Further there are places citizens dissatisfied with particularly sporting respectively of sports sites facilities in your area. Conversely, Security and shopping options, respondents are satisfied with the situation in urban areas Neredin and Nova Ulice.

When we look at other works of a similar type that are interested in the issue of quality of life and lifestyle in Olomouc, so we can mention the work of "Quality of life and lifestyle of inhabitants of Olomouc (case study Slavonín, Nemilany)" from Lukas Vala of 2013 or work "Quality of life in Olomouc in terms of objective and subjective dimensions", which he wrote in 2012 Zdenek Macrineanu. Which also examined the quality of the individual parts of the city in terms of quality of life, which includes the proportion of green spaces, recreational and relaxation areas and areas suitable for spending leisure time. For the analysis of the issue, were detected conformity of the work with work as Lukas Vala and work, written by Zdenek Macrineanu. All three results point to the fact that the most attractive areas in terms of quality of life (areas for rest and relaxation) consider the city of Svaty Kopecek. A similar situation occurred at the opposite pole of the evaluation, the worst locations in terms of quality of life were assessed, inter alia, the district Pavlovicky a Novy Svet. For the analysis of the most suitable sites in terms of leisure was again similar results as in the work of Luke Vali, since for most of the respondents were selected Svaty Kopecek and Olomouc - center, while the worst sites in terms of opportunities to spend their time were labeled Pavlovicky a Novy Svet. Thus, based on these findings and comparison of three analyzes that dealt with similar issues,

the evaluation may be described as objective as tentative wearing were found almost identical results.

The entire qualifying work has three main parts. The first is theoretical, which approximates what the work in all respect. It is set aims and methodology used (formulation of main and sub-objectives of the work). The most important aspect in the theoretical part is definitely the definition of key terms (quality of life, leisure time, lifestyle, etc.) as a means to better understand the issue, which is engaged in this work.

The second part deals with the analytical structure, which aims to introduce the city of Olomouc and its two boroughs, Neredin and Nova Ulice, the essential characteristics such as location, size, population, transportation, monuments and spaces for leisure. As part of the thesis there are many tables, graphs, images or maps, for better and more illuminating overview of the topic.

The most important part of the work, however, is the third and final part, which is called practical. The practical part is devoted to the questionnaire survey. The introduction describes the chosen research methodology and its sub-goals, which type of questionnaire would be elected, where and at what time a survey was conducted. The responses received from respondents living in the surveyed area were further processed and from them came the graphical analysis (graphs), which were accompanied by verbal description for a simpler explanation of the topic. The questionnaire survey provided a comprehensive and objective view of the various aspects that are designed to characterize satisfaction with life in Olomouc respectively in the two boroughs Neredin and Nova Ulice.

Seznam použitých zdrojů

Literatura:

1. ANDRÁŠKO, Ivan. *Kvalita života a kvalita bývania - teoretické aspekty problematiky a príklad hodnotenia kvality bytového fondu*. In *XIII. mezinárodní kolokvium o regionálních vědách : sborník příspěvků*. Editor Viktorie Klímová. Brno: Masarykova univerzita, 2010. s. 300 - 306, 7 s. ISBN 978-80-210-5210-9.
2. ANDRÁŠKO, Ivan. (2008): *Hlavné komponenty spokojenosti s kvalitou životných podmienok v mestských štvrtiach Bratislavy*. In: Kallabová, E., Smolová, I., Ira, V. a kol.: *Změny regionálních struktur České republiky a Slovenské republiky*. Ústav Geoniky AV ČR a UP v Olomouci, Brno, s. 74-79.
3. FISCHER, Richard. *Olomoucká pevnost a její zrušení*. Olomouc, 1935.
4. FRAJER, Jindřich - KLAPKA, Pavel. DANIEL, Jan: *Proměny suburbia: Olomouc - Nová ulice*. In: *Historická geografie* / [Vedoucí redaktor]: Robert Šimůnek Praha : Historický ústav 36, č. 1, (2010), s. 29-50.
5. HALÁS, M., ROUBÍNEK, P., KLADIVO, P. *Urbánní a suburbánní prostor Olomouce: Teoretické přístupy, vymezení, typologie*, *Geografický časopis* / 64, 2012, 289-310
6. HOLOUŠOVÁ, D., VYHNÁLKOVÁ, P., PĚČKOVÁ, L. (ed.). *Výchova žáků základní školy ke zdravému životnímu stylu: sborník mezinárodní studentské spolupráce*. 1. vyd. Olomouc: Votobia Olomouc, 2009. 169 s. ISBN 978-80-7220-317-8.
7. IRA, V. (1996): *Subjektívne indikátory trvalo udržateľného rozvoja/spodobu života*. In: Izakovičová, Z., ed.: *Diskusia ku koncepciám trvalo udržateľného rozvoja*. SNK SCOPE, Bratislava, s. 2-36.
8. IRA, V. (2003a): *Územná diferenciácia vybavenosti bytov v SR jako jednej z dimenzií kvality života. České a slovenské regiony na počátku třetího milénia*. *Sborník 6. Česko-slovenského akademického semináře z geografie*. Brno, s. 20-26.
9. IRA, V. (2003b): *Changing intra-urban structure of the Bratislava city and its perception*. *Geografický časopis*, 55, s. 91-107.

10. IRA, V. (2005): *Quality of life and urban space (case study from city of Bratislava, Slovakia)*. *Europa XXI*, 12, s. 83-96.
11. IRA, V., MICHÁLEK, A., PODOLÁK, P.: *Kvalita života a její regionální diferenciace v Slovenskej republike. Životné prostredie: revue pre teóriu a tvorbu životného prostredia*. 2005, roč. 39, č. 6, s. 291-294.
12. IRA, V., ANDRÁŠKO, I. (2007): *Kvalita života z pohľadu humánnej geografie*. *Geografický časopis*, 59, č. 2, s. 159-179.
13. KELLNEROVÁ, H., TOUŠEK, V. (1997): *Brno z pohľadu faktorové ekologie*. *MGR 5:1*, s. 45-51.
14. KONEČNÝ, P., MICHNA, P., *Seznam nemovitých kulturních památek Olomouc*, Památkový ústav v Olomouci, 1996.
15. KŘIVOHLAVÝ, J. *Psychologická pojetí a způsoby zjišťování kvality života* [online]. 2001 [cit. 2006-12-29]. WWW: http://www.volny.cz/j.krivohlavy/clanky/c_kvalita.html
16. KŘIVOHLAVÝ, J. *Kvalita života*. In: HNILICOVÁ, H. (ed.). *Kvalita života: sborník příspěvku z konference konané dne 25. 10. 2004 v Třeboni*. Kostelec nad Černými lesy: Institut zdravotní politiky a ekonomiky, 2004. ISBN 80-86625-20-6.
17. KUCH-BREBURDA, M. & KUPKA, V. (2003) *Pevnost Olomouc. – FORTprint*, Dvůr Králové nad Labem. ISBN 80-86011-21-6.
18. MEDERLY, P., TOPERCER, J., NOVÁČEK, P. *Indikátory kvality života a udržitelného rozvoje: kvantitativní, vícerozměrný a variantní přístup*. Praha: UK FSV CESES, 2004. 117 s. ISBN 80-239-4389-8.
19. MURGAŠ, F. *Index kvality života v krajoch Slovenska a jeho indikátory*. In: NOVÁČEK, P., IRA, V. (eds.). *Udržitelný rozvoj – nové trendy a výzvy: sborník z medzinárodnej konferencie*. 2007
20. OŠKOVÁ, S., STANEK, S., LALUHA, I. *Kvalita života, sociální nerovnosti a diferenciace obyvatelstva*. *Sociológia*. 2005, roč. 37, č. 2, s. 119-142. ISSN: 0038-0288.

21. OUŘEDNÍČEK, M. (2003): *Urban enviromental quality and human wellbeing – a social geographical perspective. Landscape and Urban Planning* , 65, č. 1, s. 19-30.
22. POTŮČEK, M. et. al. *Průvodce krajinou priorit pro českou republiku*. Praha: Centrum pro sociální a ekonomické strategie, Univerzita Karlova, 2002. [online]. [cit. 2007-05-02]. Dostupný z WWW: <http://martin.potucek.cz/download/books/pruvodce.pdf>
23. PTÁČEK, P., SZCZYRBA, Z., FŇUKAL, M. (2007): *Proměny prostorové struktury města Olomouc s důrazem na rezidenční funkce*. Urbanismus a územní rozvoj, X., č. 2, s. 19-26.
24. PULLMAN, R., KOMPIŠ, D., BOCHNÍČKOVÁ, D. *Kvalita života: Možeme kvalitu života merat’?*. In: *Kvalita života: Sborník z konference*. Bratislava: Slovenská lékařská spoločnosť, 2007.
25. SKOUPÝ, A. *Zrušení olomoucké pevnosti a první období rozšiřování města*, in: *Olomoucká pevnost*, red. Irena Marie Kubešová, Olomouc, 2004, s. 73.
26. SKOUPÝ, A. *Bourání hradeb*, in: *Olomouc. Malé dějiny města*, red. Jindřich Schulz, Olomouc, 2002, s. 177–196.
27. TICHÁK, Milan: *Příběhy olomouckých pomníků*, Olomouc, 2002, s. 100
28. TOUŠEK, V., VITURKA, M. (1979): *Metoda faktorové analýzy a její aplikace ve výzkumu prostorových struktur*. Zprávy GGÚ ČSAV, Brno, č. 5-6, s. 132-148.
29. ZATLOUKAL, P. *Olomoucká architektura let 1850 až 1950 a její význam v obraze města*, in: *Zprávy Krajského vlastivědného muzea Olomouc* 213, Olomouc 1981, s. 1.
30. ZATLOUKAL, P., ČERNOUŠEK, T., ŠLAPETA, V., *Olomoucká architektura 1900-1950*, Olomouc 1981, s. 5
31. ZATLOUKAL, P. *Olomoucká architektura druhé poloviny XIX. století*, Disertační práce, Univerzita Palackého v Olomouci – filosofická fakulta, Olomouc, 1978, s. 52.

Internetové zdroje

1. AQUAPARK OLOMOUC, *O projektu* [online]. [cit. 2014-01-17]. Dostupné z URL: <<http://www.aqua-olomouc.cz/o-projektu.asp>>.
2. ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD, *Veřejná databáze* [online]. [cit. 2014-01-12]. Dostupné z URL:<http://vdb.czso.cz/vdbvo/tabdetail.jsp?kapitola_id=5&potvrđ=Dokon%C4%8Dit+%C3%BApravy&pro_1_154=500496&cislotab=MOS+ZV01&str=tabdetail.jsp>.
3. ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD, *Historický lexikon obcí České republiky 1869–2005. II. díl* [online]. [cit. 2013-12-25]. *Praha: Český statistický úřad, 2006*. Dostupné z URL: <[http://www.czso.cz/csu/2004edicniplan.nsf/t/92004043AA/\\$File/13n106cd2.pdf](http://www.czso.cz/csu/2004edicniplan.nsf/t/92004043AA/$File/13n106cd2.pdf)>.
4. ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD, *Veřejná databáze* [online]. [cit. 2014-02-10]. Dostupné z URL:<http://vdb.czso.cz/vdbvo/tabdetail.jsp?kapitola_id=5&potvrđ=Dokon%C4%8Dit+%C3%BApravy&pro_1_154=500496&cislotab=MOS+ZV01&str=tabdetail.jsp>.
5. ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD, *Veřejná databáze* [online]. [cit. 2014-02-11]. Dostupné z URL:<http://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=7&ved=0CGEQFJAG&url=http%3A%2F%2Fwww.czso.cz%2Fxm%2Fredakce.nsf%2Fi%2Fciselnik_sidelnich_lokalit_v_kraji%2F%24File%2Fciselnik_ZSJ.xls&ei=-ckBU4nrAsWQhQeE9IHQCA&usg=AFQjCNG8LRXt7zqp2zoq3KmZhy1u1WIOkg&sig2=b8HML67QVxza8yMaydUgKQ>.
6. ČÚZK, Státní správa zeměměřičství a katastru [online]. [cit. 2014-02-11]. Dostupné z URL:<http://www.cuzk.cz/Dokument.aspx?AKCE=META:SESTAVA:MDR002_XSLT:WEBCUZK_ID:710687>.
7. DOPRAVNÍ PODNIK MĚSTA OLOMOUA A.S., *Schéma sítě MHD* [online]. [cit. 2013-12-27]. Dostupné z URL: <<http://dpmo.cz/pdf/plansite/2013-12-15-jr-mapa.pdf>>.
8. DOPRAVNÍ PODNIK MĚSTA OLOMOUA A.S., *Zajímavosti* [online]. [cit. 2013-12-27]. Dostupné z URL: <<http://dpmo.cz/default.asp?str=zajimavosti>>.
9. FAKULTNÍ NEMOCNICE OLOMOUC, *Historie* [online]. [cit. 2014-02-15]. Dostupné z URL: <<http://www.fnol.cz/historie.asp>>.

10. FOTBAL PORTAL, *Fotbal na dosah ruky* [online]. [cit. 2014-01-19]. Dostupné z URL: <<http://www.fotbalportal.cz/klub/14-sk-sigma-olomouc/stadion/>>.
11. HC OLOMOUC, *Informace o stadionu* [online]. [cit. 2014-01-21]. Dostupné z URL: <<http://www.hc-olomouc.cz/zobraz.asp?t=informace-o-stadionu>>.
12. HNUTÍ DUHA, *Místní skupina Olomouc* [online]. [cit. 2014-01-15]. Dostupné z URL: <<http://www.hnutiduha.cz/olomouc/uzemni-plan/trznice/>>.
13. KOSTELY.CZ, *Okres Olomouc* [online]. [cit. 2014-02-15]. Dostupné z URL: <<http://www.kostelycz.cz/okresy/olomouc.htm>>.
14. LETECKÉ MUZEUM OLOMOUC, *Kdo jsme?* [online]. [cit. 2014-01-16]. Dostupné z URL: <<http://www.letecke-muzeum.cz/>>.
15. MILANOXTEAM, *Fortová pevnost č. XIII (Nová Ulice)* [online]. [cit. 2014-02-15]. Dostupné z URL:<<http://www.milanoxteam.cz/wp/olomoucka-pevnost/forty/fortova-pevnost-c-xiii-nova-ulice/>>.
16. OLOMOUC – PERLA MORAVY, *Webový průvodce po zajímavostech města* [online]. [cit. 2014-01-13]. Dostupné z URL: <<http://perlamoravy.blogspot.cz/2013/08/hlavni-nadrazi.html>>.
17. OLTERM&TD, *Provozovaná zařízení* [online]. [cit. 2014-01-17]. Dostupné z URL: <<http://www.olterm.cz/plavecky-bazen/mdl/pagecategory/provozovana-zarizeni>>.
18. OLTERM&TD, *Plavecký stadion Olomouc* [online]. [cit. 2014-01-17]. Dostupné z URL: <<http://www.olterm.cz/teplo/mdl/info/plavecky-stadion-olomouc>>.
19. OMEGA, *Centrum sportu a zdraví* [online]. [cit. 2014-01-21]. Dostupné z URL: <<http://www.omegasport.cz/clanky/o-nas/nabidka-sluzeb.html>>.
20. REALITY MORAVA, *Realitní a zpravodajský server* [online]. [cit. 2014-02-09]. Dostupné z URL:<<http://www.realitymorava.cz/realitni-zpravodaj/78-olomouc-neredin-dalsich-146-novych-bytu-v-projektu-dve-veze>>.
21. ROP STŘEDNÍ MORAVA, *Smetanovy sady v Olomopuci* [online]. [cit. 2014-03-08]. Dostupné z URL:<http://www.rr-strednimorava.cz/photo_full/petr-holous-smetanovy-sady-v>.

22. SILNICE – ŽELEZNICE, *Rekonstrukce železniční stanice Olomouc* [online]. [cit. 2014-01-12].ISSN 1803-8441, Dostupné z URL: <<http://www.silnice-zeleznice.cz/clanek/rekonstrukce-zeleznicni-stanice-olomouc/>>.
23. STATUTÁRNÍ MĚSTO OLOMOUC, *Oficiální informační portál* [online]. [cit. 2013-12-21]. Dostupné z URL: <<http://olomouc.eu>>.
24. STATUTÁRNÍ MĚSTO OLOMOUC, *Oficiální informační portál* [online]. [cit. 2013-12-22]. Dostupné z URL: <<http://tourism.olomouc.eu/basic-information/facts-and-attractions/geography/>>.
25. STATUTÁRNÍ MĚSTO OLOMOUC, *Oficiální informační portál* [online]. [cit. 2014-01-13]. Dostupné z URL: <<http://www.olomouc.eu/aktualni-informace/aktuality/14854>>.
26. STATUTÁRNÍ MĚSTO OLOMOUC, *Oficiální informační portál* [online]. [cit. 2014-01-18]. Dostupné z URL: <<http://www.olomouc.eu/aktualni-informace/aktuality/2287>>.
27. STATUTÁRNÍ MĚSTO OLOMOUC, *Oficiální informační portál* [online]. [cit. 2014-01-19]. Dostupné z URL: <<https://www.olomouc.eu/aktualni-informace/aktuality/14202> >.
28. STATUTÁRNÍ MĚSTO OLOMOUC, *Oficiální informační portál, Tourism* [online]. [cit. 2014-01-19]. Dostupné z URL: <<http://tourism.olomouc.eu/leisure-time/olomouc-by-bike/cs>>.
29. STATUTÁRNÍ MĚSTO OLOMOUC, *Oficiální informační portál* [online]. [cit. 2014-02-09]. Dostupné z URL:<http://www.olomouc.eu/samosprava/komise-mestskych-casti/neredin/article_id=12186 >.
30. STATUTÁRNÍ MĚSTO OLOMOUC, *Oficiální informační portál, Tourism* [online]. [cit. 2014-02-15]. Dostupné z URL: <<http://tourism.olomouc.eu/sights> >.
31. STATUTÁRNÍ MĚSTO OLOMOUC, *Oficiální informační portál* [online]. [cit. 2014-02-09]. Dostupné z URL: <<http://www.olomouc.eu/aktualni-informace/aktuality/14650>>.
32. STATUTÁRNÍ MĚSTO OLOMOUC, *Oficiální informační portál* [online]. [cit. 2014-02-10]. Dostupné z URL:<http://www.olomouc.eu/samosprava/komise-mestskych-casti/neredin/article_id=4959>.

33. STŘEDNÍ MORAVA, *Srdce a brány dokořán* [online]. [cit. 2014-02-15]. Dostupné z URL: <<http://www.strednimorava-tourism.cz/cil/sloup-nejsvetejsi-trojice-ndash-pamatka-unesco>>.
34. SVATÝ KOPEČEK, *Zoo Olomouc* [online]. [cit. 2014-02-16]. Dostupné z URL: <<http://www.svaty-kopecek.cz/zoo-olomouc-popis>>.
35. TURISTIKA.CZ, *Olomouc – Fort Tafelberg (pevnost Tabulový vrch)* [online]. [cit. 2014-02-15]. Dostupné z URL: <<http://www.turistika.cz/mista/olomouc-fort-tafelberg-pevnost-tabulovy-vrch>>.
36. TYFLO CENTRUM OLOMOUC, *Portál pro osoby se zrakovým postižením* [online]. [cit. 2014-01-14]. Dostupné z URL: <http://www.tyflocentrum-ol.cz/app/clanek/522/popis_autobusoveho_nadrazi_olomouc>.
37. UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI, *Sportovní hala a loděnice* [online]. [cit. 2014-01-21]. Dostupné z URL: <<http://oldwww.upol.cz/fakulty/zarizeni-a-sluzby/sportovni-hala-a-lodenice/>>.
38. VÝSTAVIŠTĚ FLÓRA OLOMOUC A.S., *Olomoucké historické parky / Smetanovy, Čechovy, Bezručovy sady* [online]. [cit. 2014-01-18]. Dostupné z URL: <<http://www.flora-ol.cz/view.php?cisloclanku=2006060001>>.
39. VÝSTAVIŠTĚ FLÓRA OLOMOUC A.S., *Olomoucké historické parky / Smetanovy, Čechovy, Bezručovy sady* [online]. [cit. 2014-01-18]. Dostupné z URL: <<http://www.flora-ol.cz/view.php?cisloclanku=2006060003>>.
40. VÝSTAVIŠTĚ FLÓRA OLOMOUC A.S., *Olomoucké historické parky / Smetanovy, Čechovy, Bezručovy sady* [online]. [cit. 2014-01-18]. Dostupné z URL: <<http://www.flora-ol.cz/view.php?cisloclanku=2006060004>>.

Seznam tabulek

Tabulka č. 1	Městské části v Olomouci	21
Tabulka č. 2	Základní demografické údaje Olomouce	23
Tabulka č. 3	Věková struktura obyvatel Olomouce k 31. 12. 2012	23
Tabulka č. 4	Vývoj populace Olomouce v letech 1991 – 2012	23
Tabulka č. 5	Domovní fond v Olomouci (SLDB 2011)	24
Tabulka č. 6	Bytový fond v Olomouci (SLDB 2011)	24
Tabulka č. 7	Vybavenost domácností v Olomouci (v roce 2011)	26
Tabulka č. 8	Využití ploch v Olomouci k 31. 12. 2012	36
Tabulka č. 9	Neředín – statistické údaje	46
Tabulka č. 10	Nová Ulice – statistické údaje	54

Seznam příloh

Příloha č. 1	Dotazník určený pro respondenty městských částí Neředín a Nová Ulice	94
--------------	--	----

DOTAZNÍKOVÝ PRŮZKUM

Datum:

Městská část:.....

1. Jak dlouho bydlíte v Olomouci?

od narození větší část života menší část života krátce

2. Typ domu/bytu: rodinný dům cihlový byt - nový cihlový byt - starší panelový

Jak hodnotíte spokojenost s jednotlivými složkami kvality života v místě vašeho bydliště:

1 - Velmi spokojen/a 2 - Spokojen/a 3 - Neutrální 4 - Nespokojen/a 5 - Velmi nespokojen/a

3. Možnosti nakupování (zboží a služby) 1 2 3 4 5

4. Možnosti sportování 1 2 3 4 5

5. Zdravotní péče 1 2 3 4 5

6. Úroveň výchovy a vzdělávání 1 2 3 4 5

7. Množství a kvalita stromů a ostatní zeleně 1 2 3 4 5

8. Čistota ulic a veřejného prostranství 1 2 3 4 5

9. Kvalita (čistota) ovzduší 1 2 3 4 5

10. Množství dopravy v ulicích 1 2 3 4 5

11. Možnosti parkování 1 2 3 4 5

12. Služby MHD 1 2 3 4 5

13. Bezpečnost vašeho osobního majetku (dům/byt, auto) 1 2 3 4 5

14. Osobní bezpečnost (před napadením, loupeží apod.) 1 2 3 4 5

15. Úroveň domu/bytu, ve kterém bydlíte (vzhled, velikost atd.) 1 2 3 4 5

16. Množství soukromí, které Vám tento dům/byt poskytuje 1 2 3 4 5

17. Jaký dopravní prostředek využíváte při cestě do zaměstnání/školy:

MHD autobus vlak auto motocykl bicykl pěšky jiné
 nedojíždím (pracuji/studuji z domu)

18. Spokojenost s Vaším bydlištěm a jeho nejbližším okolím (max. 15 min. chůze od Vašeho domu/bytu):

1. velmi spokojen 2. spokojen 3. neutrální postoj 4. nespokojen 5. velmi nespokojen
0. nevím.

19. Jak celkově vnímáte kvalitu života ve městě Olomouc?

1. velmi dobrá 2. dobrá 3. průměrná 4. špatná 5. velmi špatná 0. nevím

20. Uveďte 2 způsoby trávení volného času

1.....

2.....

21. Ohodnoťte (zakroužkujte) prostor pro relax a odpočinek (zeleň, vodní plochy atd.) a prostor pro trávení volného času jiného charakteru jednotlivé městské části Olomouc body 0 až 5 (přičemž 5 je nejlepší, nejvyšší spokojenost)

	relax, odpočinek (zeleň, vodní plochy)					prostor pro trávení volného času						
Černovír-Hradisko	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Droždín	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Hejčín	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Holice	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Chomutov	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Chválkovice	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Lazce	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Lošov	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Nedvězí	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Nemilany	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Neředín	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Nová Ulice	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Nové Hodolany	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Nové Sady	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Nový Svět	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Olomouc-střed	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Olomouc-západ	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Pavlovičky	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Povel	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Radíkov	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Řepčín	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Slavonín	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Staré Hodolany	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Svatý Kopeček	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Tabulový vrch	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Topolany	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5
Týneček	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5

Pohlaví: muž žena

Věk:

Dosažené vzdělání: ZŠ SŠ bez maturity SŠ s maturitou VŠ

Zaměstnání: student pracující nezaměstnaný důchodce jiné.....